

Fremsat den 27. april 2022 af skatteministeren (Jeppe Bruus)

Forslag

til

Lov om ændring af skatteindberetningsloven og forskellige andre love¹⁾

(Gennemførelse af direktiv om ændring af direktiv om administrativt samarbejde på beskatningsområdet om indberetning og udveksling af oplysninger fra digitale platforme m.v.)

§ 1

I skatteindberetningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1754 af 30. august 2021, som ændret ved § 2 i lov nr. 2612 af 28. december 2021, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Rådets direktiv 2020/876/EU« til: »Rådets direktiv 2020/876/EU«, og efter »side 46« indsættes: », og Rådets direktiv 2021/514 af 22. marts 2021 om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, EU-Tidende 2021, L 104, side 1«.

2. § 23, stk. 1 og 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 1 og 2.

3. § 43 affattes således:

»§ 43. Skatteministeren kan fastsætte regler om platformsoveratørers indberetning af oplysninger til told- og skatteforvaltningen om følgende aktiviteter, som en sælger eller udlejer udfører mod vederlag:

- 1) Udlejning af fast ejendom.
- 2) Personlige tjenester.
- 3) Salg af varer.
- 4) Udlejning af transportmidler.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om procedure for platformsoveratørernes identifikation af de sælgere og udlejere, hvorom der skal indberettes. Herudover kan skatteministeren fastsætte regler om, at platformsoveratørerne har pligt til at lukke sælgerens eller udlejerens konto og forhindre sælgeren eller udlejerens i på ny at blive registreret på platformen eller tilbageholde betaling af vederlag til sælgeren eller udlejerens, hvis sælgeren eller udlejerens

ikke meddeler platformsoveratøren de oplysninger, som skal meddeles efter regler, som er fastsat i medfør af 1. pkt. eller § 52, stk. 3.«

4. I § 47, stk. 1, 1. pkt., ændres »og 42, § 43, stk. 1 og 2, og §§ 44-46« til: », 42 og 44-46«.

5. I § 48, stk. 1, ændres »eller 42, § 43, stk. 1 og 2, eller §§ 44-46« til: », 42 eller 44-46«, og »eller § 43, stk. 5« udgår.

6. I § 48, stk. 2, 1. pkt., ændres »og om ændring af registrering« til: », om registrering af platformsoveratører omfattet af pligterne efter regler udstedt i medfør af § 43 og om ændring og tilbagekaldelse af registrering«.

7. I § 52, stk. 1, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Den, som udfører aktiviteter omfattet af § 43, skal oplyse platformsoveratøren, hvorigennem aktiviteten udføres, om sin identitet, herunder om sit cpr-nummer.«

8. Efter § 53 indsættes:

»§ 53 a. Finansielle institutter og platformsoveratører, der er indberetningspligtige, skal underrette hver enkelt person, der skal indberettes om efter regler udstedt i medfør af § 22, stk. 1, eller § 43, stk. 1, om, at oplysningerne om vedkommende vil blive indsamlet og videregivet i overensstemmelse med § 52, stk. 1, eller regler udstedt i medfør af § 22, stk. 1 eller 3, § 43, stk. 1, eller § 52, stk. 3, og skal give vedkommende alle de oplysninger, som vedkommende har ret til hos den dataansvarlige, i tilstrækkelig god tid til, at den pågældende kan udøve sine rettigheder efter databeskyttelseslovgivningen, og under alle omstændigheder inden oplysningerne indberettes til told- og skatteforvaltningen.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2021/514 af 22. marts 2021 om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, EU-Tidende 2021, L 104, side 1.

Stk. 2. En person, der skal indberettes oplysninger om efter regler udstedt i medfør af § 22, stk. 1 eller 2, og § 43, stk. 1, skal underrettes om brud på sikkerheden med hensyn til oplysninger om vedkommende, når det er sandsynligt, at dette brud kan skade beskyttelsen af personoplysninger om den pågældende eller dennes privatliv.«

9. I § 54, stk. 7, 3. pkt., ændres »43-46« til: »44-46«.

10. I § 57, stk. 4, ændres »ikke rettidigt opfyldt sine pligter efter § 23, stk. 1 eller 2, eller regler udstedt i medfør af § 22, stk. 3« til: »eller en platformsoperatør ikke rettidigt opfyldt sine pligter efter § 53 a, eller regler udstedt i medfør af § 22, stk. 3, eller § 43, stk. 2«.

11. I § 59, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 23, stk. 1 eller 2« til: »§ 53 a«.

12. I § 59, stk. 1, nr. 3, ændres »eller 42, § 43, stk. 1 og 2, eller §§ 44-46« til: », 42 eller 44-46«.

§ 2

I lov nr. 118 af 7. februar 2012 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger samt administrativt samarbejde på beskatningsområdet foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »nr. L 64, side 1«: », som ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, EU-Tidende 2014, nr. L 359, side 1, Rådets direktiv 2015/2376/EU af 8. december 2015 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, EU-Tidende 2015, nr. L 332, side 1, Rådets direktiv 2016/881/EU af 25. maj 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, EU-Tidende 2016, nr. L 146, side 8, Rådets direktiv 2016/2258/EU af 6. december 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår skattemyndighedernes adgang til oplysninger indberettet i henhold til hvidvaskreguleringen, EU-Tidende 2016, nr. L 342, side 1, Rådets direktiv 2018/822/EU af 25. maj 2018 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger, EU-Tidende 2018, nr. L 139, side 1, Rådets direktiv 2020/876/EU af 24. juni 2020 om ændring af direktiv 2011/16/EU for at imødekomme det akutte behov for at udsætte visse frister for indgivelse og udveksling af oplysninger på beskatningsområdet på grund af covid-19-pandemien, EU-Tidende 2020, L 204, side 46 og Rådets direktiv 2021/514 af 22. marts 2021 om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, EU-Tidende 2021, L 104, side 1«.

2. I § 3 ændres »jf. artikel 2, stk. 1, i« til: »efter«, og efter »lov« indsættes », med senere ændringer«.

§ 3

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 283 af 2. marts 2022, som ændret ved § 3 i lov nr. 2612 af 28. december 2021, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Rådets direktiv 2020/876/EU« til: »Rådets direktiv 2020/876/EU«, og efter »side 46« indsættes: », og Rådets direktiv 2021/514 af 22. marts 2021 om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, EU-Tidende 2021, L 104, side 1«.

2. § 66, nr. 1, 1. pkt., affattes således:

»Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer.«

3. I § 67 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Når embedsmænd fra et andet EU-land er til stede under administrative undersøgelser eller deltager i de administrative undersøgelser ved hjælp af elektroniske kommunikationsmidler, kan de deltage aktivt i den administrative undersøgelse ved at interviewe enkeltpersoner og gennemgå sagsakter.«

4. *Overskriften* før § 67 a affattes således:

»*Adgang til registre uden for told- og skatteforvaltningen og registersamkøring.*«

5. I § 68 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Skatteministeren kan efter forhandling med erhvervsministeren fastsætte regler om told- og skatteforvaltningens adgang til alle nødvendige oplysninger om fysiske eller juridiske personers økonomiske og erhvervs-mæssige forhold, som er registreret i den centrale automatiske mekanisme, der er oprettet til gennemførelse af artikel 32a i Rådets direktiv 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.«

§ 4

I lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 284 af 2. marts 2022, som ændret ved § 1 i lov nr. 2612 af 28. december 2021, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 1, nr. 11, ophæves.

Nr. 12 bliver herefter nr. 11.

2. I § 4, stk. 1, 3. pkt., udgår »og indberetning efter skatteindberetningslovens § 43«.

3. I § 4, stk. 1, 6. pkt., ændres »§ 3, stk. 1, nr. 12« til: »§ 3, stk. 1, nr. 11«.

§ 5

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 824 af 28. april 2021, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 1181 af 8. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 62 D, stk. 3, og § 88, stk. 2, ændres »som ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014, Rådets direktiv 2015/2376/EU af 8. december 2015 og Rådets direktiv 2016/881/EU af 25. maj 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, Rådets direktiv 2016/2258/EU af 6. december 2016 for så vidt angår skattemyndighedernes adgang til oplysninger indberettet i henhold til hvidvaskreguleringen, Rådets direktiv 2018/822/EU af 25. maj 2018 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger og Rådets direktiv 2020/876/EU af 24. juni 2020 om ændring af direktiv 2011/16/EU for at imødekomme det akutte behov for at udsætte visse frister for indgivelse og udveksling af oplysninger på beskatningsområdet på grund af covid-19-pandemien,« til: »med senere ændringer«.

§ 6

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1735 af 17. august 2021, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 2194 af 30. november 2021 og senest ved § 2 i lov nr. 2613 af 28. december 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 15 O, stk. 1, 2. pkt., og § 15 Q, stk. 1, 2. pkt., ændres »skatteindberetningsloven § 43« til: »regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43, eller oplysninger om lejeindtægten er modtaget af told- og skatteforvaltningen ved udveksling af oplysninger efter artikel 8ac, stk. 2, i direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger«.

2. § 15 O, stk. 1, 7. pkt., ophæves.

3. I § 15 R, stk. 4, 1. pkt., udgår »efter skatteindberetningslovens § 43«.

4. § 15 R, stk. 4, 2. pkt., affattes således:

»Indberetningen af lejeindtægterne skal være foretaget efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43 eller modtaget af told- og skatteforvaltningen ved udveksling af oplysninger efter artikel 8ac, stk. 2, i direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger.«

5. I § 16 H, stk. 2, 2. pkt., ændres »som ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014, Rådets

direktiv 2015/2376/EU af 8. december 2015 og Rådets direktiv 2016/881/EU af 25. maj 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, Rådets direktiv 2016/2258/EU af 6. december 2016 for så vidt angår skattemyndighedernes adgang til oplysninger indberettet i henhold til hvidvaskreguleringen, Rådets direktiv 2018/822/EU af 25. maj 2018 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger og Rådets direktiv 2020/876/EU af 24. juni 2020 om ændring af direktiv 2011/16/EU for at imødekomme det akutte behov for at udsætte visse frister for indgivelse og udveksling af oplysninger på beskatningsområdet på grund af covid-19-pandemien« til: »med senere ændringer«.

§ 7

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1327 af 10. september 2020, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1521 af 27. oktober 2020 og senest ved § 1 i lov nr. 2610 af 28. december 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 15 C, stk. 1, nr. 6, ændres »som ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014, Rådets direktiv 2015/2376/EU af 8. december 2015 og Rådets direktiv 2016/881/EU af 25. maj 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, Rådets direktiv 2016/2258/EU af 6. december 2016 for så vidt angår skattemyndighedernes adgang til oplysninger indberettet i henhold til hvidvaskreguleringen, Rådets direktiv 2018/822/EU af 25. maj 2018 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger og Rådets direktiv 2020/876/EU om ændring af direktiv 2011/16/EU af 24. juni 2020 for at imødekomme det akutte behov for at udsætte visse frister for indgivelse og udveksling af oplysninger på beskatningsområdet på grund af covid-19-pandemien« til: »med senere ændringer«.

§ 8

I sømandsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 131 af 7. februar 2020, som ændret ved § 1 i lov nr. 1583 af 27. december 2019, § 1 i lov nr. 2613 af 28. december 2021 og § 1 i lov nr. 289 af 7. marts 2022, foretages følgende ændring:

1. I § 11 a, stk. 2, nr. 3, ændres »som ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014, Rådets direktiv 2015/2376/EU af 8. december 2015 og Rådets direktiv 2016/881/EU af 25. maj 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, Rådets direktiv 2016/2258/EU af 6. december 2016 for så vidt angår skattemyndighedernes adgang til oplysninger indbe-

rettet i henhold til hvidvaskreguleringen og Rådets direktiv 2018/822 af 25. maj 2018 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger« til »med senere ændringer«.

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2023.

Stk. 2. § 2 og § 3, nr. 1-4, finder, for så vidt angår fælles revisioner omfattet af artikel 12a i Rådets direktiv

2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF af 15. februar 2011, som ændret ved Rådets direktiv 2021/514/EU, anvendelse fra og med den 1. januar 2024.

Stk. 3. § 1, nr. 3-7 og 9-12, og § 4 finder ikke anvendelse på indberetninger vedrørende kalenderåret 2022 eller tidligere. For sådanne indberetninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Indberetning og udveksling af oplysninger fra digitale platforme
 - 3.1.1. Indberetningspligtige platformsoperatører og afgrænsning af de omfattede aktiviteter
 - 3.1.1.1. Gældende ret
 - 3.1.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.1.2. Afgrænsning af dem, der skal indberettes om
 - 3.1.2.1. Gældende ret
 - 3.1.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.1.3. Identifikation af dem, der skal indberettes om (due diligence)
 - 3.1.3.1. Gældende ret
 - 3.1.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.1.4. Indberetning
 - 3.1.4.1. Gældende ret
 - 3.1.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.1.5. Udveksling af oplysninger med andre lande
 - 3.1.5.1. Gældende ret
 - 3.1.5.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.1.6. Krav til kontrol og sanktioner m.v.
 - 3.1.6.1. Gældende ret
 - 3.1.6.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2. Ændring af reglerne om udveksling af oplysninger efter anmodning
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.3. Ændring af reglerne om automatisk udveksling af specifikke kategorier af indkomst og kapital
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.4. Ændring af reglerne for udveksling af oplysninger om grænseoverskridende forhåndstilsagn m.v.
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.5. Ændring af reglerne om tilstedeværelse af embedsmænd fra et andet EU-land i forbindelse med kontrol og samtidige kontroller
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.6. Fælles revisioner
 - 3.6.1. Gældende ret
 - 3.6.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.7. Brug af oplysninger til andet end skatteformål
 - 3.7.1. Gældende ret
 - 3.7.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.8. Særlige regler om databeskyttelse
 - 3.8.1. Gældende ret
 - 3.8.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.9. Øvrige ændringer af bistandsdirektivet
 - 3.9.1. Gældende ret
 - 3.9.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.10. Opretholdelse af deleøkonomiske fradrag
 - 3.10.1. Beskatning af lejeindtægter ved udlejning af fritidsboliger
 - 3.10.1.1. Gældende ret

- 3.10.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 3.10.2. Beskatning af lejeindtægter ved udlejning af helårsboliger
 - 3.10.2.1. Gældende ret
 - 3.10.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 3.10.3. Fradrag ved privat udlejning af bil, båd, campingvogn m.v.
 - 3.10.3.1. Gældende ret
 - 3.10.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 4. Forholdet til databeskyttelsesforordningen
- 5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
- 6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 7. Administrative konsekvenser for borgerne
- 8. Klimamæssige konsekvenser
- 9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
- 10. Forholdet til EU-retten
- 11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 12. Sammenfattende skema

1. Indledning

Efter Rådets direktiv 2021/514/EU af 22. marts 2021 om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (dette ændringsdirektiv kaldes også DAC7) skal operatører af digitale platforme pålægges at indberette oplysninger om de indtægter, som genereres på platformene i forbindelse med levering af varer eller tjenesteydelser. Oplysningerne vil efterfølgende skulle udveksles mellem EU-landene, i det omfang der er tale om grænseoverskridende aktiviteter.

DAC7 indeholder desuden en række ændringer af de eksisterende regler om informationsudveksling m.v., som skal styrke det administrative samarbejde mellem EU-landene.

Ved dette lovforslag foreslås det derfor dels at skabe hjemmel til, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler ved bekendtgørelse, der gennemfører DAC7, for så vidt angår indberetningspligt for operatører af digitale platforme, dels at gennemføre de øvrige ændringer af direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (herefter bistandsdirektivet).

I de seneste år har EU fokuseret sin indsats på at håndtere skatteunddragelse og skatteundgåelse samt øge gennemsigtigheden på skatteområdet. Der er foretaget væsentlige forbedringer og sket store fremskridt, herunder også med hensyn til udveksling af oplysninger. En evaluering af direktivet for administrativt skattesamarbejde viste dog, at der fortsat er behov for at forbedre de eksisterende bestemmelser, der vedrører alle former for udveksling af oplysninger og administrativt samarbejde.

Hensigten med DAC7 er at styrke de eksisterende regler om automatisk udveksling af oplysninger på skatteområdet og adressere de udfordringer, der er forbundet med den stigende digitalisering af økonomien. Implementeringen af DAC7 skal således bidrage til, at skattemyndighederne bedre og mere effektivt vil kunne opkræve skatter og holde trit med den øgede brug af digitale platforme i forbindelse med personlige tjenester samt salg og udlejning af aktiver.

OECD har 3. juli 2020 offentliggjort rapporten »Model Rules for Reporting by Platform Operators with respect

to Sellers in the Sharing and Gig Economy«. Rapporten vedrører indberetning og udveksling af oplysninger om indtægter i forbindelse med udlejning af fast ejendom og salg af tjenesteydelser via digitale platforme. Modelreglerne indeholder standardiserede regler for en sådan indberetningspligt, som de interesserede jurisdiktioner kan indføre. Modelreglerne er den 22. juni 2021 suppleret af rapporten »Model Reporting Rules for Digital Platforms: International Exchange Framework and Optional Module for Sale of Goods«, som bl.a. indeholder tekst til en multilateral aftale, som de interesserede jurisdiktioner kan indgå i.

Det foreslås at indføre hjemmel til, at modelreglerne vil kunne gennemføres i Danmark, og at eventuelle aftaler om automatisk udveksling af oplysninger med lande uden for EU vedrørende indtægter erhvervet via digitale platforme, som f.eks. den multilaterale aftale, der påtænkes indgået i OECD-regi, således vil kunne gennemføres.

Der findes i dansk ret allerede regler i skatteindberetningsloven om indberetning af oplysninger vedrørende dele- og platformsøkonomi. Disse regler indebærer, at udlejere af fritids- og helårsboliger samt bil, båd, campingvogn m.v. får et særligt fradrag, hvis indtægten herfra indberettes af platformen eller udlejningsbureauet til Skatteforvaltningen. Hvis platformen eller udlejningsbureauet ikke er hjemmehørende i Danmark, kan samme fradrag opnås, hvis det udenlandske bureau frivilligt indberetter lejeindtægterne.

Det foreslås at gøre det muligt i en overgangsperiode at etablere en ordning, hvorefter det vil være muligt frivilligt at indberette de oplysninger, der indberettes efter de nugældende danske regler, udover indberetning efter de regler, der gennemfører DAC7 og OECD's modelregler på området. Formålet hermed er at kunne sikre fortryk på henholdsvis årsopgørelsen og oplysningsskemaet i samme omfang som hidtil.

Om denne mulighed bør udnyttes afhænger af, om Skatteforvaltningen efter en dialog med branchen vurderer, at der er tilstrækkelig tilslutning til at opretholde de nuværende indberetningssystemer, så virksomhederne frivilligt kan vælge også at foretage indberetning af lejeindtægter efter de nugældende danske regler.

Herudover indeholder DAC7 en præcisering af reglerne om udveksling af oplysninger efter anmodning samt ændring af reglerne om automatisk udveksling af oplysninger vedrørende specifikke kategorier af indkomst og kapital, reglerne om udveksling af oplysninger om grænseoverskridende forhåndstilsagn m.v., reglerne om tilstedeværelse af embedsmænd fra et andet land i forbindelse med kontrol, reglerne om samtidige kontroller, reglerne om brug af udvekslede oplysninger til andet end skatteformål og reglerne om databeskyttelse.

Herudover indføres der regler om mulighed for at gennemføre fælles revisioner, hvor skattemyndighederne fra flere EU-lande deltager.

De nævnte ændringer af bistandsdirektivet foreslås gennemført ved dette lovforslag.

Desuden indeholder lovforslaget en række ændringer i reglerne for beskatning af indtægter ved udlejning af fritids- og helårsboliger samt udlejning af bil, båd, campingvogn m.v. som følge af vedtagelsen af DAC7.

2. Lovforslagets baggrund

ECOFIN vedtog den 15. februar 2011 direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (bistandsdirektivet). Direktivet indeholder en række regler og procedurer for bl.a. automatisk udveksling af oplysninger mellem EU-landenes skattemyndigheder. Direktivet er revideret og styrket flere gange.

En evaluering af bistandsdirektivet i 2019 viste dog, at der fortsat er behov for at forbedre direktivet.

Evalueringen viste navnlig, at der var behov for forbedringer i forhold til fortolkningen af begrebet »forudseelig relevans« ved anmodning om oplysninger fra et andet lands skattemyndigheder, adgang til at anmode om oplysninger for en gruppe skattepligtige fra et andet lands skattemyndigheder, reglerne om at gennemføre samtidig kontrol og reglerne om at tillade, at embedsmænd fra en medlemsstat er til stede ved en undersøgelse i en anden EU-medlemsstat.

OECD's modelregler fra 2020 omhandler indberetning af sælgeres indtægter i forbindelse med levering af personlige tjenester eller udlejning af fast ejendom via digitale platforme med henblik på efterfølgende udveksling af oplysninger mellem landene. Det tillægsmodul, der er offentliggjort i 2021, tilføjer udlejning af transportmidler og varesalg til listen over aktiviteter og har dermed et anvendelsesområde, der svarer til DAC7's.

I 2018 blev der som udmøntning af »Aftale om bedre vilkår for vækst og korrekt skattebetaling i dele- og platformsøkonomien«, indgået mellem den daværende regering (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti og Radikale Venstre, gennemført særlige regler for beskatning af indtægter ved udlejning af fritids- og helårsboliger samt udlejning af bil, båd, campingvogn m.v. Ændringerne betød, at udlejere af fritids- og helårsboliger fik et forhøjet bundfradrag, og udlejere af bil, båd, campingvogn m.v. fik et standardfradrag, når udlejere anvendte en skematisk metode ved opgørelsen

af den skattepligtige indkomst, og indkomsten blev indberettet af platformen eller udlejningsbureauet til Skatteforvaltningen. Hvis platformen eller udlejningsbureauet ikke var hjemmehørende i Danmark, kunne udlejere blive berettiget til at anvende de samme regler, hvis det udenlandske bureau frivilligt valgte at indberette lejeindtægterne til de danske skattemyndigheder efter de danske regler.

Med gennemførelsen af DAC7 bliver platformene og udlejningsbureauer, der er hjemmehørende i EU, forpligtet til at indberette lejeindtægten til skatteforvaltningen i den stat, hvor udlejningsbureauet er hjemmehørende. Platforme eller udlejningsbureauer uden for EU, som har et fast driftssted i EU, forpligtes ligeledes at indberette oplysninger om lejeindtægten til skattemyndighederne i den pågældende EU-medlemsstat, som det faste driftssted er beliggende i. Der er derfor behov for at ændre de gældende skatteregler.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Indberetning og udveksling af oplysninger fra digitale platforme

3.1.1. Indberetningspligtige platformsoperatører og afgrænsning af de omfattede aktiviteter

3.1.1.1. Gældende ret

Efter bestemmelsen i skatteindberetningslovens § 1, skal arbejdsgivere indberette om løn og andet vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold.

Efter skatteindberetningslovens § 4, stk. 1-3, er skatteministeren bemyndiget til at fastsætte regler om indberetningspligt vedrørende honorar, provision og andet vederlag for personlig arbejds- og tjenesteydelse, som er B-indkomst.

Bemyndigelsen er udnyttet i § 8 i bekendtgørelse nr. 888 af 15. juni 2020 om skatteindberetning m.v. med senere ændringer, hvorefter der skal indberettes om beløb m.v., der ikke er A-indkomst. Indberetningspligten omfatter momsfriske honorarer.

Dog er udgangspunktet, for så vidt angår platformsoperatører, der formidler personlige tjenester, at platformsoperatørerne ikke udbetaler vederlag for personlig arbejds- eller tjenesteydelse som led i virksomhed. Platformsoperatørerne formidler alene arbejdskraften og betalingen og er således ikke omfattet af skatteindberetningslovens §§ 1 eller 4.

Efter skatteindberetningslovens § 43, stk. 1, skal en virksomhed, som for en skattepligtig formidler udlejning af den skattepligtiges fritidsbolig omfattet af ligningslovens § 15 O om fritidsboliger, der ikke anvendes som helårsbolig, og som udlejes en del af året, eller § 15 Q om helårsboliger, der udlejes en del af året, hvert år indberette til indkomstregisteret om de lejeindtægter, som den skattepligtige har opnået herved gennem virksomheden i det forudgående kalenderår.

Indberetningspligten efter stk. 1 omfatter udlejning af såvel danske som udenlandske boliger, hvor ejeren er skattemæssigt hjemmehørende i Danmark.

Indberetningspligten påhviler den formidler, der formidler udlejningen for den skattepligtige.

Efter ligningslovens § 15 O, stk. 1, sikrer indberetningen den skattepligtige et bundfradrag på 43.200 kr. (2022-niveau) ved udlejning af sin fritidsbolig.

Efter ligningslovens § 15 Q sikrer indberetningen den skattepligtige et bundfradrag på 30.300 kr. (2022-niveau) ved udlejning af sin helårsbolig.

Efter skatteindberetningslovens § 43, stk. 2, skal en virksomhed, som for en skattepligtig formidler udleje af et aktiv omfattet af ligningslovens § 15 R om udlejning af personbiler, varebiler, når de er registreret til hel eller delvis privat benyttelse, campingvogne, påhængskøretøjer, der er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse, samt lystbåde, hvert år indberette til indkomstregisteret om de lejeindtægter, som den skattepligtige har opnået herved gennem virksomheden i det forudgående kalenderår.

Der skal ske indberetning, hvad enten der er tale om erhvervmæssig udlejning eller privat udlejning. Årsagen hertil er, at formidleren ikke nødvendigvis er bekendt med, om der er tale om erhvervmæssig eller privat udlejning.

De aktiver, der er omfattet af ligningslovens § 15 R, er personbiler, M1, jf. i Bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007, varebiler, N1, jf. Bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 omfattet af § 4, stk. 1, II, A, i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. eller brændstofforbrugsafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 2, når de er registreret til hel eller delvis privat benyttelse, lystbåde og campingvogne samt påhængskøretøjer, der er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse.

Indberetningspligten påhviler den formidler, der formidler udlejningen for den skattepligtige. Udlejningen kan være formidlet gennem en række af formidlere. Det vil dog alene være den formidler, der er nærmest udlejeren, der vil have de nødvendige oplysninger til at opfylde indberetningspligten, hvorfor indberetningspligten påhviler denne formidler.

Indberetningen sikrer den skattepligtige et bundfradrag på 10.800 kr. (2022-niveau) ved udlejning af sin bil, lystbåd og campingvogn m.v. For nul- og lavemissionsbiler er bundfradraget dog 20.300 kr. (2022-niveau).

Efter skatteindberetningslovens § 43, stk. 5, kan virksomheder, som ikke er indberetningspligtige efter stk. 1 og 2, foretage indberetning af de oplysninger, som ville have været omfattet af indberetningspligten efter stk. 1 og 2, hvis virksomheden havde været indberetningspligtig.

Bestemmelsen omhandler udenlandske virksomheder, som forestår udlejning af boliger og biler m.v. Efter bestemmelsen kan en virksomhed, der ikke er indberetningspligtig, indberette de samme oplysninger, som er omfattet af indberetningspligten for virksomheder, der er indberetningspligtige.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med ligningslovens §§ 15 O, 15 Q og 15 R, hvorefter bundfradraget afhænger af, om der sker indberetning af indtægten. Bestem-

melsen sikrer udenlandske virksomheder, der formidler udlejning, som ikke er indberetningspligtige, mulighed for at indberette oplysninger om indtægten og dermed sikre ejeren af aktivet samme bundfradrag, som ville kunne sikres gennem udlejning via indberetningspligtige danske virksomheder.

Efter DAC7 skal indberetningspligten pålægges de »indberettende platformoperatører«. Ved »indberettende platformoperatør« skal forstås enhver platformoperatør, som ikke er en undtaget platformoperatør, og som er skattemæssigt hjemmehørende i en EU-medlemsstat. Hvis en platformoperatør ikke har skattemæssigt hjemsted i en medlemsstat, vil den være omfattet af begrebet »indberettende platformoperatør«, hvis den er registreret i henhold til en medlemsstats lovgivning, har sit hovedsæde (herunder den faktiske ledelse) i en medlemsstat eller har et fast driftssted i en medlemsstat og ikke er en kvalificeret platformoperatør uden for Unionen, jf. nærmere om definitionen heraf nedenfor.

Hvis en platformoperatør hverken er skattemæssigt hjemmehørende eller registreret eller ledet i en medlemsstat eller har et fast driftssted i en medlemsstat, vil platformoperatøren alligevel kunne være omfattet af begrebet »indberettende platformoperatør«. Dette er tilfældet, hvis platformoperatøren formidler en af de relevante aktiviteter for brugere, der skal indberettes om, eller formidler udlejning af fast ejendom, som er beliggende i en EU-medlemsstat. Det gælder dog ikke, hvis platformoperatøren er en kvalificeret platformoperatør uden for Unionen.

Det vil sige, at begrebet »indberettende platformoperatør« ikke alene omfatter platforme, der formidler aktiviteter inden for EU, men også platforme, der formidler aktiviteter uden for EU.

Ved en »platformoperatør« forstås efter DAC7 en enhed, der indgår kontrakter med sælgere eller udlejere om at stille en platform til rådighed for de pågældende. Ved en enhed forstås i relation til DAC7 en juridisk person, som f.eks. et selskab, en forening eller et interessentskab, eller et juridisk arrangement, som f.eks. en trust.

Efter DAC7 omfatter begrebet »platform« enhver form for software, der er tilgængelig for brugere, og som gør det muligt for sælgere og udlejere at blive sat i forbindelse med købere og lejere. Der er dog alene tale om en platform, hvis platformen formidler en af de aktiviteter, som efter DAC7 anses som en relevant aktivitet. Begrebet platform omfatter også opkrævning og håndtering af betaling i forbindelse med formidling af en relevant aktivitet.

Begrebet »platform« omfatter ikke software, der alene gør det muligt at behandle betalinger i forbindelse med en relevant aktivitet, at opliste eller reklamere for en relevant aktivitet eller omdirigere eller overføre brugere til en anden platform.

Efter DAC7 kan man være en »undtaget platformoperatør«. Ved en »undtaget platformoperatør« forstås en platformoperatør, som på forhånd og årligt har godtgjort over for skattemyndighederne i den EU-medlemsstat, platform-

operatøren ellers skulle have indberettet oplysninger til, at hele platformens forretningsmodel er af en sådan art, at den ikke har sælgere eller udlejere, der skal indberettes om efter DAC7.

Den pågældende platformoperatør skal således kunne godtgøre, at forretningsmodellen er udformet sådan, at der ikke vil kunne være sælgere eller udlejere på platformen, der skal indberettes om efter DAC7. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis der alene kan registreres offentlige virksomheder som sælgere eller udlejere på platformen. Herudover skal platformoperatøren kunne godtgøre, at denne forretningsmodel også følges i praksis.

Det indgår i definitionen af en platform, at dette begreb alene omfatter formidling af såkaldte »relevante aktiviteter«. Ved »relevante aktiviteter« forstås efter DAC7 udlejning af fast ejendom, herunder både beboelses- og erhvervs-ejendom, samt enhver anden fast ejendom og parkeringspladser, en personlig tjeneste, salg af varer eller udlejning af et hvilket som helst transportmiddel, der sker mod vederlag.

Ved »vederlag« forstås i denne forbindelse enhver form for kompensation med fradrag af gebyrer, provisioner eller skatter, som er indeholdt eller opkrævet af den indberettende platformoperatør, og som betales til eller krediteres en sælger eller udlejer i forbindelse med den relevante aktivitet. Betalingens størrelse skal dog være kendt eller med rimelighed kunne forventes at være kendt af platformoperatøren.

Ved »personlig tjeneste« forstås tids- eller opgavebaseret arbejde udført af en eller flere personer, som udføres efter anmodning fra en bruger enten online eller fysisk offline, efter at arbejdet er blevet formidlet via en platform.

DAC7 indeholder desuden regler, der skal hindre, at der sker dobbeltindberetning vedrørende platforme i tredjelande. Reglerne vedrører platformoperatører, som er etableret i et tredjeland, og som ikke har fast driftssted i en EU-medlemsstat, men er aktive i en eller flere EU-medlemsstater. I det omfang sådanne platformoperatører indberetter oplysninger til det land uden for EU, hvor platformoperatøren er hjemmehørende, og dette land udveksler oplysningerne med samtlige EU-medlemsstater, ville en indberetning fra platformoperatøren til en EU-medlemsstat føre til dobbeltindberetning. Sådanne platformoperatører fritages således fra også at skulle indberette oplysninger til en af de EU-medlemsstater, platformoperatøren har aktiviteter i.

Den type platformoperatører benævnes »kvalificeret platformoperatør uden for Unionen« i DAC7. En »kvalificeret platformoperatør uden for Unionen« defineres i DAC7 som en platformoperatør, som er skattemæssigt hjemmehørende i en jurisdiktion uden for Unionen, der har aftaler om udveksling af oplysninger svarende til DAC7 med alle EU-medlemsstater.

En platformoperatør kan derudover være omfattet af begrebet »kvalificeret platformoperatør uden for Unionen«, hvis platformoperatøren ikke har skattemæssigt hjemsted i en sådan jurisdiktion uden for Unionen, men er registreret i henhold til lovgivningen i en sådan jurisdiktion, eller har

sit hovedsæde (herunder den faktiske ledelse) i en sådan jurisdiktion.

Det er yderligere en betingelse, at de relevante aktiviteter, platformoperatøren formidler, er aktiviteter, der er omfattet af automatisk udveksling i medfør af udvekslingsaftaler indgået mellem den pågældende jurisdiktion og alle EU-medlemsstaterne.

Kommissionen afgør efter anmodning fra en EU-medlemsstat eller på eget initiativ, om de oplysninger, der skal udveksles automatisk i henhold til en aftale mellem den pågældende medlemsstat og en jurisdiktion uden for EU, svarer til de oplysninger, der udveksles efter DAC7 (ækvivalensvurdering). Sådanne afgørelser meddeles ved brug af gennemførelsesretsakter.

Ved ækvivalensvurderingen tager Kommissionen hensyn til, i hvilket omfang den ordning, oplysningerne er baseret på, svarer til den ordning, der er fastsat i DAC7, navnlig for så vidt angår definitionerne af indberettende platformoperatør, sælgere, der skal indberettes om, og relevante aktiviteter, due diligence-procedurene, kravene til indberetningerne og de regler og administrative procedurer, som jurisdiktioner uden for Unionen skal have indført for at sikre en effektiv gennemførelse og overholdelse af due diligence procedurerne og indberetningsreglerne.

Samme procedure anvendes til at fastslå, at oplysningerne ikke længere er ækvivalente.

Definitionen af indberettende platformoperatører i OECD's modelregler svarer til definitionen heraf i DAC7. OECD's modelregler omfatter alene udlejning af fast ejendom og personlige tjenester. OECD har dog i den modelaftale, som de enkelte lande kan tilslutte sig, givet landene en valgmulighed, idet landene kan vælge alene at udveksle oplysninger omfattet af modelreglerne eller tillige at udveksle oplysninger om udlejning af transportmidler og salg af varer. Det forventes i den forbindelse, at Kommissionen vil vurdere, om de enkelte lande, der tilslutter sig den multilaterale aftale, der påtænkes indført i OECD-regi, implementerer aftalen, så de oplysninger, der udveksles efter aftalen, svarer til de oplysninger, der udveksles efter DAC7.

3.1.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De gældende danske regler er ikke tilstrækkelige til, at Danmark kan opfylde forpligtelserne efter DAC7 eller vil kunne gennemføre aftaler indeholdende forpligtelser til at gennemføre OECD's modelregler om indberettende platformoperatører. Det gælder såvel de danske regler om indberetning af oplysninger om vederlag for udlejning af boliger, biler og både, som løn og honorarer.

Det foreslås derfor, at skatteministeren bemyndiges til ved bekendtgørelse at kunne gennemføre de indberetningspligter og due diligence-forpligtelser, der følger af DAC7 og OECD's modelregler.

En sådan bemyndigelse vil gøre det muligt for skatteministeren at kunne fastsætte forskellige regler afhængig af, om reglerne skal gennemføre DAC7 eller OECD's modelreg-

ler. Der er således forskelle på DAC7 og OECD's modelregler. De regler, der fastsættes til gennemførelse af de to regelsæt, vil dermed skulle afspejle dette.

De oplysninger, som Skatteforvaltningen vil få gennem indberetning fra de indberetningspligtige platformsoperatører og ved udveksling af oplysninger fra andre lande, vil kunne bruges til at sikre en højere grad af regelefterlevelse og en mere korrekt skattebetaling. De oplysninger, Skatteforvaltningen vil kunne få fra de indberettende platformsoperatører og ved udveksling af oplysninger fra andre landes skattemyndigheder, vil ikke i første omgang kunne bruges til fortryk på den skattepligtiges årsopgørelse. Oplysningerne vil dog på anden måde kunne anvendes til at sikre en højere grad af regelefterlevelse og en mere korrekt skattebetaling. Det kan f.eks. være ved forskellige kontroltiltag. Den digitale økonomi er i vækst og er i høj grad international. De indberettede oplysninger vil ud over at kunne bruges til bedre kontrol på området også kunne sikre en bedre viden om omfanget af den udlejning og de salg, der sker via de digitale platforme.

Det foreslås, at der etableres en hjemmel til, at skatteministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om, at platformsoperatører vil skulle indberette oplysninger om visse nærmere definerede salg og udlejninger, der formidles gennem den pågældende platform, til Skatteforvaltningen. Herunder vil skatteministeren kunne fastsætte regler om afgrænsningen af de indberetningspligtige platformsoperatører.

Forslaget skal sikre, at skatteministeren ved bekendtgørelse vil kunne fastsætte regler, der sikrer, at reglerne i DAC7 og OECD's modelregler om afgrænsningen af de indberetningspligtige platformsoperatører gennemføres i dansk ret.

Det foreslås derudover, at bemyndigelsen til at fastsætte regler om indberetningspligt for platformsoperatører begrænses til at omfatte de aktiviteter, der er omhandlet i DAC7. Det indebærer, at skatteministeren alene vil kunne fastsætte regler om indberetning vedrørende udlejning af fast ejendom og transportmidler samt salg af personlige tjenester og varer, som en sælger eller udlejer udfører mod vederlag.

Desuden foreslås det at gøre det muligt i en overgangsperiode at etablere en ordning, hvorefter det vil være muligt frivilligt at indberette de oplysninger, der indberettes efter de nugældende danske regler, udover indberetning efter de regler, der gennemfører DAC7 og OECD's modelregler på området. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at de oplysninger, Skatteforvaltningen får indberettet efter de nugældende danske regler, i et vist omfang kan fortrykkes på den skattepligtiges årsopgørelse eller oplysningsskema, og at de oplysninger, der vil blive indberettet og udvekslet efter DAC7 og OECD's modelregler på området, i første omgang ikke vil kunne bruges til fortryk på den skattepligtiges årsopgørelse eller oplysningsskema.

En sådan mulighed betyder, at platformsoperatørerne, hvis denne mulighed udnyttes, fortsat vil kunne sikre, at deres kunder får fortrykt deres indtægter på årsopgørelsen eller oplysningsskemaet i samme omfang som hidtil. Derudover

vil en sådan ordning sikre, at brugerne ikke selv vil skulle oplyse om sine indtægter til Skatteforvaltningen, og endelig vil det være en fordel for Skatteforvaltningen at kunne foretage fortryk af de indberettede oplysninger på den skattepligtiges årsopgørelse eller oplysningsskema.

Når det foreslås, at muligheden for frivilligt at indberette oplysninger efter de nugældende danske regler på området, udover indberetning efter de regler, der gennemfører DAC7 og OECD's modelregler på området, vil kunne opretholdes i en overgangsperiode, skal det dels ses i sammenhæng med, at det er uklart, hvor mange platformsoperatører, der vil vælge at foretage dobbeltindberetning, dels at der skal opnås erfaring med kvaliteten af de oplysninger, der indberettes efter DAC7 og OECD's modelregler på området, før disse oplysninger vil kunne fortrykkes.

Om muligheden for frivilligt at indberette oplysninger efter de nugældende danske regler på området bør udnyttes afhænger af, om Skatteforvaltningen efter en dialog med branchen vurderer, at der er tilstrækkelig tilslutning til at opretholde de nuværende indberetningssystemer, så virksomhederne frivilligt kan vælge også at foretage sådan indberetning.

Det bemærkes, at en frivillig indberetning vil forudsætte, at den der indberettes om, har givet sit samtykke hertil, ligesom reglerne i databeskyttelsesforordningen i øvrigt vil skulle iagttages.

Endelig foreslås det, at skatteministeren skal kunne fastsætte regler om, at indberetningspligtige platformsoperatører skal registreres hos Skatteforvaltningen. Dette giver mulighed for at føre kontrol med, om indberetningspligten overholdes. Det giver tillige mulighed for at iværksætte rykkerprocedurer, hvis dette måtte være nødvendigt.

3.1.2. Afgrænsning af dem, der skal indberettes om

3.1.2.1. Gældende ret

Efter skatteindberetningslovens § 43, stk. 1, skal formidlere af udlejning indberette om såvel danske som udenlandske boliger ejet af personer, der er skattepligtige til Danmark af udlejningsindtægter. Udenlandske formidlere kan frivilligt indberette efter § 43, stk. 5. I forbindelse med udenlandske formidlers valg om at foretage indberetning efter § 43, stk. 5, vil den pågældende – da indberetningen her er frivillig – kunne vælge alene at foretage indberetning om udlejning af danske boliger.

Efter skatteindberetningslovens § 43, stk. 2, skal en virksomhed, som for en skattepligtig formidler udlejning af biler, både m.v. indberette herom, uanset om udlejningen er erhvervsmæssig eller ej. Udenlandske formidlere kan også i relation til biler, både m.v. frivilligt indberette efter § 43, stk. 5.

Det er således alene fysiske personers indtægter ved udlejning, der skal indberettes efter skatteindberetningslovens § 43.

Efter DAC7 skal der indberettes om sælgere og udlejere, som er omfattet af begrebet »sælgere, hvorom der skal ind-

berettes«. Dette begreb omfatter enhver aktiv sælger eller udlejer, der er hjemmehørende i en EU-medlemsstat, eller som har udlejet fast ejendom beliggende i en EU-medlemsstat.

Ved en »sælger« forstås efter DAC7 en platformsbruger, der er registreret på platformen på et tidspunkt i løbet af det relevante kalenderår, og som udfører en af de omfattede relevante aktiviteter. Begrebet omfatter både sælgere af varer og personlige tjenester og udlejere af fast ejendom og transportmidler. I modsætning til de danske regler er det såvel fysiske personer som enheders aktiviteter, der skal indberettes om.

Ved en »aktiv sælger« forstås efter DAC7 enhver sælger, der enten udfører en relevant aktivitet i det relevante kalenderår eller modtager et vederlag for en relevant aktivitet i det relevante kalenderår. Der skal ikke indberettes om sælgere, der ikke er aktive.

DAC7 indeholder dog en række undtagelser til begrebet »sælger, hvorom der skal indberettes«. Som en »undtagen sælger« anses:

- offentlige enheder,
- enheder, hvis aktier handles regelmæssigt på et etableret værdipapirmarked, og enheder tilknyttet sådanne enheder,
- enheder, for hvilken platformsoperatøren har formidlet flere end 2.000 relevante aktiviteter i form af udlejning af én fast ejendom i det relevante kalenderår, og
- sælgere, for hvilke platformsoperatøren har formidlet færre end 30 salg af varer, hvor det samlede vederlag ikke overstiger 2.000 euro i det relevante kalenderår.

OECD's modelregler indeholder en tilsvarende definition af de sælgere, der skal indberettes om.

3.1.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De gældende danske regler er ikke tilstrækkelige til, at Danmark kan opfylde forpligtelserne efter DAC7, ligesom Danmark ikke uden lovændring vil kunne gennemføre aftaler indeholdende forpligtelser til at gennemføre OECD's modelregler om indberettende platformsoperatører.

Det foreslås derfor, at skatteministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om, hvem der skal indberettes oplysninger om.

En sådan bemyndigelsesbestemmelse vil gøre det muligt for skatteministeren at fastsætte forskellige regler afhængig af, om reglerne skal gennemføre DAC7 eller OECD's modelregler. Der er således forskelle på DAC7 og OECD's modelregler. De regler, der udstedes til gennemførelse af de to regelsæt, vil dermed kunne afspejle dette.

3.1.3. Identifikation af dem, der skal indberettes om (due diligence)

3.1.3.1. Gældende ret

Efter skatteindberetningslovens § 43, stk. 3, skal indberetningen vedrørende udlejning af boliger indeholde oplysning

ger til identifikation af boligen. Dette kan ske ved angivelse af ejendommens nummer i Bygnings- og Boligregistret (BBR-nummeret) eller ejendommens adresse og identiteten af udlejer.

Ved indberetningen af identiteten af udlejer anvendes en verifikationservice, som genererer en unik identifikationskode. Den unikke identifikationskode genereres af Skatteforvaltningen, efter at udlejer har samtykket hertil på Skatteforvaltningens hjemmeside, og skal af Skatteforvaltningen kunne forbindes til udlejerens cpr-nummer.

Ordningen fungerer således, at udlejer af formidleren gøres opmærksom på, at udlejer på skat.dk kan give sit samtykke til, at der genereres en unik identifikationskode, som altid kan forbindes til vedkommendes cpr-nummer. Formidleren bliver ikke gjort bekendt med udlejerens cpr-nummer i processen.

Når Skatteforvaltningen modtager indberetning fra en tredjepart, her formidleren, kan Skatteforvaltningen via identifikationskoden knytte de indberettede data til den pågældende udlejerens cpr-nummer.

Udlejere skal give formidleren oplysninger til identifikation af den pågældende bolig, det vil sige enten BBR-nummeret eller ejendommens adresse.

I relation til udlejning af biler, lystbåde og campingvogne m.v. skal indberetningen indeholde oplysning om identiteten af udlejer. Det er samme ordning, som anvendes ved identifikation af udlejere af fritids- og helårsboliger, og som anvendes i relation til udlejning af biler, lystbåde og campingvogne m.v.

DAC7 indeholder en række regler om procedurer, som platformsoperatørerne skal gennemføre med henblik på at identificere de sælgere og udlejere, der skal indberettes om.

Platformsoperatøren skal for det første undersøge, om den pågældende sælger eller udlejer er en »undtaget sælger«. Det vil sige en sælger, som er undtaget fra indberetning. Hvad der skal undersøges, afhænger af, hvilken sælger der er tale om.

Med henblik på at fastslå, om en sælger, der er en enhed, kan anses som en »undtaget sælger«, fordi sælgeren er en offentlig enhed eller et børsnoteret selskab, kan platformsoperatøren anvende offentligt tilgængelige oplysninger eller en bekræftelse fra den pågældende sælger. Derudover kan platformsoperatøren anvende de oplysninger, som platformsoperatøren har registreret i relation til antal udlejninger af fast ejendom eller antallet af salg af varer samt betaling herfor til at afgøre, om der er tale om en »undtaget sælger«. Det vil sige, om der er foretaget mere end 2.000 udlejninger af én fast ejendom, eller om der er foretaget færre end 30 salg af varer med et samlet vederlag, der ikke overstiger 2.000 euro, i det kalenderår, der skal indberettes om.

For de øvrige sælgere og udlejere skal platformsoperatørerne indsamle en række oplysninger med det formål at identificere de pågældende.

For fysiske personer skal platformsoperatøren indsamle

oplysninger om for- og efternavn, primær adresse, ethvert skattemønstersnummer, der er udstedt til den pågældende, herunder oplysning om den udstedende EU-medlemsstat. I mangel af et skattemønstersnummer indsamles oplysninger om fødestedet for den pågældende. Derudover skal den pågældendes momsregistreringsnummer indsamles, hvis et sådant findes, og fødselsdato skal indsamles.

For enheder skal platformoperatøren indsamle oplysninger om enhedens juridiske navn, primær adresse, ethvert skattemønstersnummer, der er udstedt til den pågældende, herunder oplysning om den udstedende EU-medlemsstat, den pågældendes momsregistreringsnummer, hvis et sådant findes, og virksomhedsregistreringsnummer. Hvis den pågældende sælger eller udlejer har et fast driftssted, hvor relevante aktiviteter udføres inden for Unionen, skal oplysninger herom indsamles med angivelse af hver af de respektive EU-medlemsstater, hvor et sådant fast driftssted er beliggende.

Platformoperatøren er dog ikke forpligtet til at indsamle ovennævnte oplysninger, hvis platformoperatøren anvender en direkte bekræftelse af sælgerens eller udlejerens identitet og bopæl ved hjælp af en verifikationservice, der stilles til rådighed af en EU-medlemsstat eller af EU ved fastlæggelsen af sælgerens eller udlejerens identitet og skattemæssige hjemsted.

Som tidligere nævnt er der i Danmark udviklet en verifikationservice til brug for indberetning af indtægter fra udlejning af bolig, biler og både m.v.

Platformoperatører er ikke forpligtet til at indsamle oplysninger om skattemønstersnummeret eller virksomhedsregistreringsnummeret, hvis sælgerens eller udlejerens bopælsmedlemsstat ikke har udstedt et skattemønstersnummer eller et virksomhedsregistreringsnummer. Platformoperatøren er heller ikke forpligtet til at indsamle oplysninger om skattemønstersnummer, hvis sælgerens eller udlejerens bopælsmedlemsstat ikke kræver indhentelse af skattemønstersnummeret.

Når oplysningerne er indsamlet, er platformoperatørerne forpligtede til at kontrollere de indsamlede oplysninger. Det vil sige, at platformoperatøren skal vurdere, om de oplysninger, der er indsamlet, er pålidelige. Der er dog ikke pligt til at kontrollere oplysninger om faste driftssteder. Vurderingen skal foretages ved hjælp af alle de oplysninger og dokumenter, der er tilgængelige i platformoperatørens registre, samt offentligt tilgængelige elektroniske oplysninger, der stilles gratis til rådighed af en EU-medlemsstat eller EU med henblik på at fastslå gyldigheden af et skattemønstersnummer og/eller momsregistreringsnummer.

For så vidt angår de sælgere og udlejere, som allerede er registreret hos platformoperatøren, før platformoperatøren bliver indberetningspligtig efter DAC7, kan platformoperatøren nøjes med at kontrollere de indsamlede oplysninger ved hjælp af oplysninger og dokumenter, der er tilgængelige for platformoperatøren i dennes elektronisk søgbare registre.

I de situationer, hvor en platformoperatør bliver opmærk-

som på, at de indsamlede oplysninger er unøjagtige som følge af oplysninger vedrørende en specifik sælger eller udlejer, som er indeholdt i en forespørgsel fra skattemyndighederne i et EU-land, skal platformoperatøren gennemføre en særlig procedure. Platformoperatøren skal således anmode sælgeren eller udlejerens om at berigtige de oplysninger, der er unøjagtige, herunder fremlægge pålidelig dokumentation, f.eks. i form af et gyldigt identifikationsdokument udstedt af en offentlig myndighed eller en nyligt udstedt attest for skattemæssigt hjemsted.

En platformoperatør skal anse en sælger eller udlejer for at være hjemmehørende i den EU-medlemsstat, hvor sælgeren eller udlejerens har sin primære adresse. Hvis sælgeren eller udlejerens har et skattemønstersnummer udstedt af en anden EU-medlemsstat, skal vedkommende også anses for at være hjemmehørende i denne EU-medlemsstat. Sælgeren eller udlejerens anses desuden for hjemmehørende i den eller de EU-medlemsstater, hvor sælgeren eller udlejerens har oplyst til platformoperatøren, at vedkommende har et fast driftssted. Endelig anses sælgeren eller udlejerens også for at være hjemmehørende der, hvor sælger eller udlejer identificeres som hjemmehørende via en verifikationservice.

Det er den eller de EU-medlemsstater, som sælgeren eller udlejerens anses for værende hjemmehørende i, der vil modtage oplysninger om den pågældende sælger eller udlejer – enten via indberetning eller via udveksling af indberettede oplysninger fra andre lande. Ved formidling af udlejning af fast ejendom vil også den EU-medlemsstat, hvor ejendommen er beliggende, hvis forskellig fra udlejerens bopælsstat, modtage oplysningerne.

Ved formidling af udlejning af fast ejendom skal platformoperatøren indsamle oplysninger om ejendommens adresse og eventuelt matrikelnummer eller tilsvarende, hvis et sådan udstedes i henhold til national ret i den medlemsstat, hvor ejendommen er beliggende. Platformoperatøren skal også indsamle oplysninger om, hvorvidt grænsen på mere end 2.000 årlige udlejninger af én ejendom (se herom i pkt. 3.1.2.1) overskrides, herunder oplysninger om, hvorvidt ejendommen ejes af samme ejer.

Due diligence-procedurene som omtalt ovenfor skal være gennemført senest den 31. december i det kalenderår, der skal indberettes om.

Er sælgeren eller udlejerens allerede registreret på platformen den 1. januar 2023 eller den dato, hvor der indtræder indberetningspligt vedrørende platformen, skal due diligence-procedurene være gennemført senest den 31. december i det andet kalenderår, der skal indberettes om.

Når due diligence-procedurene er gennemført første gang, skal de herefter gennemføres mindst én gang hvert tredje år. Procedurene skal dog gennemføres tidligere, hvis platformoperatøren har grund til at tro, at de indsamlede oplysninger er upålidelige eller unøjagtige.

En platformoperatør kan gøre brug af en tredjepart til at gennemføre due diligence-procedurene. Ansvar for, at

due diligence-procedurerne gennemføres, påhviler dog fortsat platformsoperatøren.

Due diligence-procedurerne efter DAC7 tager afsæt i due diligence-procedurerne efter OECD's modelregler. Dog skal platformsoperatørerne efter DAC7 indsamle oplysninger om momsnummer og fødested for fysiske personer og oplysninger om faste driftssteder for enheder. Disse oplysninger skal ikke indsamles efter OECD's modelregler. Desuden er der ikke pligt til at indsamle oplysninger om matrikelnumre eller tilsvarende numre efter OECD's modelregler.

Efter OECD's modelregler anses en sælger eller udlejer i øvrigt alene for hjemmehørende i den jurisdiktion, hvor sælger eller udlejer har sin primære adresse, og/eller dér, hvor en verifikationservice har bekræftet, at vedkommende er hjemmehørende.

3.1.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De gældende danske regler er ikke tilstrækkelige til, at Danmark kan opfylde forpligtelserne efter DAC7, ligesom Danmark ikke uden lovændring vil kunne gennemføre aftaler indeholdende forpligtelser til at gennemføre OECD's modelregler om indberettende platformsoperatører.

Det foreslås derfor, at skatteministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om de procedurer, platformsoperatørerne skal gennemføre for at identificere de sælgere og udlejere, der skal indberettes om efter DAC7 eller OECD's modelregler.

En sådan bemyndigelsesbestemmelse vil gøre det muligt for skatteministeren at fastsætte forskellige regler afhængig af, om reglerne skal gennemføre DAC7 eller OECD's modelregler. Der er således forskelle på DAC7 og OECD's modelregler. De regler, der fastsættes til gennemførelse af de to regelsæt, vil dermed kunne afspejle dette.

Platformsoperatøren vil skulle indsamle en række oplysninger om deres sælgere og udlejere med henblik på at foretage en identifikation af de sælgere og udlejere, der skal indberettes om. Enhver EU-medlemsstat, EU og ethvert land eller område, der gennemfører OECD's modelregler, kan vælge at stille en verifikationservice til rådighed til brug for identifikation af sælgere og udlejere, der er hjemmehørende i det pågældende land eller område.

Anvender platformsoperatøren en sådan verifikationservice, vil platformsoperatøren ikke være forpligtet til at indsamle yderligere oplysninger til brug for identifikation og kontrol af sælgerens eller udlejerens identitet.

Som nævnt i pkt. 3.1.3.1 er der i Danmark udviklet en verifikationservice til brug for indberetning af indtægter fra udlejning af bolig, biler og både m.v.

Der vil ved udnyttelsen af bemyndigelsen blive taget stilling til, om Skatteforvaltningen vil skulle stille en sådan verifikationservice til rådighed, og i hvilken udstrækning den vil blive gjort obligatorisk at benytte for danske platformsoperatører med henblik på identifikation af danske sælgere og udlejere. Derudover vil der skulle være mulighed for, at

danske platformsoperatører vil kunne benytte udenlandske verifikationservices.

3.1.4. Indberetning

3.1.4.1. Gældende ret

Efter skatteindberetningslovens § 43 skal der indberettes om det forudgående års lejeindtægter ved udlejning af bolig, biler og både m.v. Indberetningen skal foretages senest den 20. januar i året efter det kalenderår, indberetningen vedrører. Indberetningen skal ske til indkomstregisteret. Hvis den 20. januar er en lørdag eller søndag, skal indberetningen foretages senest den førstkommande mandag.

Indberetningen skal indeholde oplysninger til identifikation af den virksomhed, der foretager indberetningen, ved angivelse af cvr- eller SE-nummer. Indberetning vedrørende udlejning af boliger skal tillige indeholde oplysninger til identifikation af boligen og, hvis boligen ikke identificeres med BBR-nummeret, identiteten af den skattepligtige. Indberetning vedrørende biler og både m.v. skal indeholde oplysninger om identifikation af den eller de skattepligtige, der udlejer aktivet. Se nærmere i pkt. 3.1.3.1 om de nærmere oplysninger om identiteten.

Efter DAC7 skal »indberettende platformsoperatører«, som er skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat, indberette oplysninger til skattemyndighederne i den pågældende EU-medlemsstat. Hvis en platformsoperatør ikke har skattemæssigt hjemsted i en medlemsstat, skal platformsoperatøren indberette til den medlemsstat, hvor vedkommende

- er registreret i henhold til medlemsstatens lovgivning,
- har sit hovedsæde (herunder den faktiske ledelse)
- eller har et fast driftssted.

Hvis en indberettende platformsoperatør uden skattemæssigt hjemsted i en medlemsstat er tilknyttet flere medlemsstater på en af de ovennævnte måder, vælger den indberettende platformsoperatør én af disse medlemsstater, til hvilken den vil indberette.

Indberetningen skal ske senest den 31. januar i året efter det kalenderår, hvor en platform har identificeret sælgere, hvorom der skal indberettes.

I de tilfælde, hvor der for en platform er mere end én indberettende platformsoperatør, kan en platformsoperatør være fritaget for at indberette, hvis den pågældende platformsoperatør kan dokumentere, at oplysningerne allerede er indberettet af en anden indberettende platformsoperatør. Det kunne f.eks. være i de situationer, hvor formidlingen af udlejningen af boliger via en platform foretages af ét selskab, mens betalingerne herfor formidles af et andet selskab. Begge selskaber er som udgangspunkt omfattet af indberetningspligten efter DAC7, men selskaberne vil indbyrdes kunne aftale, hvilket af selskaberne, der opfylder indberetningspligten. Selskabet, der ikke foretager indberetningen, vil blot efterfølgende skulle kunne dokumentere, at oplysningerne er indberettet af det andet selskab. Formålet med denne mekanisme er, at dobbeltindberetning undgås.

Hvis en indberettende platformsoperator ikke er knyttet til en medlemsstat på en af de ovennævnte måder, men formidler en af de relevante aktiviteter for brugere, der skal indberettes om, eller formidler udlejning af fast ejendom, som er beliggende i en EU-medlemsstat, skal platformsooperatoren vælge i hvilken medlemsstat, den vil lade sig registrere som indberetningspligtig og indberette oplysninger.

Også i disse tilfælde skal indberetningen ske senest den 31. januar i året efter det kalenderår, hvor en platformsooperator har identificeret sælgere, hvorom der skal indberettes.

Der skal indberettes følgende oplysninger efter DAC7 om den indberettende platformsooperator:

- navn,
- adresse,
- skatteregistreringsnummer og, hvor det er relevant, det identifikationsnummer en platformsooperator uden for EU er blevet tildelt ved registrering i en EU-medlemsstat, og
- virksomhedsnavn(e) på den eller de platforme, den indberettende platformsooperator indberetter om.

For så vidt angår de sælgere, der skal indberettes om, bortset fra ved udlejning af fast ejendom, skal følgende oplysninger indberettes efter DAC7:

- de oplysninger, der er indsamlet efter due diligence-procedurene,
- kontonummer eller lignende, hvis det er tilgængeligt for den indberettende platformsooperator, og skattemyndighederne i den EU-medlemsstat, hvor den pågældende sælger er hjemmehørende, ikke har givet afkald på at modtage oplysninger herom,
- navnet på indehaveren af den konto, hvortil betalingen foretages, hvis dette navn er forskelligt fra sælgerens navn, og alle andre finansielle identifikationsoplysninger vedrørende kontohaveren, den indberettende platformsooperator er i besiddelse af,
- den eller de EU-medlemsstater, sælgeren anses for hjemmehørende i efter due diligence-procedurene,
- det samlede vederlag, der er betalt eller krediteret for hvert kvartal i kalenderåret, og antallet af relevante aktiviteter, for hvilke det er betalt eller krediteret, og
- gebyrer, provisioner eller skatter, som er indeholdt eller opkrævet af den indberettende platformsooperator i hvert kvartal i kalenderåret.

For så vidt angår de sælgere, der skal indberettes om i forbindelse med udlejning af fast ejendom, skal følgende oplysninger indberettes efter DAC7:

- de oplysninger, der er indsamlet efter due diligence-procedurene,
- kontonummer eller lignende, hvis det er tilgængeligt for den indberettende platformsooperator, og skattemyndighederne i den EU-medlemsstat, hvor den pågældende sælger er hjemmehørende, ikke har givet afkald på at modtage oplysninger herom,
- navnet på indehaveren af den konto, hvortil betalingen foretages, hvis dette navn er forskelligt fra sælgerens navn, og alle andre finansielle identifikationsoplysninger

vedrørende kontohaveren, den indberettende platformsooperator er i besiddelse af,

- den eller de EU-medlemsstater, sælgeren anses for hjemmehørende i efter due diligence-procedurene,
- ejendommens adresse og matrikelnummer eller tilsvarende i den medlemsstat, hvor ejendommen er beliggende, hvis et sådant findes,
- det samlede vederlag, der er betalt eller krediteret for hvert kvartal i kalenderåret, og antallet af udlejninger af hver ejendom,
- gebyrer, provisioner eller skatter, som er indeholdt eller opkrævet af den indberettende platformsooperator i hvert kvartal i kalenderåret, og
- antallet af dage, hvor hver enkelt ejendom var udlejet i kalenderåret, og typen af hver enkelt ejendom, hvis disse oplysninger er tilgængelige.

Den indberettende platformsooperator skal underrette de sælgere, der indberettes om, om, at oplysningerne bliver indberettet. Underretningen skal ske senest den 31. januar i året efter det pågældende kalenderår.

Oplysninger om vederlag indberettes i den valuta, hvori det blev betalt eller krediteret. Hvis vederlaget er betalt eller krediteret i en anden form end fiat-valuta (ved fiat-valuta forstås et lovligt betalingsmiddel udstedt af en centralbank), indberettes vederlaget i den lokale valuta, konverteret eller værdiansat på en måde, som den indberettende platformsooperator anvender konsekvent.

OECD's modelregler adskiller sig ikke fra DAC7 på dette punkt.

3.1.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

De gældende danske regler er ikke tilstrækkelige til, at Danmark kan opfylde forpligtelserne efter DAC7, ligesom Danmark ikke uden lovændring vil kunne gennemføre aftaler indeholdende forpligtelser til at gennemføre OECD's modelregler om indberettende platformsooperatører.

Det foreslås derfor, at skatteministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om den indberetning, platformsooperatørerne skal foretage om salg og udlejning, der formidles via den pågældende platform efter DAC7 eller OECD's modelregler.

Det er tanken, at bemyndigelsen skal udnyttes til at fastsætte nærmere regler om, at indberetningerne vil skulle foretages digitalt.

Det bemærkes, at DAC7's indberetningsregler afviger fra de gældende danske indberetningsregler, bl.a. ved at omfatte flere aktiviteter. Herudover vil indberetningerne efter de regler, der vil skulle indføres efter DAC7, ikke understøtte de sondringer, der findes i de gældende danske fradragsregler inden for deleøkonomi.

Efter DAC7, skal der indberettes om fire nærmere definerede kategorier af aktiviteter, dvs. udlejning af fast ejendom, udlejning af transportmidler, salg af varer og salg af personlige tjenester. Inden for hver af de fire aktiviteter, vil

det fremgå af indberetningen, hvilken af de fire aktiviteter vederlaget vedrører.

Der vil dog ikke kunne sondres mellem udlejning af transportmidler omfattet af ligningslovens § 15 R (se nærmere herom i pkt. 3.1.1.1) og de andre transportmidler, der er omfattet af direktivet, idet direktivet omfatter alle transportmidler. Endvidere vil sondringen mellem lavemissionsbiler og andre biler ikke kunne understøttes efter DAC7.

Derudover vil sondringen mellem forskellige ejendoms typer på baggrund af oplysningen om ejendommens adresse/matrikelnummer efter DAC7 være behæftet med en vis usikkerhed.

Det foreslås, at den nugældende § 43 i skatteindberetningsloven nyaffattes, således at de hidtidige indberetninger efter bestemmelsen erstattes af en ny indberetningsregel, som implementerer indberetningspligten efter DAC7.

Denne ændring vil få konsekvenser for de nugældende deleøkonomiske bundfradrag i ligningslovens §§ 15 P, 15 Q og 15 R. Der henvises til pkt. 3.10. i lovforslagets almindelige bemærkninger for en nærmere beskrivelse heraf.

3.1.5. Udveksling af oplysninger med andre lande

3.1.5.1. Gældende ret

Oplysninger, som indberettes efter DAC7 af de indberettende platformoperatører, skal udveksles mellem den EU-medlemsstat, der har modtaget indberetningen, og de medlemsstater, hvor sælgerne anses for at være hjemmehørende efter due diligence-procedurene. Hvis indberetningen omhandler udlejning af fast ejendom, vil de indberettede oplysninger endvidere skulle udveksles med den EU-medlemsstat, hvor den faste ejendom er beliggende, hvis denne er forskellig fra den, hvor sælgeren (udlejeren) anses for hjemmehørende.

Udvekslingen skal ske elektronisk senest ved udgangen af februar måned i året efter det kalenderår, der udveksles oplysninger om. Den første udveksling af oplysninger skal ske vedrørende kalenderåret 2023. Det vil sige, at den første udveksling af oplysninger indberettet efter DAC7 vil skulle ske senest ved udgangen af februar måned 2024.

Efter DAC7 kan man være en »undtaget platformsope ratør«. Ved en »undtaget platformsope ratør« forstås som nævnt i pkt. 3.1.1.1 en platformsope ratør, som på forhånd og årligt har godtgjort over for skattemyndighederne i den EU-medlemsstat, platformsope ratøren ellers skulle have indberettet oplysninger til, at hele platformens forretningsmodel er af en sådan art, at den ikke har sælgere eller udlejere, der skal indberettes om efter DAC7.

Skattemyndighederne i denne medlemsstat skal underrette skattemyndighederne i alle andre EU-medlemsstater herom, herunder også om eventuelle efterfølgende ændringer.

Kommissionen skal senest den 31. december 2022 oprette et centralt register til brug herfor.

OECD's modelregler indeholder ikke bestemmelser om udveksling af oplysninger. OECD har dog den 22. juni 2021

offentliggjort rapporten »Model Reporting Rules for Digital Platforms: International Exchange Framework and Optional Module for Sale of Goods«, som bl.a. indeholder tekst til en »Multilateral Competent Authority Agreement on automatic exchange of information on income derived through digital platforms«. Denne aftale indeholder reglerne for udveksling af oplysninger mellem landene, som er indberettet i overensstemmelse med OECD's modelregler. Aftalen vil kunne tiltrædes af såvel OECD-landene som lande og jurisdiktioner, der ikke er medlem af OECD.

I relation til udveksling af oplysninger indberettet under OECD's modelregler vil denne udveksling skulle ske efter de overordnede regler om udveksling af oplysninger i OECD's og Europarådets konvention om administrativ bistand i skattesager og i overensstemmelse med de specifikke regler i den ovennævnte Multilateral Competent Authority Agreement.

En udveksling af oplysninger mellem to lande og/eller jurisdiktioner forudsætter derfor, at begge lande enten deltager i OECD's og Europarådets konvention og tilslutter sig den ovennævnte multilaterale aftale eller indgår en bilateral aftale med tilsvarende indhold.

3.1.5.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Skattekontrollovens § 66 indeholder hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan sende og modtage oplysninger til og fra udenlandske skattemyndigheder efter internationale aftaler og regler herom.

Efter den gældende formulering af bestemmelsen opregnes samtlige senere ændringer af bistandsdirektivet. Direktivet er nu ændret syv gange. På den baggrund foreslås det, at opremsningen af senere ændringer erstattes med en henvisning til direktivet med senere ændringer. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at en opremsning af de tidligere, den aktuelle og kommende ændringer vil gøre bestemmelsen både vanskelig at læse og svær at overskue.

Det foreslås, at skattekontrollovens § 66, nr. 1, ændres, så det fremgår af bestemmelsen, at Skatteforvaltningen afgiver oplysninger til og modtager oplysninger fra de kompetente myndigheder i andre EU-lande i overensstemmelse med Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer. Opremsningen af de enkelte senere ændringer af direktivet foreslås erstattet med en generel henvisning til senere ændringer af direktivet, som efter lovforslaget bl.a. omfatter DAC7's regler om udveksling af oplysninger mellem EU-landene.

De enkelte regler om tidsfrister, og hvilke oplysninger der skal udveksles m.v., skrives således ikke ind i den danske lovgivning, men implementeres ved at indsætte en regel om, at Skatteforvaltningen skal udveksle oplysninger med udlandet i medfør af DAC med senere ændringer. En sådan henvisning vil således også omfatte DAC7. Ændringen indebærer, at disse regler bliver en del af dansk ret.

Da skattekontrollovens § 66 indeholder hjemmel til at

udveksle oplysninger efter OECD's og Europarådets konvention om administrativ bistand i skattesager og efter dobbeltbeskatningsoverenskomster m.v., vil der ikke være behov for at udvide skattekontrollovens § 66 for at sikre, at der vil kunne ske udveksling af oplysninger indberettet efter OECD's modelreglerne. Det kræver således ikke lovændring at etablere hjemmel til udveksling af oplysninger indberettet efter modelreglerne.

3.1.6. Krav til kontrol og sanktioner m.v.

3.1.6.1. Gældende ret

Efter skatteindberetningslovens § 48, stk. 2, kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om anmeldelse til registrering, frist herfor, om registrering af finansielle institutter omfattet af pligterne efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 22 og om ændring af registrering.

Derunder kan skatteministeren fastsætte regler om, at anmeldelse til registrering og ændring heraf kan fremtvinges ved anvendelse af daglige tvangsbøder.

Bemyndigelsen i skatteindberetningslovens § 48, stk. 2, er udnyttet til at fastsætte nærmere regler i §§ 1 og 51 i bekendtgørelse nr. 888 af 15. juni 2020 om skatteindberetning m.v. med senere ændringer.

Bekendtgørelsens § 1 indeholder pligt til at lade sig registrere, bl.a. hvis der udøves aktiviteter omfattet af skatteindberetningslovens § 43, stk. 1 eller 2.

Efter bekendtgørelsens § 51 kan Skatteforvaltningen – hvis en anmeldelse til registrering efter bekendtgørelsens § 1 ikke sker rettidigt – give pålæg om anmeldelse til registrering inden en fastsat frist og daglige tvangsbøder, der skal betales fra overskridelsen af fristen og indtil pålægget efterkommes.

Efter skatteindberetningslovens § 56, stk. 1, skal den, der som led i sin virksomhed er indberetningspligtig efter skatteindberetningsloven, opbevare grundlaget for de oplysninger, der skal indberettes, herunder oplysninger til brug for afgørelsen af, om en oplysning er indberetningspligtig. Opbevaringen skal ske efter bogføringslovens regler om opbevaring af regnskabsmateriale. Er den indberetningspligtige i øvrigt bogføringspligtig, og indgår de oplysninger, der skal indberettes, i den bogføringspligtiges regnskab, skal regnskabet tilrettelægges således, at de indberettede oplysninger kan afstemmes med regnskabsføringen.

Den bogføringspligtige skal efter bogføringsloven opbevare regnskabsmateriale på betryggende vis i 5 år fra udgangen af det regnskabsår, materialet vedrører.

Efter bestemmelsens stk. 2 skal den indberetningspligtige efter anmodning fra Skatteforvaltningen indsende det materiale, der skal opbevares efter bestemmelsens stk. 1, og som udgør grundlaget for de oplysninger, der skal indberettes, herunder oplysninger til brug for afgørelsen af om en oplysning er indberetningspligtig.

Efter bestemmelsens stk. 4 har Skatteforvaltningen, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at gennemgå det materiale,

der udgør grundlaget for de oplysninger, der skal indberettes, hos den indberetningspligtige, herunder oplysninger til brug for afgørelsen af, om en oplysning er indberetningspligtig.

Ejeren og de ansatte hos denne skal yde Skatteforvaltningen den nødvendige vejledning og hjælp ved kontrollen. Er oplysningerne registreret elektronisk, kan Skatteforvaltningen vælge at få adgang til oplysningerne i elektronisk form. Ved gennemgangen kan Skatteforvaltningen sikre sig oplysninger, som fremgår af materialet.

Efter skatteindberetningslovens § 57, stk. 1, kan Skatteforvaltningen, hvis indberetningerne efter lovens § 43 ikke foretages rettidigt, give pålæg om indberetning inden en fastsat frist og betaling af daglige tvangsbøder, der skal betales fra overskridelsen af fristen og indtil pålægget efterkommes.

Skatteindberetningslovens § 59, stk. 1, nr. 3, omhandler bødestraf for manglende indberetning, når den manglende indberetning er forsætlig eller groft uagtsom. Bestemmelsen omfatter bl.a. manglende indberetning efter skatteindberetningslovens § 43, stk. 1 eller 2.

Skatteindberetningslovens § 59, stk. 2, giver hjemmel til, at der kan fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifter, der udstedes i medfør af loven.

Efter DAC7 skal medlemsstaterne indføre regler og administrative procedurer med henblik på at sikre en effektiv gennemførelse og overholdelse af de due diligence-procedurer og indberetningskrav, der følger af direktivet.

Medlemsstaterne skal således træffe de nødvendige foranstaltninger til at kræve, at de indberettende platformsoperatører indsamler og kontrollerer oplysningerne vedrørende deres sælgere.

Hvis en sælger ikke meddeler de oplysninger, den indberettende platformsoperatør skal indsamle efter due diligence-procedurene, og fortsat ikke efter to påmindelser efter den første anmodning meddeler de nødvendige oplysninger, skal den indberettende platformsoperatør lukke sælgerens konto og forhindre sælgeren i på ny at blive registreret på platformen. Dette gælder dog alene, så længe sælgeren ikke giver de ønskede oplysninger. Der skal i øvrigt gå 60 dage fra den første anmodning om oplysninger, til kontoen lukkes. Alternativt skal den indberettende platformsoperatør tilbageholde betaling af vederlaget til sælgeren i den pågældende periode.

Medlemsstaterne skal derudover træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de indberettende platformsoperatører fører registre over de skridt, der er taget, og de oplysninger, der er lagt til grund for gennemførelsen af due diligence-procedurer og indberetning, der er fastsat i DAC7. Disse registre skal være tilgængelige i en periode på mindst fem og højst ti år efter udgangen af det kalenderår, oplysningerne vedrører.

Medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at alle nødvendige oplysninger er indberettet til skattemyndighederne, så forpligtelsen til at udveksle op-

lysninger efter DAC7 kan opfyldes, herunder skabe mulighed for at kræve, at indberetningen rent faktisk sker.

Medlemsstaterne skal derudover fastlægge administrative procedurer med henblik på at kunne kontrollere, at de indberettende platformoperatører overholder due diligence-procedurerne og kravene om indberetning. I den forbindelse skal medlemsstaterne også fastlægge procedurer til opfølgning over for de indberettende platformoperatører i de tilfælde, hvor de indberettede oplysninger er ufuldstændige eller unøjagtige.

Hvis en indberettende platformoperatør er tilknyttet flere medlemsstater på en sådan måde, at platformoperatøren kunne være indberetningspligtig til flere EU-medlemsstater, skal platformoperatøren vælge én af disse medlemsstater, til hvilken platformoperatøren vil indberette. Den indberettende platformoperatør skal underrette skattemyndighederne i alle de berørte medlemsstater om sit valg.

En indberettende platformoperatør, som er etableret i et tredjeland, og som ikke har fast driftssted i en EU-medlemsstat, men er aktiv i et eller flere EU-medlemsstater, skal lade sig registrere hos skattemyndighederne i én medlemsstat, når den påbegynder virksomhed som platformoperatør.

I forbindelse med registreringen skal den indberettende platformoperatør oplyse navn, postadresse, elektroniske adresser, herunder websteder, ethvert skatteregistreringsnummer udstedt til den indberettende platformoperatør og de medlemsstater, hvor de sælgere, der skal indberettes om, er hjemmehørende. Herudover skal vedlægges en erklæring med oplysninger om den indberettende platformoperatørs momsregistrering inden for EU, jf. afsnit XII, kapitel 6, afdeling 2 og 3, i Rådets direktiv 2006/112/EF om tjenesteydelser leveret af afgiftspligtige personer, som ikke er etableret i EU og om særordning om fjernsalg af varer inden for EU, for levering af varer inden for en medlemsstat ved hjælp af elektroniske grænseflader, der formidler sådanne leveringer, og for ydelser leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret inden for EU, men ikke i forbrugsmedlemsstaten. Disse regler indeholder nærmere bestemmelser om registrering af de pågældende afgiftspligtige personer.

Kommissionen skal senest den 31. december 2022 oprette et centralt register over de oplysninger, som skal meddeles i forbindelse med registrering af platformoperatører fra tredjelande. Dette centrale register skal være tilgængeligt for skattemyndighederne i alle EU-medlemsstater.

Når den indberettende platformoperatør er blevet registreret, skal den underrette den EU-medlemsstat, hvor registreringen er sket, om enhver ændring af de oplysninger, der er givet i forbindelse med registreringen.

I forbindelse med registreringen tildeles den indberettende platformoperatør et individuelt identifikationsnummer. Den EU-medlemsstat, der har tildelt platformoperatøren identifikationsnummeret, skal meddele det elektronisk til skattemyndighederne i alle EU-medlemsstaterne.

Den medlemsstat, hvor registreringen er sket, skal anmode Kommissionen om at lade den indberettende platformoperatør udgå af det centrale register, hvis platformoperatøren

underretter den pågældende medlemsstat om, at den ikke længere udfører aktiviteter som platformoperatør, hvis der i øvrigt er grund til at antage, at en platformoperatørs aktivitet er ophørt, hvis platformoperatøren ikke længere er en tredjelandspatform uden fast driftssted i EU, der formidler aktiviteter for sælgere inden for EU, eller hvis medlemsstaten har tilbagekaldt registreringen.

En registrering vil kunne tilbagekaldes, hvis den indberettende platformoperatør ikke opfylder sin indberetningspligt og fortsat ikke opfylder denne efter to påmindelser herom fra den medlemsstat, hvor registreringen er sket. I disse tilfælde skal medlemsstaten træffe de nødvendige foranstaltninger for at tilbagekalde registreringen. Registreringen tilbagekaldes senest efter 90 dage efter den anden påmindelse, men ikke tidligere end 30 dage efter den anden påmindelse.

Hvis en registrering er blevet tilbagekaldt, kan platformoperatøren alene få tilladelse til på ny at blive registreret på betingelse af, at denne til den relevante medlemsstats skattemyndigheder giver passende garantier for at ville overholde indberetningspligten inden for EU, herunder at eventuelle manglende indberetning foretages.

Hvis en medlemsstat konstaterer, at en tredjelandspatform uden fast driftssted i EU, der formidler aktiviteter for sælgere inden for EU, påbegynder sådan virksomhed, uden at lade sig registrere, skal den pågældende medlemsstat straks underrette Kommissionen herom.

Hvis en indberettende platformoperatør ikke opfylder pligten til at lade sig registrere, eller hvis registreringen af den er blevet tilbagekaldt, skal medlemsstaterne træffe foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning med henblik på sikre overholdelsen af reglerne. Medlemsstaterne skal i øvrigt bestræbe sig på at samordne deres tiltag med henblik på at håndhæve overholdelse af reglerne inden for EU, herunder som en sidste udvej at forhindre, at den indberettende platformoperatør kan drive virksomhed inden for EU.

Kommissionen fastlægger ved hjælp af gennemførelsesretsakter de nødvendige bestemmelser om den praktiske gennemførelse af registrering og identifikation af indberettende platformoperatører, som ikke er hjemmehørende i et EU-land.

Bistandsdirektivets artikel 25a indeholdt forud for DAC7 en regel om, at medlemsstaterne skulle fastsætte regler om sanktioner, som skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af de nationale regler, der gennemfører direktivets regler om indgivelse af land for land-rapporter (DAC4) og om indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger (DAC6). Bestemmelsen nyaffattes ved DAC7. Bestemmelsen er ved nyaffattelsen udvidet til også at omfatte indberetning af oplysninger fra digitale platforme.

Bestemmelsen er således udvidet, så det også fremgår, at medlemsstaterne skal fastsætte regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der gennemfører reglerne i bistandsdirektivets artikel 8ac, som affattet ved DAC7, og træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne

skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning.

Det fremgår af OECD's modelregler, at det forventes, at jurisdiktionerne, som gennemfører modelreglerne, fastsætter regler til effektivt at kunne håndhæve modelreglerne.

OECD's modelregler indeholder ikke egentlige regler om kontrol og sanktioner. Derimod indeholder OECD's modelregler en række retningslinjer herfor, som jurisdiktionerne kan vælge at følge. EU-reglerne falder inden for rammerne af disse retningslinjer. Det betyder, at en implementering af DAC7's regler om kontrol og sanktioner vil kunne sikre, at retningslinjerne i OECD's modelregler følges.

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 59, stk. 1, nr. 3 og 4, at bødestraf kan pålægges den, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at foretage indberetning efter §§ 1, 5, 6, 8, 11 a-19 a, 24-36, 37-40 eller 42, § 43, stk. 1 og 2, eller §§ 44-46 inden for fristerne i medfør af § 15, stk. 2, § 39, § 42, stk. 3, eller § 54, stk. 1-5, eller § 4, stk. 1, i lov om et indkomstregister, eller den, der undlader at foretage genindberetning inden for den frist, som Skatteforvaltningen har meddelt efter skatteindberetningslovens § 54, stk. 6.

Antal indberetninger	Bødestørrelse
1 - 1.000	5.000 kr.
1.001 - 10.000	10.000 kr.
10.001 - 100.000	20.000 kr.
100.001 - 1 mio.	40.000 kr.
Over 1 mio.	80.000 kr.

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 59, stk. 2, at der i forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 60, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 61, stk. 1, at i sager om overtrædelser, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, kan Skatteforvaltningen i et bødeforelæg tilkendegive den sigtede, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den sigtede erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges at betale den bøde, der er angivet i bødeforelægget. Det fremgår af stk. 2, at retsplejelovens § 834 om indholdet af et anklageskrift finder anvendelse på tilkendegivelser efter stk. 1.

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 61, stk. 3, 1. pkt., at hvis den sigtede vedtager bøden, bortfalder videre strafferetlig forfølgning. Vedtagelsen har samme gentagelsesvirkning som en dom, jf. 2. pkt.

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 63, stk. 1, at i sager, der behandles administrativt efter § 61, om overtrædelse af straffebestemmelser i skatteindberetningsloven, fin-

Skatteindberetningslovens § 59, stk. 1, nr. 3, omfatter indberetning, der ikke foretages rettidigt, mens nr. 4 omfatter manglende rettidig genindberetning, dvs. tilfælde, hvor den indberetningspligtige har forsøgt indberetning, men Skatteforvaltningen har meddelt den indberetningspligtige, at indberetningen ønskes genindberettet som følge af fejl eller lignende inden den frist, som meddeles af Skatteforvaltningen.

Konkret angår skatteindberetningslovens § 43, stk. 1 og 2, en pligt for virksomheder, der formidler udlejning af en skattepligtiges bolig eller personbiler og varebiler m.v., til at indberette lejeindtægterne.

Ved overtrædelse af skatteindberetningslovens § 59, stk. 1, nr. 3 eller 4, skal der ved bødeudmålingen vedrørende andre indberetninger end indberetninger til indkomstregisteret tages hensyn til det samlede antal indberetninger, som den indberetningspligtige skal indgive, inklusiv det antal indberetninger, den indberetningspligtige ikke har indgivet. Bøden gradueres som anført i skemaet nedenfor.

der retsplejelovens § 752, stk. 1, tilsvarende anvendelse. En sigtet uden forsvarer i en sag, der kan afgøres administrativt, har samme ret til aktindsigt i sin egen sag, som en forsvarer har efter § 3 i lov om adgang til forsvarerbistand under en administrativ skatte- eller afgiftsstraffesag, jf. skatteindberetningsloven § 63, stk. 2.

3.1.6.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at skatteministeren skal kunne fastsætte nærmere regler om, at platformsoperatørerne skal indsamle og kontrollere en række nærmere definerede oplysninger om de sælgere og udlejere, som har aktiviteter på den pågældende platform.

De gældende danske regler om opbevaring af regnskabsmateriale og Skatteforvaltningens muligheder for at kontrollere er derimod tilstrækkelige til at kunne imødekomme kravene i DAC7 om platformsoperatørernes opbevaring af regnskabsmateriale og Skatteforvaltningens muligheder for at kontrollere, om platformsoperatørerne efterlever indberetningsreglerne og due diligence-forpligtelserne. Der foreslås dermed ingen ændringer på dette punkt.

Det foreslås, at skatteministeren skal kunne fastsætte regler om, at platformsoperatørerne har pligt til enten at lukke

sælgerens eller udlejerens konto og forhindre sælgeren eller udlejerer i på ny at blive registreret på platformen eller at tilbageholde betaling af vederlag til sælgeren eller udlejerer, hvis sælgeren eller udlejerer ikke meddeler platformsope- ratøren de oplysninger, som skal meddeles efter reglerne om due diligence-procedurer, som skatteministeren ligeledes foreslås at kunne fastsætte, jf. nærmere herom i lovforsla- gets pkt. 3.1.3.

Det er tanken, at denne bemyndigelse skal udnyttes til at gennemføre de pligter, DAC7 indeholder i forhold til, at platformsoperatører skal lukke kontoen eller tilbageholde betaling, hvis ikke sælgerne eller udlejerne meddeler plat- formsoperatøren de oplysninger, som skal meddeles efter reglerne om due diligence-procedurer.

Med hensyn til de administrative procedurer til håndhæ- velse af DAC7 vil disse kunne gennemføres inden for ram- merne af de kontrolbeføjelser, skatteindberetningsloven og skattekontrolloven indeholder.

Det foreslås, at skatteministeren skal kunne fastsætte reg- ler om registrering af platformsoperatører, som er omfattet af pligten til at gennemføre due diligence-procedurer og ind- berette, så kravene i DAC7 på dette punkt imødekommes.

Det er tanken, at denne bemyndigelse skal udnyttes til at gennemføre de pligter, DAC7 indeholder i forhold til

registrering af platformsoperatørerne og tilbagekaldelse af registrering.

Det foreslås, at der i forbindelse med gennemførelse af regler om indberetning fra digitale platforme ved bekendtgø- relse indføres bestemmelser om bødestraf for overtrædelse af reglerne. Konkret foreslås, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger i forbindelse med en indberetning, undlader at opfylde en indberetningspligt eller undlader at foretage indberetning rettidigt i overensstemmelse med de regler i bekendtgørel- sen, der omhandler indberetningspligter, skal kunne straffes med bøde. Der vil desuden blive fastsat regler om, at den platformsoperatør, der forsætligt eller groft uagtsomt undla- der at gennemføre due diligence-procedurerne, skal kunne straffes med bøde.

Med lovforslaget er det forudsat, at bødeniveauet for over- trædelse af bødestemmelserne i bekendtgørelsen vil skulle være det samme som bødeniveauet for overtrædelse af skat- teindberetningslovens § 59, stk. 1, nr. 3 og 4, hvor der ved bødeudmålingen tages hensyn til det samlede antal indberet- ninger, som den indberetningspligtige skal indgive, inklusiv det antal indberetninger, den indberetningspligtige ikke har indgivet. Bøden vil således skulle gradueres som anført i skemaet nedenfor.

Antal indberetninger	Bødestørrelse
1 - 1.000	5.000 kr.
1.001 - 10.000	10.000 kr.
10.001 - 100.000	20.000 kr.
100.001 - 1 mio.	40.000 kr.
Over 1 mio.	80.000 kr.

Det foreslås, at det fastsættes i bekendtgørelsen, hvori de ovenfor nævnte bødestemmelser vil skulle indgå, at reg- lerne i skatteindberetningslovens §§ 60, 61 og 63 tilsvarende vil skulle gælde for overtrædelse af bødestemmelserne.

Det bemærkes, at den gældende bestemmelse i skatteind- beretningslovens § 57, stk. 1, hvorefter Skatteforvaltningen kan give pålæg om indberetning inden en fastsat frist og betaling af daglige tvangsbøder, hvis indberetningerne ikke foretages rettidigt, tilsvarende vil kunne finde anvendelse i forhold til platformsoperatører, som ikke indberetter retti- digt.

Det samme gør sig gældende for skatteindberetningslo- vens § 56, stk. 2, hvorefter den indberetningspligtige efter anmodning fra Skatteforvaltningen skal indsende det materi- ale, der udgør grundlaget for de oplysninger, der skal indbe- rettes. Opfyldes anmodningen ikke, kan Skatteforvaltningen efter skatteindberetningslovens § 57, stk. 2, give pålæg om indsendelse af materialet.

Efter skatteindberetningslovens § 59 a er det forbundet med bødestraf, hvis et pålæg efter § 57, stk. 2, ikke efter- kommes rettidigt.

Daglige tvangsbøder efter skatteindberetningslovens § 57, stk. 2, kan anvendes, indtil pålægget efterkommes, eller der – ved manglende opfyldelse af pålægget – udstedes et bøde- forelæg i medfør af skatteindberetningslovens § 59 a.

3.2. Ændring af reglerne om udveksling af oplysninger efter anmodning

3.2.1. Gældende ret

Bistandsdirektivet indeholder i artikel 5 bestemmelser om og procedurer for udveksling af oplysninger efter anmod- ning.

Efter artikel 5 kan en skattemyndighed i en medlemsstat anmode skattemyndighederne i en anden medlemsstat om oplysninger, som er relevante for administration og håndhæ- velse af alle former for skatter og afgifter undtagen dem, som er omfattet af specifikke direktiver og forordninger om moms og visse punktafgifter. Der kan anmodes om en- hver oplysning, som skattemyndigheden er i besiddelse af, eller som den indhenter i forbindelse med administrative undersøgelser, når den bliver anmodet herom. Det er dog en

forudsætning, at de oplysninger, der anmodes om, forudses at være relevante for den skattemyndighed, der anmoder om oplysningerne.

Dette indebærer et krav om, at der på det tidspunkt, hvor der fremsættes en anmodning om oplysninger, er en rimelig formodning for, at oplysningerne vil være relevante for at kunne sikre den korrekte anvendelse af bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller af den nationale lovgivning i den stat, der anmoder om oplysningerne. Man kan således ikke tage på rene »fisketure«, hvor der ikke er tilstrækkeligt belæg for at forudse, at oplysningerne vil være relevante, men hvor man håber, at der blandt de oplysninger, der anmodes om, vil være oplysninger, som kan bruges.

Denne bestemmelse er implementeret i dansk ret ved en henvisning til bistandsdirektivet i skattekontrollovens § 66, nr. 1.

Ved DAC7 indsættes en ny artikel 5a i bistandsdirektivet, som præciserer begrebet »forudseelig relevans«. Der er med præciseringen ikke tiltænkt ændringer i forhold til begrebets anvendelsesområde, men blot en præcisering heraf.

Efter artikel 5a er en oplysning forudseeligt relevant, når en skattemyndighed på det tidspunkt, hvor anmodningen fremsættes, finder, at der i henhold til national ret er en rimelig mulighed for, at de ønskede oplysninger vil være relevante for en eller flere skattepligtiges skatteforhold, hvad enten de pågældende skattepligtige er angivet ved navn eller på anden måde, og når oplysningerne er relevante i forhold til undersøgelsen.

En anmodning om oplysninger skal indeholde argumentation for, at de ønskede oplysninger har forudseelig relevans, og skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- a. det skattemæssige formål med at søge oplysningerne, og
- b. en nærmere angivelse af, hvilke oplysninger der kræves med henblik på administration og håndhævelse af de relevante regler.

Ved anmodninger, der vedrører en gruppe af skattepligtige, som ikke kan identificeres individuelt, men som i stedet beskrives med et fælles sæt karakteristika, skal den skattemyndighed, der anmoder om oplysninger, angive mindst følgende oplysninger:

- a. en detaljeret beskrivelse af gruppen,
- b. en redegørelse for gældende ret og kendsgerninger, på grundlag af hvilke der er grund til at antage, at de skattepligtige i gruppen ikke har overholdt gældende ret,
- c. en redegørelse for, hvordan de ønskede oplysninger kan bidrage til at fastslå, om de skattepligtige i gruppen overholder reglerne, og
- d. eventuel deltagelse af en tredjepart, som aktivt har bidraget til, at de skattepligtige i gruppen potentielt ikke overholder gældende ret.

Ved DAC7 nyaffattes bistandsdirektivets artikel 7, stk. 1. Artikel 7, stk. 1, omhandler de tidsfrister, skattemyndighederne har til at besvare en anmodning om oplysninger.

Efter artikel 7, stk. 1, som affattet ved DAC7, skal en an-

modning om oplysninger besvares hurtigst muligt og senest tre måneder fra datoen for modtagelsen af anmodningen.

Hvis en anmodning om oplysninger ikke kan besvares inden for tidsfristen, skal den skattemyndighed, der har anmodet om oplysningerne, underrettes herom straks og under alle omstændigheder inden tre måneder efter modtagelsen af anmodningen. Underretningen skal indeholde en beskrivelse af årsagerne til, at tidsfristen ikke kan overholdes, og om, hvornår anmodningen forventes at ville kunne besvares. En anmodning skal under alle omstændigheder være besvaret senest seks måneder fra datoen for modtagelsen af anmodningen. Efter det oprindelige bistandsdirektiv var fristen for besvarelse af en anmodning om oplysninger seks måneder, og der var ingen grænser for, hvor længe en svarfrist kunne udskydes.

I tilfælde, hvor de oplysninger, der anmodes om, allerede findes hos den skattemyndighed, der anmodes om oplysninger, skal oplysningerne videregives inden to måneder efter anmodningen. Dette er uændret i forhold til det oprindelige bistandsdirektiv.

3.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Skattekontrollovens § 66 indeholder hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan sende oplysninger til og modtage oplysninger fra udenlandske skattemyndigheder efter internationale aftaler og regler herom.

Efter den gældende formulering af bestemmelsen opregnes samtlige senere ændringer af bistandsdirektivet. Direktivet er nu ændret syv gange. På den baggrund foreslås det, at opremsningen af senere ændringer erstattes med en henvisning til direktivet med senere ændringer. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at en opremsning af de tidligere, den aktuelle og kommende ændringer vil gøre bestemmelsen både vanskelig at læse og svær at overskue.

Det foreslås, at skattekontrollovens § 66, nr. 1, ændres så der henvises til Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer. Forslaget gennemfører DAC7's regler om udveksling af oplysninger mellem EU-landene ved henvisning til direktivet.

De enkelte regler om tidsfrister, og hvilke oplysninger der skal udveksles m.v., skrives således ikke ind i den danske lovgivning, men implementeres ved at indsætte en regel om, at Skatteforvaltningen skal udveksle oplysninger med udlandet i medfør af DAC7. Ændringen indebærer, at disse regler bliver en del af dansk ret.

3.3. Ændring af reglerne om automatisk udveksling af specifikke kategorier af indkomst og kapital

3.3.1. Gældende ret

Efter artikel 8 i bistandsdirektivet meddeler skattemyndighederne i hver medlemsstat ved automatisk udveksling skattemyndighederne i de øvrige medlemsstater oplysninger om personer, der er hjemmehørende i de øvrige medlemsstater, inden for følgende specifikke kategorier af indkomst og

kapital, sådan som de skal forstås efter national ret i den medlemsstat, der meddeler oplysningerne:

- a. arbejdsindtægt,
- b. tantiemer og bestyrelseshonorarer,
- c. livsforsikringsprodukter, der ikke er omfattet af andre EU-retsakter om udveksling af oplysninger og andre lignende foranstaltninger,
- d. pensioner,
- e. ejendomsret til og indtægt fra fast ejendom.

Medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om, hvilke af de oven for nævnte kategorier de har tilgængelige oplysninger om, og om eventuelle senere ændringer heraf.

Hvis en medlemsstat ikke orienterer Kommissionen om, at der er tilgængelige oplysninger om én eneste af de ovennævnte kategorier, anses medlemsstaten for ikke at ville modtage oplysninger om kategorierne.

Med DAC7 ændres artikel 8, så royalties tilføjes til listen over indtægtskategorier, der kan udveksles oplysninger om.

For beskatningsperioder, der begynder den 1. januar 2024 eller senere, skal medlemsstaterne desuden bestræbe sig på at medtage skateregistreringsnummeret i det land, hvor den skattepligtige er hjemmehørende, på de skattepligtige, der udveksles oplysninger om.

Medlemsstaterne skal efter DAC7 hvert år til og med 2023 underrette Kommissionen om mindst to af de kategorier af indkomst og kapital, som de enkelte medlemsstater vil udveksle oplysninger om.

Inden den 1. januar 2024 skal medlemsstaterne dog underrette Kommissionen om mindst fire af de anførte kategorier af indkomst og kapital, som de enkelte medlemsstater vil udveksle oplysninger om. Udvekslingen vil herefter skulle ske for de valgte (mindst fire) kategorier vedrørende beskatningsperioder, der begynder den 1. januar 2025 eller senere.

Artikel 8 i bistandsdirektivet er implementeret i dansk ret ved en henvisning til bistandsdirektivet i skattekontrollovens § 66, nr. 1.

3.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Skattekontrollovens § 66 indeholder hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan sende og modtage oplysninger til og fra udenlandske skattemyndigheder efter internationale aftaler og regler herom.

Efter den gældende formulering af bestemmelsen opregnes samtlige senere ændringer af bistandsdirektivet. Direktivet er nu ændret syv gange. På den baggrund foreslås det, at opremsningen af senere ændringer erstattes med en henvisning til direktivet med senere ændringer. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at en opremsning af de tidligere, den aktuelle og kommende ændringer vil gøre bestemmelsen både vanskelig at læse og svær at overskue.

Det foreslås, at skattekontrollovens § 66, nr. 1, ændres så der henvises til Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer. Forslaget

gennemfører DAC7's regler om udveksling af oplysninger mellem EU-landene ved henvisning til direktivet.

De enkelte regler om, hvilke oplysninger der skal udveksles m.v., skrives således ikke ind i den danske lovgivning, men implementeres ved at indsætte en regel om, at Skatteforvaltningen skal udveksle oplysninger med udlandet i medfør af DAC7. Ændringen indebærer, at disse regler bliver en del af dansk ret.

Det vurderes, at der ikke er behov for en nærmere regulering af, hvilke kategorier der udveksles oplysninger om, idet det er valgfrit for den enkelte medlemsstat, hvilke kategorier der udveksles oplysninger om. I dag udveksles oplysninger om arbejdsindtægt, tantiemer og bestyrelseshonorarer samt pensioner. Dette indebærer, at der vil skulle udveksles oplysninger vedrørende mindst én yderligere kategori senest for indkomståret 2025 og efterfølgende indkomstår. Hvilken eller hvilke yderligere kategorier der vil blive valgt, er under overvejelse.

For så vidt angår udveksling af oplysninger om skateregistreringsnummer i det land, hvor den skattepligtige er hjemmehørende, vil dette i relation til oplysninger, som skal udveksles af Danmark, forudsætte, at der indføres en pligt til at indberette oplysninger om dette nummer i forbindelse med indberetning af de oplysninger, der skal udveksles. Reglerne herom vil kunne fastsættes ved bekendtgørelse i medfør af § 4, stk. 6, i lov om et indkomstregister eller skatteindberetningslovens § 52, stk. 3. Lovændring herom er derfor ikke nødvendig.

3.4. Ændring af reglerne for udveksling af oplysninger om grænseoverskridende forhåndstilsagn m.v.

3.4.1. Gældende ret

Ved DAC3, jf. Rådets direktiv 2015/2376/EU af 8. december 2015 om ændring af Rådets Direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, blev der indsat regler i bistandsdirektivet om udveksling af oplysninger om grænseoverskridende forhåndstilsagn og forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger udstedt af medlemsstaternes skattemyndigheder til borgere eller virksomheder. Efter artikel 8a i bistandsdirektivet, som blev indsat ved DAC3, skal disse oplysninger automatisk udveksles mellem medlemsstaterne. På den måde vil medlemsstaterne være i besiddelse af de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan beskytte deres skattegrundlag. Denne model baseres på princippet om, at det ikke nødvendigvis er den medlemsstat, som har truffet afgørelsen, som bedst vil kunne vurdere den potentielle indvirkning og relevansen af afgørelsen for andre medlemsstater. Medlemsstaterne, der modtager information om afgørelsen, kan anmode om mere detaljerede oplysninger om nødvendigt.

De grænseoverskridende forhåndstilsagn og forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger kan påvirke skattegrundlaget i mere end en medlemsstat, hvorfor en obligatorisk automatisk udveksling effektivt kan sikre gennemsigtighed på

skatteområdet som et led i kampen mod grænseoverskridende skatteunddragelse.

Efter DAC3 skal udvekslingen ske senest tre måneder efter udgangen af det halvår, hvor det grænseoverskridende forhåndstilsagn eller den forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordning blev udstedt, ændret eller fornyet.

Ved DAC7 ændres dette til, at udvekslingen vil skulle ske straks efter udstedelsen, ændringen eller fornyelsen, dog senest inden for den hidtil gældende frist – det vil sige senest tre måneder efter udgangen af det halvår, hvor det grænseoverskridende forhåndstilsagn eller den forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordning blev udstedt, ændret eller fornyet.

Efter DAC3 skal udvekslingen af oplysninger om grænseoverskridende forhåndstilsagn eller forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger indeholde et resumé af indholdet af tilsagnet eller ordningen. Resuméet skal bl.a. indeholde en beskrivelse af de relevante forretningsaktiviteter eller transaktioner eller række af transaktioner i abstrakte vendinger. Der må ikke videregives oplysninger om erhvervsmæssige, industrielle eller faglige hemmeligheder, fremstillingsmetoder eller oplysninger, hvis videregivelse ville stride mod almene interesser.

Ved DAC7 udvides bestemmelsen til, at resuméet også skal omfatte andre oplysninger, der kan være til nytte for den kompetente myndighed, der modtager oplysningerne, i forbindelse med bedømmelsen af den mulige skatterisiko.

Artikel 8a i bistandsdirektivet, som affattet ved DAC3, er implementeret i dansk ret ved en henvisning til direktivet (bistandsdirektivet som ændret ved DAC3) i skattekontrollovens § 66, nr. 1.

3.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Skattekontrollovens § 66 indeholder som nævnt hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan sende og modtage oplysninger til og fra udenlandske skattemyndigheder efter internationale aftaler og regler herom.

Efter den gældende formulering af bestemmelsen opregnes samtlige senere ændringer af bistandsdirektivet. Direktivet er nu ændret syv gange. På den baggrund foreslås det, at opremsningen af senere ændringer erstattes med en henvisning til direktivet med senere ændringer. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at en opremsning af de tidligere, den aktuelle og kommende ændringer vil gøre bestemmelsen både vanskelig at læse og svær at overskue.

Det foreslås, at skattekontrollovens § 66, nr. 1, ændres, så der henvises til Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer. Forslaget gennemfører DAC7's regler om udveksling af oplysninger mellem EU-landene ved henvisning til direktivet.

De enkelte regler om tidsfrister, og hvilke oplysninger der skal udveksles m.v., skrives således ikke ind i den danske lovgivning, men implementeres ved at indsætte en regel om, at Skatteforvaltningen skal udveksle oplysninger med

udlandet i medfør af DAC7. Ændringen indebærer, at disse regler bliver en del af dansk ret.

3.5. Ændring af reglerne om tilstedeværelse af embedsmænd fra et andet EU-land i forbindelse med kontrol og samtidige kontroller

3.5.1. Gældende ret

Skattekontrollovens § 66 omhandler grundlaget for udveksling af oplysninger med andre jurisdiktioners skattemyndigheder. Dette grundlag er fastlagt gennem en række overenskomster, konventioner eller administrative aftaler.

Efter bestemmelsen i skattekontrollovens § 66 afgiver Skatteforvaltningen oplysninger til og modtager oplysninger fra de kompetente myndigheder på Færøerne, i Grønland og fremmede jurisdiktioner i overensstemmelse med en række nærmere bestemmelser herom i skattekontrolloven.

Skattekontrollovens § 66 danner grundlaget for, at Skatteforvaltningen kan yde bistand til udenlandske skatteforvaltninger ikke kun inden for EU, men også i forhold til ikke-EU-lande, i det omfang der foreligger retsgrundlag herfor, jf. opregningen i bestemmelsen.

Det følger desuden af skattekontrollovens § 1, stk. 3, at bestemmelserne i skatte- og afgiftslovgivningen om pligt til at afgive oplysninger til brug for danske skatte- og afgiftsansættelser og Skatteforvaltningens adgang til udgående kontrol finder tilsvarende anvendelse, når Skatteforvaltningen efter gældende overenskomster, konventioner eller administrative aftaler yder den kompetente myndighed på Færøerne, i Grønland eller i en fremmed jurisdiktion bistand.

Skattekontrollovens § 1, stk. 3, giver på baggrund af § 66 hjemmel til, at de kontrolbeføjelser, der findes i skattekontrolloven, kan anvendes af Skatteforvaltningen ikke kun i tilfælde, hvor der søges oplysninger til brug for beskatningsformål i Danmark, men også når oplysningerne ønskes anvendt af fremmede skattemyndigheder inden for rammerne af de retsgrundlag, der er nævnt i § 66. Dette gælder, uanset hvilken form for udveksling af oplysninger der er tale om og, jf. opregningen af retsgrundlag, både over for EU- og ikke EU-lande.

Efter skattekontrollovens § 67 gælder straffelovens kapitel 14 om forbrydelser mod den offentlige myndighed m.v. og kapitel 16 om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv m.v., når udenlandske embedsmænd er til stede i forbindelse med kontrol her i landet.

Bestemmelsen omfatter situationer, hvor embedsmænd fra fremmede jurisdiktioner befinder sig på dansk territorium, fordi de ledsager danske embedsmænd fra Skatteforvaltningen under gennemførelse af en kontrol på dansk territorium. I den situation har de pågældende embedsmænd samme retsbeskyttelse og er undergivet samme strafansvar som de danske embedsmænd.

Det fremgår dog af bemærkningerne til skattekontrollovens § 67, at bestemmelsen ikke er udtryk for, at der tillægges de pågældende udenlandske embedsmænd beføjelser til at intervenere i sagsbehandlingen på dansk territorium.

Efter artikel 11 i bistandsdirektivet kan embedsmænd fra en medlemsstat være til stede og deltage i administrative undersøgelser i en anden EU-medlemsstat. En sådan tilstedeværelse skal ske efter aftale mellem de relevante skattemyndigheder og i overensstemmelse med de regler, der gælder for administrative undersøgelser i den medlemsstat, hvor den administrative undersøgelse finder sted.

Ved tilstedeværelse forstås, at en udenlandsk embedsmand kan være til stede der, hvor skattemyndighederne i den anden medlemsstat udfører deres opgaver og/eller være til stede under de administrative undersøgelser, der finder sted på den anden medlemsstats område.

Hvis det er tilladt i den medlemsstat, hvor den administrative undersøgelse gennemføres, kan det aftales, at den udenlandske embedsmand kan interviewe enkeltpersoner og gennemgå sagsakter. Dette er på nuværende tidspunkt ikke tilladt i Danmark, jf. bemærkningerne til skattekontrollovens § 67 som refereret ovenfor.

Ved DAC7 ændres bestemmelsen, så en udenlandsk embedsmand ikke alene, som hidtil, må deltage ved fysisk tilstedeværelse, men også må deltage i administrative undersøgelser, der foretages i den anden medlemsstat ved brug af elektroniske kommunikationsmidler, når dette er hensigtsmæssigt.

Ved DAC7 ændres bestemmelsen endvidere sådan, at en medlemsstat skal besvare en anmodning om deltagelse i administrative undersøgelser i denne stat senest 60 dage efter modtagelsen af anmodningen for at bekræfte sin tilslutning eller afgive et begrundet afslag.

Endelig ændres bestemmelsen ved DAC7, så udenlandske embedsmænd kan interviewe enkeltpersoner og gennemgå sagsakter i forbindelse med administrative undersøgelser i en anden EU-medlemsstat. Dette skal dog foregå i overensstemmelse med procedurerne for gennemførelse af sådanne undersøgelser i den EU-medlemsstat, hvor undersøgelsen foregår. Den ovennævnte begrænsning, hvorefter en udenlandsk embedsmand alene kunne interviewe enkeltpersoner og gennemgå sagsakter i det omfang, det var tilladt i den medlemsstat, hvor den administrative undersøgelse blev gennemført, ophæves ved DAC7.

3.5.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Efter DAC7 får udenlandske embedsmænd adgang til at kunne interviewe enkeltpersoner og gennemgå sagsakter i forbindelse med administrative undersøgelser i en anden medlemsstat i overensstemmelse med EU-procedurerne for gennemførelse af sådanne undersøgelser i den pågældende EU-medlemsstat.

Det foreslås derfor, at når embedsmænd fra et andet EU-land er til stede under administrative undersøgelser eller deltager i de administrative undersøgelser ved hjælp af elektroniske kommunikationsmidler, så vil de kunne deltage aktivt i den administrative undersøgelse ved at interviewe enkeltpersoner og gennemgå sagsakter. En sådan bestemmelse vurderes at være nødvendig, da det efter gældende dansk ret

ikke er tilladt de udenlandske embedsmænd at intervenere i sagsbehandlingen, jf. herved bemærkningerne til skattekontrollovens § 67 som refereret ovenfor.

3.6. Fælles revisioner

3.6.1. Gældende ret

Som beskrevet i pkt. 3.5.1. danner skattekontrollovens § 1, stk. 3, § 66 grundlaget for, at Skatteforvaltningen kan yde bistand til udenlandske skatteforvaltninger ikke kun inden for EU, men også i forhold til ikke-EU-lande, i det omfang der foreligger retsgrundlag herfor, jf. opregningen i bestemmelsen. Da ingen af de retsgrundlag, der henvises til i skattekontrollovens § 66, omhandler fælles revisioner, danner bestemmelsen i sin nuværende formulering ikke grundlag for fælles revisioner.

Efter artikel 3 i bistandsdirektivet, som indsat ved DAC7, skal der ved »fælles revision« forstås en administrativ undersøgelse, der gennemføres i fællesskab af skattemyndighederne i to eller flere medlemsstater, og som er knyttet til en eller flere personer af fælles eller komplementær interesse for disse myndigheder.

På skatteområdet fandtes der frem til DAC7 ingen regler om fælles revisioner med deltagelse af flere lande.

Ved DAC7 indføres en bestemmelse, hvorefter skattemyndighederne i en eller flere medlemsstater kan anmode skattemyndighederne i en anden medlemsstat (eller andre medlemsstater) om at foretage fælles revision. Den skattemyndighed, der har modtaget en anmodning om en fælles revision, skal besvare anmodningen om en fælles revision senest 60 dage efter modtagelsen af anmodningen. Den pågældende skattemyndighed kan afvise en anmodning om fælles revision. Et sådant afslag skal dog begrundes.

Fælles revisioner skal gennemføres på en på forhånd aftalt og koordineret måde og i overensstemmelse med lovgivningen og procedurekravene i den medlemsstat, hvor aktiviteterne i forbindelse med en fælles revision finder sted. Herunder skal der tages stilling til sprogordninger. De medlemsstater, hvor aktiviteterne udføres, udpeger en repræsentant, som har ansvaret for at lede og koordinere den fælles revision i den pågældende EU-medlemsstat.

De rettigheder og forpligtelser, der påhviler de embedsmænd, der deltager i aktiviteter udført i en anden medlemsstat, fastlægges i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor aktiviteterne i forbindelse med den fælles revision finder sted. Embedsmænd fra en anden medlemsstat må herudover ikke udøve beføjelser, der går ud over de beføjelser, der er tillagt dem i henhold til deres egen medlemsstats lovgivning.

Den medlemsstat, hvor aktiviteterne i forbindelse med den fælles revision finder sted, skal sikre, at embedsmænd fra andre medlemsstater, der deltager i aktiviteterne i forbindelse med den fælles revision, kan interviewe enkeltpersoner og gennemgå sagsakter sammen med embedsmænd fra den medlemsstat, hvor aktiviteterne i forbindelse med den fælles revision finder sted. Den fælles revision skal foregå inden

for rammene af de procedureregler, der er fastsat af den medlemsstat, hvor aktiviteterne finder sted.

Den pågældende medlemsstat skal herudover sikre, at bevismateriale, der er indsamlet under den fælles revision, kan vurderes i henhold til samme retlige betingelser som ved andre revisioner, der udføres i den pågældende medlemsstat, herunder i forbindelse med klage og om materialet kan godkendes.

Endelig skal den pågældende medlemsstat sikre, at den eller de personer, der er omfattet af en fælles revision eller berøres heraf, har samme rettigheder og forpligtelser som ved andre revisioner, der udføres i den pågældende medlemsstat, herunder i forbindelse med klage.

Skattemyndighederne i to eller flere medlemsstater, der foretager en fælles revision, skal bestræbe sig på at nå til enighed om de af sagens fakta, der er relevante for den fælles revision, og på at nå til enighed om den eller de reviderede personers skattemæssige stilling på grundlag af resultaterne af den fælles revision. Resultaterne af den fælles revision skal indarbejdes i en endelig rapport uanset om der er opnået enighed om resultaterne af den fælles revision. De emner, som skattemyndighederne er enige om, skal dog angives i den endelige rapport og tages i betragtning i de afgørelser m.v., skattemyndighederne i de deltagende medlemsstater træffer som følge af den fælles revision.

Den eller de skattepligtige, som er blevet revideret i forbindelse med den fælles revision, skal underrettes om resultatet heraf, herunder med en kopi af den endelige rapport, senest 60 dage efter udstedelsen af den endelige rapport.

3.6.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at gennemføre reglerne i DAC7 om fælles revisioner i dansk ret, foreslås det, at skattekontrollovens § 66 ændres, så den kan danne grundlaget for de fælles revisioner, der er omhandlet i DAC7.

Efter den gældende formulering af bestemmelsen opregnes samtlige senere ændringer af bistandsdirektivet. Direktivet er nu ændret syv gange. På den baggrund foreslås det, at opremsningen af senere ændringer erstattes med en henvisning til direktivet med senere ændringer. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at en opremsning af de tidligere, den aktuelle og kommende ændringer vil gøre bestemmelsen både vanskelig at læse og svær at overskue.

Det foreslås, at skattekontrollovens § 66, nr. 1, ændres, så der henvises til Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer. Forslaget gennemfører DAC7's regler om udveksling af oplysninger mellem EU-landene ved henvisning til direktivet.

Dette indebærer, at reglerne om fælles revisioner efter DAC7 gøres til en del af skattekontrollovens § 66, og dermed vil de fælles revisioner kunne gennemføres med hjemmel i skattekontrollovens § 1, stk. 3, og § 66, jf., nærmere herom i lovforslagets pkt. 3.5.1.

3.7. Brug af oplysninger til andet end skatteformål

3.7.1. Gældende ret

Efter artikel 16, stk. 1, 1. afsnit, i bistandsdirektivet som affattet ved DAC7, er oplysninger, der videregives mellem medlemsstater efter bistandsdirektivet, omfattet af tavshedspligt. Sådanne oplysninger nyder således samme beskyttelse som den beskyttelse, der gælder for tilsvarende oplysninger i henhold til national ret i den medlemsstat, der modtager dem. Oplysninger, der er videregivet efter bistandsdirektivet, kan anvendes til skatteansættelse efter national ret samt administration og håndhævelse af national ret i medlemsstaterne vedrørende alle skatter indbefattet moms og andre indirekte skatter.

I forhold til de tidligere gældende regler på området er det ved DAC7 udtrykkeligt angivet, at oplysningerne også vil kunne anvendes til ansættelse og håndhævelse af alle skatter indbefattet moms og andre indirekte skatter.

Efter den hidtil gældende bestemmelse i artikel 16, stk. 2, kan skattemyndighederne i den medlemsstat, der videregiver oplysninger og dokumenter efter bistandsdirektivet, tillade, at oplysningerne tillige vil kunne anvendes til andre formål end skatteformål af den medlemsstat, der modtager oplysningerne. Dog alene i det omfang denne anden anvendelse også er tilladt i henhold til national ret i den medlemsstat, der modtager oplysningerne. Tilladelse skal gives, hvis oplysningerne kan anvendes til lignende formål i den medlemsstat, der videregiver oplysningerne.

Som alternativ metode til at give tilladelse til anden anvendelse af oplysningerne end til skatteformål i forbindelse med videregivelse, indføres ved DAC7 en mulighed for, at de enkelte medlemsstater kan udarbejde og sende en liste til de andre medlemsstater over de formål ud over skatteformål, oplysningerne og dokumenterne efter den pågældende medlemsstats nationale ret vil kunne anvendes til. Skattemyndigheden, der modtager oplysninger og dokumenter, kan herefter anvende de modtagne oplysninger og dokumenter til de på listen angivne formål uden at skulle anmode om tilladelse hertil, hvis en sådan anvendelse også er tilladt efter lovgivningen i den modtagende skattemyndigheds medlemsstat.

De gældende regler i bistandsdirektivet om brug af udvekslede oplysninger til andre formål end skatteformål er gennemført i dansk ret ved en henvisning til direktivet i skattekontrollovens § 66 om udveksling af oplysninger med andre lande.

3.7.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Reglerne om brug af udvekslede oplysninger til andre formål end skatteformål er gennemført i dansk ret ved en henvisning til direktivet i skattekontrollovens § 66 om udveksling af oplysninger med andre lande.

Efter den gældende formulering af bestemmelsen opregnes samtlige senere ændringer af bistandsdirektivet. Direktivet er nu ændret syv gange. På den baggrund foreslås det, at

opremsningen af senere ændringer erstattes med en henvisning til direktivet med senere ændringer. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at en opremsning af de tidligere, den aktuelle og kommende ændringer vil gøre bestemmelsen både vanskelig at læse og svær at overskue.

Det foreslås, at skattekontrollovens § 66, nr. 1, ændres, så der henvises til Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer. Forslaget gennemfører DAC7's regler om udveksling af oplysninger mellem EU-landene ved henvisning til direktivet.

3.8. Særlige regler om databeskyttelse

3.8.1. Gældende ret

Efter artikel 25, stk. 1, som affattet ved DAC7, er udveksling af oplysninger efter bistandsdirektivet omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 (databeskyttelsesforordningen). Med henblik på korrekt anvendelse af bistandsdirektivet skal medlemsstaterne begrænse rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i artikel 13 (oplysningspligt ved oplysninger indsamlet hos den registrerede), artikel 14, stk. 1 (oplysningspligt når oplysningerne er indsamlet hos andre end den registrerede), og artikel 15 (den registreredes indsigt) i databeskyttelsesforordningen i det omfang, det er nødvendigt for at beskytte de interesser, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, litra e, i nævnte forordning. Dvs. til beskyttelse af andre vigtige målsætninger i forbindelse med beskyttelse af Unionens eller en medlemsstats generelle samfundsinteresser, navnlig Unionens eller en medlemsstats væsentlige økonomiske eller finansielle interesser, herunder valuta-, budget- og skatteanliggender, folkesundhed og social sikkerhed.

Efter artikel 25, stk. 2, som affattet ved DAC7, finder forordning (EU) 2018/1725 (om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i EU's institutioner m.v.) anvendelse for EU-institutioner, EU-organer, EU-kontorer og EU-agenturers behandling af personoplysninger efter bistandsdirektivet. Med henblik på korrekt anvendelse af bistandsdirektivet er rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i artikel 15 (oplysningspligt ved oplysninger indsamlet hos den registrerede), artikel 16, stk. 1, (oplysningspligt når oplysningerne er indsamlet hos andre end den registrerede), og artikel 17-21 (indsigt, berigtigelse og sletning) i forordning (EU) 2018/1725 (om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i EU's institutioner m.v.), dog begrænset til det omfang, der er nødvendigt for at beskytte de interesser, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, litra c, om beskyttelse af andre vigtige målsætninger i forbindelse med beskyttelse af Unionens eller en medlemsstats generelle samfundsinteresser, navnlig Unionens eller en medlemsstats væsentlige økonomiske eller finansielle interesser, herunder valuta-, budget- og skatteanliggender, folkesundhed og social sikkerhed.

Efter artikel 25, stk. 3, som affattet ved DAC7, skal indberettende finansielle institutter, mellemmand, indberetten-

de platformoperatører, dvs. alle indberettende tredjeparter inden for rammerne af bistandsdirektivets ordninger om automatisk udveksling af oplysninger, samt medlemsstaternes skattemyndigheder anses for at være dataansvarlige, når de alene eller i fællesskab fastlægger formålene med og hjælpedidlerne til behandling af personoplysninger efter databeskyttelsesforordningen.

Efter artikel 25, stk. 4, som affattet ved DAC7, skal medlemsstaterne sikre, at de indberettende finansielle institutter eller mellemmand eller indberettende platformoperatører, der er under deres jurisdiktion, skal underrette hver enkelt berørt person om, at oplysningerne om denne person vil blive indsamlet og indberettet i overensstemmelse med bistandsdirektivet. Medlemsstaterne skal ligeledes sikre, at de indberettende finansielle institutter, mellemmand og indberettende platformoperatører, der er under dens jurisdiktion, giver hver enkelt berørt person alle de oplysninger, som denne person har ret til hos den dataansvarlige, i tilstrækkelig god tid til, at denne person kan udøve sine rettigheder efter databeskyttelseslovgivningen, og under alle omstændigheder, inden oplysningerne indberettes første gang.

Hver medlemsstat skal fastsætte regler, der forpligter de indberettende platformoperatører til at underrette de sælgere, hvorom der skal indberettes, om det indberettede vederlag.

Det bemærkes, at det af bistandsdirektivets artikel 21, stk. 2, 3, afsnit, fremgår, at medlemsstaterne skal sikre, at hver enkelt person, hvorom der skal indberettes, underrettes om brud på datasikkerheden for så vidt angår oplysninger om den pågældende, når det er sandsynligt, at bruddet kan skade beskyttelsen af personoplysningerne om den pågældende eller vedkommendes privatliv. Denne bestemmelse vil også finde anvendelse i forhold til sælgere og udlejere, der skal indberettes om efter bistandsdirektivets artikel 8ac og bilag V som indsat ved DAC7.

Efter skatteindberetningsloven § 23, stk. 1, skal finansielle institutter, der er indberetningspligtige, underrette hver enkelt person, der skal indberettes om efter reglerne om indberetningspligtige finansielle konti, der gennemfører DAC2, om, at oplysningerne om vedkommende vil blive indsamlet og indberettet efter reglerne herom. Disse personer skal endvidere have alle de oplysninger, som vedkommende har ret til efter reglerne om oplysningspligt i databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14, i tilstrækkelig god tid til, at personen kan udøve sine rettigheder efter databeskyttelseslovgivningen, og under alle omstændigheder inden det finansielle institut indberetter oplysninger om den pågældende til Skatteforvaltningen.

Efter bestemmelsens stk. 2 skal en person, der indberettes oplysninger om efter regler om indberetningspligtige finansielle konti, der gennemfører DAC2, underrettes om brud på sikkerheden med hensyn til oplysninger om vedkommende, når det er sandsynligt, at dette brud kan skade beskyttelsen af personoplysninger om den pågældende eller dennes privatliv.

Underretningspligten efter skatteindberetningslovens § 23,

stk. 1 og 2, gælder ved siden af den underretningspligt, der følger af databeskyttelsesforordningens artikel 13, 14, 33 og 34. Databeskyttelsesforordningens regler på dette punkt skal således iagttages parallelt med disse regler.

Efter artikel 25, stk. 5, som affattet ved DAC7, må oplysninger, der behandles efter bistandsdirektivet, ikke opbevares længere, end det er nødvendigt for at opfylde formålet med bistandsdirektivet, og det skal under alle omstændigheder ske i overensstemmelse med den enkelte dataansvarliges nationale regler om forældelsesfrister.

Efter artikel 25, stk. 6, som affattet ved DAC7, skal medlemsstaterne i tilfælde af brud på datasikkerheden straks indberette oplysninger herom til Kommissionen, herunder oplysninger om eventuelle efterfølgende afhjælpende foranstaltninger. Kommissionen underretter herefter straks alle medlemsstater om det pågældende brud på datasikkerheden og om de eventuelle afhjælpende foranstaltninger.

Hver medlemsstat kan suspendere udvekslingen af oplysninger til den eller de medlemsstater, hvor bruddet på datasikkerheden har fundet sted, ved at give Kommissionen og den eller de berørte medlemsstater skriftlig meddelelse herom. Suspensionen træder i kraft straks.

Den eller de medlemsstater, hvor bruddet på datasikkerheden har fundet sted, undersøger, inddæmmer og afhjælper bruddet på datasikkerheden og anmoder ved skriftlig meddelelse Kommissionen om suspension af CCN-adgangen i forhold til administrationen af bistandsdirektivet, hvis bruddet på datasikkerheden ikke umiddelbart kan inddæmmes hensigtsmæssigt. Efter en sådan anmodning suspenderer Kommissionen CCN-adgangen. Ved CCN-netværket forstås den fælles platform, der er baseret på et fælles kommunikationsnetværk (the common communication network (CCN)), og som er udviklet af EU til alle elektroniske transmissioner mellem de kompetente myndigheder på told- og skatteområdet.

Efter indberetning fra den medlemsstat, hvor bruddet på datasikkerheden har fundet sted, om, at bruddet på datasikkerheden er afhjulpel, genoptager Kommissionen CCN-adgangen i forhold til bistandsdirektivet for den eller de berørte medlemsstater. Hvis en eller flere medlemsstater anmoder Kommissionen om sammen med dem at kontrollere, at afhjælpningen af bruddet på datasikkerheden var vellykket, genoptager Kommissionen efter en sådan kontrol CCN-adgangen.

Hvis et brud på datasikkerheden finder sted i EU's centralregister med data om det administrative samarbejde på beskatningsområdet eller i CCN, og hvis medlemsstaternes udveksling via CCN potentielt kan være berørt, underretter Kommissionen uden unødigt forsinkelse medlemsstaterne om bruddet på datasikkerheden og eventuelle afhjælpende foranstaltninger, der er truffet. Sådanne afhjælpende foranstaltninger kan omfatte suspension af adgangen til centralregistret eller CCN, indtil bruddet på datasikkerheden er afhjulpel.

Efter artikel 25, stk. 7, som affattet ved DAC7, aftaler medlemsstaterne med bistand fra Kommissionen de prakti-

ske bestemmelser, der er nødvendige for gennemførelsen af artikel 25, herunder procedurer for håndtering af brud på datasikkerheden, der er i overensstemmelse med internationalt anerkendt god praksis. Hvis det er relevant, skal medlemsstaterne ligeledes med bistand fra Kommissionen opnå enighed om en fælles aftale mellem de dataansvarlige, en aftale mellem databehandleren og den dataansvarlige eller modeller til sådanne aftaler.

3.8.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For så vidt angår medlemsstaterne mulighed for efter artikel 25, stk. 1, som affattet ved DAC7, at begrænse rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i artikel 13 (oplysningspligt ved oplysninger indsamlet hos den registrerede), artikel 14, stk. 1 (oplysningspligt når oplysningerne er indsamlet hos andre end den registrerede), og artikel 15 (den registreredes indsigtret) i databeskyttelsesforordningen i det omfang, det er nødvendigt for at beskytte de interesser, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, litra e, i nævnte forordning, bemærkes, at sådanne begrænsninger endnu ikke er fundet nødvendige.

Det foreslås, at de gældende bestemmelser i skatteindberetningslovens § 23, stk. 1 og 2, ophæves og erstattes af en ny bestemmelse i § 53 a, som ikke alene finder anvendelse i forhold til personer, der skal indberettes om efter reglerne om indberetningspligtige finansielle konti, der gennemfører DAC2, men også i forhold til personer, der skal indberettes om efter DAC7.

Det foreslås således, at finansielle institutter og platformsoptagere, der er indberetningspligtige, skal underrette hver enkelt person, der skal indberettes om efter reglerne om indberetningspligtige finansielle konti, der gennemfører DAC2, eller efter reglerne, der gennemfører DAC7, om, at oplysningerne om vedkommende vil blive indsamlet og indberettet efter reglerne herom. Disse personer skal endvidere have alle de oplysninger, som vedkommende har ret til efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14, i tilstrækkelig god tid til, at personen kan udøve sine rettigheder efter databeskyttelseslovgivningen, og under alle omstændigheder inden det finansielle institut indberetter oplysninger om den pågældende til Skatteforvaltningen første gang. Underretningen skal således alene gives én gang.

Det foreslås endvidere, at en person, der indberettes oplysninger om efter regler om indberetningspligtige finansielle konti, der gennemfører DAC2, eller regler, der gennemfører DAC7, skal underrettes om brud på sikkerheden med hensyn til oplysninger om vedkommende, når det er sandsynligt, at dette brud kan skade beskyttelsen af personoplysninger om den pågældende eller dennes privatliv.

Derudover foreslås det, at hvis et finansielt institut eller en platformsoptager ikke rettidigt har opfyldt sine pligter til at underrette dem, der skal indberettes om efter den foreslåede bestemmelse i skatteindberetningslovens § 53 a, eller due diligence-reglerne efter DAC2 eller DAC7, så vil det finansielle institut eller platformsoptageren kunne pålægges daglige tvangsbøder.

3.9. Øvrige ændringer af bistandsdirektivet

3.9.1. Gældende ret

Efter artikel 22, stk. 1a, som affattet ved DAC7, skal medlemsstaterne i deres lovgivning fastsætte bestemmelser, der giver skattemyndighederne adgang til de mekanismer, procedurer, dokumenter og oplysninger, der er omhandlet i artikel 13, 30, 31, 32a og 40 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 (4. hvidvaskdirektiv), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 (5. hvidvaskdirektiv). I forhold til den hidtil gældende bestemmelse i bistandsdirektivet er den eneste ændring, der gennemføres ved DAC7, at der er indsat en henvisning til artikel 32a i 4. hvidvaskdirektiv, som er indsat ved 5. hvidvaskdirektiv.

Efter artikel 32a skal medlemsstaterne indføre centrale automatiske mekanismer, som muliggør rettidig identifikation af alle fysiske eller juridiske personer, som har eller kontrollerer betalingskonti og bankkonti, der identificeres ved IBAN, samt deponeringsboks, som indehaves af et kreditinstitut på medlemsstatens område. Efter DAC7 skal skattemyndighederne gives adgang til de nævnte mekanismer.

Artikel 32a er gennemført i dansk lovgivning ved bekendtgørelse nr. 1330 af 9. september 2020 om en central automatisk mekanisme for oplysninger om betalingskonti, bankkonti og deponeringsboks.

Derudover indeholder DAC7 enkelte justeringer af de gældende regler i bistandsdirektivet, som er mere af teknisk end substantiel karakter. Disse ændringer vedrører den praktiske gennemførelse af udvekslingen af oplysninger efter bistandsdirektivet.

3.9.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ændringen af artikel 22, stk. 1a, i bistandsdirektivet indebærer, at Skatteforvaltningen skal gives adgang til den centrale mekanisme, som er indført ved bekendtgørelse nr. 1330 af 9. september 2020 om en central automatisk mekanisme for oplysninger om betalingskonti, bankkonti og deponeringsboks.

Det foreslås derfor, at skatteministeren efter forhandling med erhvervsministeren vil kunne fastsætte regler om Skatteforvaltningens adgang til alle nødvendige oplysninger om fysiske eller juridiske personers økonomiske og erhvervs-mæssige forhold i den centrale automatiske mekanisme, der er oprettet til gennemførelse af artikel 32a i 4. hvidvaskdirektiv, som er indsat ved 5. hvidvaskdirektiv.

3.10. Opretholdelse af deleøkonomiske fradrag

3.10.1. Beskatning af lejeindtægter ved udlejning af fritidsboliger

3.10.1.1. Gældende ret

Indkomst ved udlejning af fritidsbolig skal medregnes ved

opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter de almindelige regler i statskattelovens § 4.

Der gælder særlige regler for beskatning af indkomst ved udlejning af fritidsbolig, der ikke anvendes som helårsbolig, og som udlejes en del af året. De særlige regler omfatter indkomst ved privat udlejning, der normalt ikke vil opfylde betingelserne for at blive anset for at udgøre erhvervs-mæssig udlejning.

Udlejeren af en fritidsbolig, der ikke anvendes som helårsbolig, og som udlejes en del af året, kan vælge ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst enten at anvende den skematiske opgørelsesmetode i ligningslovens § 15 O, stk. 1, eller den regnskabsmæssige opgørelsesmetode i ligningslovens § 15 O, stk. 2.

Vælger ejeren at anvende den skematiske opgørelsesmetode efter ligningslovens § 15 O, stk. 1, kan der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst anvendes et bundfradrag i bruttolejeindtægten pr. fritidsbolig.

Bundfradraget kan ikke overstige bruttolejeindtægten inkl. betalinger for el, vand m.v. Af den reducerede lejeindtægt, der fremkommer efter bundfradraget, kan der yderligere fradrages 40 pct. Når denne opgørelsesmetode anvendes, kan den skattepligtige ikke samtidig foretage fradrag for faktiske udgifter i forbindelse med udlejningen. Bundfradraget anses for at dække samtlige udgifter m.v., der er forbundet med udlejningen, herunder udgifter til f.eks. vand og el.

Hvis lejeindtægten er omfattet af den automatiske indberetningsordning til Skatteforvaltningen, udgør bundfradraget 43.200 kr. (2022-niveau). Hvis lejeindtægten ikke er omfattet af indberetningsordningen, udgør bundfradraget 11.900 kr. (2022-niveau).

Har en fritidsboligejer eksempelvis en bruttolejeindtægt på 110.000 kr. ved udlejning af sin fritidsbolig, og sker der indberetning af lejeindtægten, kan vedkommende ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst foretage et bundfradrag på 43.800 kr. (2022-niveau). I den reducerede lejeindtægt på 66.200 kr. kan der herudover yderligere fradrages 40 pct., hvorefter beskatningsgrundlaget udgør 39.720 kr.

Udlejere af fritidsboliger kan i stedet for at anvende den skematiske opgørelsesmetode vælge den regnskabsmæssige opgørelsesmetode i ligningslovens § 15 O, stk. 2, hvor der er fradrag for de udgifter, der knytter sig til udlejningen. Vælger udlejer den regnskabsmæssige opgørelsesmetode, kan udlejeren ikke senere skifte til den skematiske opgørelsesmetode.

Skattepligtig indkomst fra en fritidsbolig, der anvendes til udlejning en del af året, beskattes som kapitalindkomst, både når fritidshusejeren anvender den skematiske opgørelsesmetode og den regnskabsmæssige opgørelsesmetode.

Hvis der sker et ejerskifte af fritidsboligen i løbet af indkomståret, kan der efter gældende regler foretages et fuldt bundfradrag for henholdsvis den tidligere ejer og den nye ejer i indkomståret.

3.10.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Regeringen ønsker som udgangspunkt at opretholde principperne bag de gældende regler for beskatning af lejeindtægter ved privatudlejning af fritidsboliger, der dels indeholder et økonomisk incitament til at udleje gennem en platform eller et bureau, der indberetter lejeindtægten til Skatteforvaltningen, og dels sikrer en beskatning af indtægten.

Det er ikke muligt at opretholde betingelserne om indberetning efter de gældende regler i skatteindberetningslovens § 43, så udenlandske platforme fra EU- eller EØS-medlemsstater – foruden indberetning til deres hjemland, som udveksles med de danske myndigheder efter DAC7 – også skal foretage indberetning til de danske skattemyndigheder efter de specifikke danske regler for at sikre danske udlejere en skattemæssig behandling, der svarer til den, de opnår ved udlejning gennem en dansk platform eller en udenlandsk platform, som har indgået frivillig aftale med Danmark. En opretholdelse af disse regler vurderes at ville udgøre en restriktion i forhold til tjenesteydernes frie bevægelighed, som er sikret ved TEUF artikel 56.

Det skyldes, at danske platforme og andre platforme i EU- eller EØS-medlemsstater vurderes at befinde sig i sammenlignelige situationer, og at formålet med de specifikke danske regler om indberetning efter skatteindberetningslovens § 43, hvor der stilles større krav til indberetningens omfang af oplysningerne, vil kunne opnås ved indberetning via DAC7, idet disse indberetninger også giver de kontrolmuligheder, som er det politiske formål bag de danske indberetningsregler. En opretholdelse af de gældende regler, hvor det alene vil være muligt at opnå det særlige skematiske bundfradrag, såfremt der indberettes efter de danske indberetningsregler, vil derudover kunne indebære, at danske udlejere vil foretrække udlejning via danske platforme frem for andre platforme.

En opretholdelse af kravet om indberetning efter skatteindberetningslovens § 43 vurderes ikke at kunne begrundes i tvingende almene hensyn, idet indberetning efter DAC7 også har til formål at sikre kontrolmuligheder, større gennemsigtighed og korrekt skattebetaling.

For at sikre, at udlejere af fritidsboliger fortsat kan anvende et forhøjet bundfradrag ved opgørelsen af lejeindtægten, samtidig med at det kan sikres, at lejeindtægten fortsat beskattes, foreslås det, at det forhøjede bundfradrag fremover også kan opnås, når der sker en indberetning til skattemyndighederne i en anden EU-medlemsstat, der efterfølgende udveksles til de danske myndigheder efter DAC7. Ændringen har til formål at gøre implementeringen af direktivet så let og håndterbar som muligt for både udlejere, der udlejer deres fritidsbolig, og platforme og udlejningsbureauer, der forestår indberetning af den skattepligtiges oplysninger til skattemyndighederne.

Det foreslås således, at betingelsen for at opnå det forhøjede skematiske bundfradrag skal være, at lejeindtægterne indberettes efter skatteindberetningslovens § 43 som affattet

ved dette lovforslag, eller modtages af Skatteforvaltningen ved udveksling af oplysninger efter artikel 8ac, stk. 2, i bistandsdirektivet eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger.

3.10.2. Beskatning af lejeindtægter ved udlejning af helårsboliger

3.10.2.1. Gældende ret

Indkomst ved udlejning af helårsbolig skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst efter de almindelige regler i statsskattelovens § 4. Der sondres mellem, om boligen udelukkende anvendes til udlejning, om boligen anvendes til udlejning en del af året, eller om kun en del af boligen anvendes til udlejning.

Hvis en ejendom udelukkende anvendes til udlejning, skal der opgøres et ejendomsregnskab som for andre udlejningsejendomme. Udlejer vil således være skattepligtig af den oppebårne lejeindtægt, ligesom udlejer vil kunne foretage fradrag for udgifter til bl.a. vedligeholdelse af ejendommen. Der kan også foretages skattemæssige afskrivninger på inventaret efter reglerne herom i afskrivningsloven, hvis udlejningen er erhvervmæssig. Der kan ikke foretages skattemæssige afskrivninger på selve boligen. Ejere af boliger, der udlejes erhvervmæssigt, har desuden mulighed for at anvende virksomhedsskattelovens regler.

De særlige regler for beskatning af indtægter ved udlejning af helårsboliger omfatter indtægter ved privat udlejning, der normalt ikke vil opfylde betingelserne for at blive anset for at være erhvervmæssig.

Ved en helårsbolig forstås hele eller en del af en fast ejendom, der tjener til ejerens, andelshaverens eller lejerens helårsbolig.

Hvis en helårsbolig anvendes til udlejning til beboelse en del af året, eller kun en del af boligen udlejes til beboelse, kan udlejeren gøre brug af forskellige metoder til at opgøre den skattepligtige indkomst vedrørende indtægt fra udlejningen.

Ved opgørelsen af udlejningsresultatet for en helårsbolig, der udlejes en del af året, eller hvor der foretages værelsesudlejning, kan udlejer vælge mellem at anvende den skematiske opgørelsesmetode i ligningslovens § 15 Q, stk. 1, eller den regnskabsmæssige opgørelsesmetode i ligningslovens § 15 Q, stk. 3.

Vælger udlejeren at anvende den skematiske opgørelsesmetode, kan der ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst foretages et bundfradrag i bruttolejeindtægten. Bundfradraget efter ligningslovens § 15 Q udgør 30.300 kr. (2022) pr. helårsbolig, såfremt der sker indberetning af lejeindtægten til Skatteforvaltningen. Af den reducerede lejeindtægt, der fremkommer efter bundfradraget, kan der yderligere fradrages 40 pct.

Hvis ikke der sker indberetning, kan der foretages et bundfradrag på 11.900 kr. (2022). Bundfradraget kan dog ikke overstige bruttolejeindtægten inkl. betalinger for el,

vand m.v. Af den reducerede lejeindtægt, der fremkommer efter bundfradraget, kan der yderligere fradrages 40 pct.

Når denne opgørelsesmetode anvendes, kan den skattepligtige ikke samtidig foretage fradrag for faktiske udgifter i forbindelse med udlejningen. Bundfradraget anses for at dække samtlige udgifter m.v., der er forbundet med udlejningen, herunder udgifter til f.eks. vand og el.

Som alternativ til den skematiske metode kan udlejningsresultatet opgøres efter den regnskabsmæssige opgørelsesmetode, jf. ligningslovens § 15 Q, stk. 3. Denne bestemmelse giver mulighed for, at den enkelte udlejer kan foretage et fradrag i bruttolejeindtægten for de faktiske udgifter forbundet med udlejningen.

De udgifter, der kan trækkes fra, er de forholdsmæssige udgifter til f.eks. el, gas, vand, varme og internet. Hvis det udlejede er møbleret, kan eventuelle vedligeholdelsesudgifter og afskrivninger på inventaret fratrækkes. Udgifter til vedligeholdelse af selve ejendommen kan som udgangspunkt ikke fratrækkes, jf. ligningslovens § 15 J, stk. 1 og 2. Der kan dog foretages skattemæssige afskrivninger på erhvervsomt benyttede bygninger, der anvendes til et afskrivningsberettiget formål efter afskrivningslovens § 14. Dog er udlejning til beboelse ikke erhvervsomt udlejning og heller ikke afskrivningsberettiget. Dette gælder også andre løbende driftsudgifter, f.eks. udgifter til forsikring af ejendommen, renovation, skorstensfejning m.v.

Skattepligtig indtægt fra en helårsbolig eller en del af en helårsbolig, der er omfattet af reglerne i ligningslovens § 15 Q, medregnes ved opgørelsen af den skattepligtiges kapitalindkomst, uanset om udlejeren anvender den skematiske opgørelsesmetode eller den regnskabsmæssige opgørelsesmetode.

Der er alene adgang til ét bundfradrag pr. helårsbolig efter ligningslovens § 15 Q. Det vil sige, at såfremt flere udlejere af en fælles helårsbolig er berettiget til et bundfradrag efter ligningslovens § 15 Q, skal bundfradraget fordeles imellem udlejerne.

3.10.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Regeringen ønsker som udgangspunkt at opretholde principperne bag de gældende regler for beskatning af lejeindtægter ved privatudlejning af helårsboliger, der dels indeholder et økonomisk incitament til at udleje gennem en platform eller et bureau, der indberetter lejeindtægten til Skatteforvaltningen og dels sikrer en beskatning af indtægten.

Det er ikke muligt, at opretholde betingelserne om indberetning efter de gældende regler i skatteindberetningslovens § 43, så udenlandske platforme – foruden indberetning til deres hjemland, som udveksles med de danske myndigheder efter DAC7 – også skal foretage indberetning til de danske skattemyndigheder efter de specifikke danske regler for at sikre danske udlejere en skattemæssig behandling, der svarer til den, de opnår ved udlejning gennem en dansk platform eller en udenlandsk platform, som har indgået frivillig

aftale med Danmark. En opretholdelse af disse regler vurderes at ville udgøre en restriktion i forhold til tjenesteydernes frie bevægelighed, som er sikret ved TEUF artikel 56.

Det skyldes, at danske platforme og andre platforme vurderes at befinde sig i sammenlignelige situationer, og at formålet med de specifikke danske regler om indberetning efter skatteindberetningslovens § 43, hvor der stilles større krav til indberetningens omfang af oplysningerne, vil kunne opnås ved indberetning via DAC7, idet disse indberetninger også giver kontrolmuligheder, som er det politiske formål bag de danske indberetningsregler. En opretholdelse af de gældende regler, hvor det alene vil være muligt at opnå det særlige skematiske bundfradrag, såfremt der indberettes efter de danske indberetningsregler, vil derudover kunne indebære, at danske udlejere vil foretrække udlejning via danske platforme frem for andre platforme.

En opretholdelse af kravet om indberetning efter skatteindberetningslovens § 43 vurderes ikke at kunne begrundes i tvingende almene hensyn, idet indberetning efter DAC7 også har til formål at sikre kontrolmuligheder, større gennemsigtighed og korrekt skattebetaling.

For at sikre, at udlejere af helårsboliger fortsat kan anvende et forhøjet bundfradrag ved opgørelsen af lejeindtægten, samtidig med at det kan sikres, at lejeindtægten fortsat beskattes, foreslås det, at det forhøjede bundfradrag fremover også kan opnås, når der sker en indberetning til skattemyndighederne i en anden EU-medlemsstat, der efterfølgende udveksles til de danske myndigheder efter DAC7. Ændringen har til formål at gøre implementeringen af direktivet så let og håndterbar som muligt for både udlejere, der udlejer deres helårsbolig, og platforme og udlejningsbureauer, der forestår indberetning af den skattepligtiges oplysninger til skattemyndighederne.

Det foreslås således, at betingelsen for at opnå det forhøjede skematiske bundfradrag skal være, at lejeindtægterne indberettes efter skatteindberetningslovens § 43 som affattet ved dette lovforslag eller modtages af Skatteforvaltningen ved udveksling af oplysninger efter artikel 8ac, stk. 2, i bistandsdirektivet eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger.

Det vil sige, at betingelsen for bundfradrag efter ligningslovens § 15 Q, stk. 1, 2. pkt., kan være opfyldt, hvis der modtages oplysninger om lejeindtægten enten direkte ved indberetning til Skatteforvaltningen eller ved udveksling af oplysninger efter DAC7 eller tilsvarende aftaler.

3.10.3. Fradrag ved privat udlejning af bil, båd, campingvogn m.v.

3.10.3.1. Gældende ret

Indkomst fra fysiske personers lejlighedsvis udlejning af biler, lystbåde, campingvogne m.v. er skattepligtig som ikke-arbejdsmarkedsbidragspligtig personlig indkomst, jf. statsskattelovens § 4.

Ved opgørelsen af indkomsten fra udlejningen kan udlejeren ved en regnskabsmæssig opgørelse fratække de fak-

tiske udgifter og værditab forbundet med udlejningen, jf. statsskattelovens § 6. Det er en forudsætning for fradrag, at omkostningerne i rimelig grad dokumenteres eller sandsynliggøres gennem f.eks. kilometerregnskab og/eller regnskab over udlejningsdage og udgifter.

Som alternativ til fradrag efter den regnskabsmæssige opgørelse er der i ligningslovens § 15 R indført et deleøkonomisk bundfradrag på 10.800 kr. (2022-niveau) for fysiske personers bruttolejeindtægter fra privat udlejning af personbiler til lille kørekort, lystbåde og campingvogne m.v. Ved udlejning af nul- og lavemissionsbiler udgør bundfradraget 20.300 kr. (2022-niveau).

Formålet med bundfradragene er at lette administrative byrder forbundet med opgørelse af de faktiske udgifter og værditab for personer, som kun i begrænset omfang foretager udlejning. Bundfradragene gælder derfor ikke for udlejning, der sker som led i erhvervsmæssig virksomhed.

Benyttes et eller begge bundfradrag i et givent indkomstår, kan der ikke foretages yderligere fradrag for udgifter og værditab forbundet med udlejningen af de omfattede aktiver i det relevante indkomstår.

I tilfælde hvor bruttolejeindtægten overstiger et bundfradrag, kan der af den del af bruttolejeindtægten, der overstiger bundfradraget, fradrages 40 pct. Det vil sige, at det alene er 60 pct. af den bruttolejeindtægt, der overstiger et bundfradrag, der bliver beskattet.

Fra og med den 1. januar 2021 er det en betingelse for at anvende et eller begge bundfradrag, at en eller flere virksomheder formidler udlejningen og indberetter indkomstårets fulde udlejningsindtægter fra alle de omfattede aktiver. Udlejere vil herved automatisk få indberettet deres indkomst og vil derfor ikke skulle oplyse den skattepligtige indkomst på årsopgørelsen eller oplysningsskemaet.

3.10.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Regeringen ønsker som udgangspunkt at opretholde principperne bag de gældende regler for bundfradrag ved privat udlejning af bil, båd, campingvogn m.v., der dels indeholder et økonomisk incitament til at udleje gennem en platform eller et bureau, der indberetter lejeindtægten til Skatteforvaltningen, og dels sikrer en beskatning af indtægten, i forbindelse med implementeringen af DAC7.

Ved DAC7 indføres et fælles regelsæt i EU, hvorefter digitale platforme forpligtes til at indsamle og indberette oplysninger, som gør det muligt at identificere skattepligtige, som bl.a. udlejer transportmidler via en digital platform.

Efter implementeringen af DAC7 vurderes det ikke muligt at fastholde de gældende regler, som indeholder specifikke krav, der er begrundet i nationale forhold, til indberetning af indtægten, som betingelse for fradrag ved udlejning af bil, båd og campingvogn efter ligningslovens § 15 R.

Det skyldes, at formålet med de danske regler om indberetning, vil kunne opnås ved indberetning via DAC7, idet disse indberetninger også giver kontrolmuligheder, som er hovedformålet med de danske indberetningsregler.

Det foreslås derfor at ændre indberetningsbetingelsen i ligningslovens § 15 R, så det er en betingelse for at få et eller begge bundfradrag, at lejeindtægten er indberettet af en platform i medfør af regler, der gennemfører DAC7. Det vil sige, at lejeindtægten skal indberettes efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43, som foreslås nyaffattet ved lovforslaget, eller være modtaget af Skatteforvaltningen ved udveksling af oplysninger efter artikel 8ac, stk. 2, i bistandsdirektivet eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger.

Betingelsen for bundfradrag kan således være opfyldt, hvis lejeindtægten er indberettet til Skatteforvaltningen efter regler udstedt i medfør af den foreslåede nye affattelse af skatteindberetningslovens § 43, der som udgangspunkt gælder for udlejning, som formidles gennem en dansk platform.

Betingelsen for bundfradrag kan endvidere være opfyldt, hvis lejeindtægten er indberettet til skattemyndighederne i andre EU eller EØS-lande og efterfølgende udveksles med Skatteforvaltningen enten efter reglen i bistandsdirektivets artikel 8ac, stk. 2, som affattet ved DAC7 eller efter tilsvarende aftaler om udveksling af oplysninger indberettet af digitale platforme.

Det bemærkes, at platformene efter DAC7 vil være forpligtede til at indberette oplysninger i forbindelse med formidling af udlejning af diverse transportmidler, mens der alene vil kunne foretages fradrag efter ligningslovens § 15 R, stk. 1, ved privat udlejning af de aktiver, der er nævnt i stk. 2 og 3. Med ændringen vil der således ikke ske en udvidelse af fradragenes anvendelsesområde.

Ændringen af indberetningsbetingelsen vil sikre, at reglerne om bundfradrag ved udlejning af bil, båd, campingvogn m.v. i ligningslovens § 15 R kan opretholdes i overensstemmelse med EU-retten og samtidig øge muligheden for, at skattepligtige, der foretager udlejning via en platform – ikke kun i Danmark, men også i udlandet – betaler den skat, de er forpligtede til, samt styrke den samlede kontrol heraf.

4. Forholdet til databeskyttelsesforordningen

Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/679/EU af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen) finder anvendelse på behandling af personoplysninger. Den i pkt. 3.1 beskrevne nye automatiske informationsudvekslingsordning indebærer, at indberetningspligtige platformsoperatører skal indberette oplysninger om salg og udlejning, der formidles via den pågældende platform, til Skatteforvaltningen. Disse oplysninger skal udveksles med andre lande. Blandt de oplysninger, der skal indberettes, er de nødvendige identifikationsoplysninger vedrørende sælgere og udlejere. De oplysningerne, der skal indberettes, kan vedrøre selskaber såvel som fysiske personer. Derudover giver lovforslaget mulighed for at den nuværende deleøkonomiske indberetningsordning opretholdes i en overgangsperiode, som en frivillig ordning. Databeskyttelsesforordningen finder anvendelse i forhold til lovforslaget, og det forudsættes derfor, at behandling

af personoplysninger ved gennemførelsen af lovforslaget vil skulle ske inden for rammerne af databeskyttelsesforordningen.

Efter forslaget vil personoplysninger både blive behandlet af de indberetningspligtige platformoperatører for, at de kan opfylde deres indberetningspligt, og af skattemyndighederne.

Det retlige grundlag for behandlingen hos platformoperatørerne er databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c, idet behandlingen er nødvendigt for at opfylde en retlig forpligtelse (dvs. at opfylde pligten til at gennemføre due diligence-procedurer og at indberette til skattemyndighederne). Den retlige forpligtelse vil være fastsat i national lovgivning, idet pligten vil fremgå af en bekendtgørelse udstedt i medfør af de foreslåede bemyndigelser, hvorved kravet om hjemmel i national lovgivning efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 3, er opfyldt.

For så vidt angår muligheden for i en overgangsperiode at indberette frivilligt efter den nugældende deleøkonomiske indberetningsordning bemærkes, at en sådan frivillig ordning vil skulle baseres på samtykke. Det retlige grundlag for behandlingen af personoplysninger hos platformoperatørerne vil i denne situation være databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a.

Hos skattemyndighederne vil data blive brugt dels til kontrolformål, herunder inddrivelse, dels til udveksling af oplysningerne med andre skattemyndigheder. Behandlingen af data vil således i forhold til kontrollen have sit retlige grundlag i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, om offentlig myndighedsudøvelse, der er pålagt den dataansvarlige, og i relation til udvekslingen af oplysninger med andre lande vil det retlige grundlag være databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c. I relation til kontrolformålet findes grundlaget for behandlingen i skattekontrollovens kontrolbestemmelser og skatteforvaltningslovens regler om skatteansættelser og ændringer heraf. Formålet er her at opnå korrekte skatteansættelser. Det vurderes, at oplysninger om salg og udlejning formidlet via digitale platforme er nødvendige for, at skattemyndighederne kan udføre deres arbejde med at sikre korrekte skatte- og afgiftsansættelser. Dermed er oplysningerne nødvendige for disse myndigheders myndighedsudøvelse. I relation til udvekslingen vil den retlige forpligtelse følge af den hjemmel, der med lovforslaget foreslås indsat i skattekontrollovens § 66, stk. 1, til udvekslingen. Databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, er således også opfyldt i forhold til skattemyndighedernes databehandling.

Med lovforslaget indføres der hjemmel til, at der kan udveksles oplysninger efter OECD's modelaftale. Denne udveksling indebærer bl.a. overførsel af personoplysninger til tredjelande. I den forbindelse skal det sikres, at overførslen sker i overensstemmelsen med kapitel V i databeskyttelsesforordningen. Det forudsættes således, at databeskyttelsesforordningens kapitel V iagttages ved indgåelse af aftaler om en sådan udveksling med tredjelande.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Den i pkt. 3.1 beskrevne nye automatiske informationsudvekslingsordning vurderes som udgangspunkt at styrke Skatteforvaltningens kontrolmuligheder, da platformene får pligt til at indberette om bl.a. salg af varer og personlige tjenester til skattemyndighederne, og da Skatteforvaltningen i højere grad vil modtage oplysninger om danske brugeres udlejning og salg gennem udenlandske platforme fra skattemyndighederne i platformenes hjemlande. De forbedrede kontrolmuligheder kan bidrage til øget regelefterlevelse. Dette trækker i retning af et merprovenu, der dog ikke kan kvantificeres nærmere.

Det vurderes, at lovforslaget i vid udstrækning efterlever principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

Lovforslaget giver hjemmel til at fastsætte regler om, at indberetning skal ske digitalt, og efterlever dermed princippet om digital kommunikation.

Idet der er brugt objektive kriterier i forbindelse med afgrænsningen af, hvem der skal indberettes om, skabes mulighed for en høj grad af digitalisering og automatisering hos platformoperatørerne.

Skatteforvaltningen har udviklet en national løsning til håndtering af indberetninger vedrørende deleøkonomiske aktiviteter, herunder en verifikationservice, der stilles til rådighed med henblik på identifikation af danske sælgere og udlejere i forbindelse med indberetning af oplysninger.

Visse af de udviklede komponenter fra denne løsning vil kunne genbruges ved indberetning af oplysninger efter DAC7.

Et af formålene med DAC7 er at forebygge snyd og fejl ved at få tredjemandsindberetninger om skattesubjekters indtægter fra platformøkonomi. Oplysningerne, som indberettes, skal give EU-landene mulighed for kontrol af de skattepligtige. DAC7 bygger på en digital tilgang til denne kontrolopgave og har forholdt sig til forebyggelse af snyd og fejl.

Det vurderes således, at principperne 2, 3 og 5-7 for digitaliseringsklar lovgivning efterleveres.

Det vurderes, at lovforslaget indeholder enkle og klare regler og giver mulighed for at skabe sammenhæng på tværs ved genbrug af begreber og data. Med DAC7 skabes samtidig ensartede indberetningsregler på tværs af EU, den eksisterende udvekslingsordning forbedres og mulighederne for brug af data til andet end skatteformål smidiggøres.

Hvis der opretholdes en mulighed for frivilligt at indberette oplysninger efter de nugældende regler i en overgangsperiode, kan det dog gøre reglerne mindre enkle og klare. Muligheden for at kunne indberette frivilligt kan betyde, at regelsættet vil være sværere at forstå for borgere og virksomheder, da oplysningerne samtidig vil skulle indberettes efter DAC7.

Hvis der opretholdes en mulighed for frivilligt at indberette oplysninger efter de nugældende regler i en overgangsperiode,

riode, afviger det desuden fra princippet om sammenhæng på tværs og genbrug af data.

Dette forslag skal dog ses i sammenhæng med, at platformoperatørerne herved fortsat vil kunne sikre, at deres kunder får fortrykt deres indtægter på årsopgørelsen eller oplysningsskemaet i samme omfang som hidtil. Derudover vil en sådan ordning sikre, at brugerne ikke selv vil skulle oplyse om sine indtægter til Skatteforvaltningen, og endelig vil det være en fordel for Skatteforvaltningen at kunne foretage fortryk af de indberettede oplysninger på den skattepligtiges årsopgørelse eller oplysningsskemaet.

Den konkrete implementering er fortsat under afklaring. På det foreliggende grundlag vurderes lovforslaget isoleret set med betydelig usikkerhed at medføre administrative udgifter for Skatteforvaltningen for ca. 295 mio. kr. i perioden 2022-2029 med varige årlige administrative udgifter på ca. 27 mio. kr. fra 2029 og frem. Udgifterne kan primært henføres til kontrol, systemudvikling og vejledning.

De administrative udgifter til it-understøttelse skal prioriteres inden for rammerne af den kommende flerårsaftale for skattevæsenet i 2023-2027 og skattevæsenets udviklingskapacitet.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Den i pkt. 3.1 beskrevne nye automatiske informationsudvekslingsordning vil skabe mere lige konkurrenceforhold for de reglefterlevende virksomheder, da det forventes at styrke sikkerheden for skatte- og afgiftsbetalingen, ligesom informationsudvekslingen vil bidrage til at gøre det vanskeligere for virksomheder, der ikke ønsker at overholde reglerne.

Lovforslaget indebærer administrative byrder for erhvervslivet, idet reglerne i videre omfang end i dag vil forpligte platformoperatører til at indberette bestemte typer af oplysninger til medlemsstaternes nationale skattemyndigheder. Det forventes dog, at byrderne vil være begrænsede, bl.a. fordi de nye indberetningspligter efter DAC7 vil kunne opsættes på en sådan måde, at indberetning til Skatteforvaltningen i udgangspunktet sker automatisk. Det forventes således, at der vil være nogle omstillingsbyrder i forbindelse med tilpasning af platformoperatørernes it-systemer. I den forbindelse bemærkes, at platformoperatørerne i høj grad vil være specialiserede i at operere digitalt. Grundet den høje grad af automatisering forventes de løbende byrder at være af begrænset omfang.

Erhvervsstyrelsen vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. Disse konsekvenser vurderes at være under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Erhvervsstyrelsen bemærker, at lovforslaget giver hjemmel til udstedelse af bekendtgørelser, som indebærer administrative konsekvenser for erhvervslivet, jf. lovforslagets § 43. Lovforslagets bemyndigelsesbestemmelser vurderes at medføre administrative konsekvenser under 4 mio. kr.

Det vurderes, at lovforslaget overholder principperne for agil erhvervsrettet regulering.

Der stilles således alene krav om, at formidlere af udlejning indberetter til Skatteforvaltningen om udlejningen. Dette indskrænker ikke disse formidlers mulighed for i øvrigt at tilrettelægge deres virksomhed, herunder særligt under brug af ny teknologi.

Skatteministeriet vil som følge af lovforslaget udvikle og stille en ny digital indberetningsløsning til rådighed for erhvervslivet. Lovforslaget vil ikke påvirke brugervenligheden i allerede eksisterende systemer.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Den skattepligtige indkomst efter det forhøjede skematiske bundfradrag ved udlejning af fritidsboliger efter ligningslovens § 15 O, stk. 1, 2. pkt., kan i dag normalt fortrykkes. Den skattepligtige indkomst efter det forhøjede skematiske bundfradrag ved udlejning af ejerboliger efter ligningslovens § 15 Q, stk. 1, 2. pkt., kan fra og med indkomståret 2022 normalt fortrykkes på den skattepligtiges årsopgørelse eller oplysningsskema på baggrund af de indberettede oplysninger. De foreslåede ændringer indebærer, at den skattepligtige som udgangspunkt selv vil skulle anføre lejeindtægterne på den skattepligtiges årsopgørelse eller oplysningsskema.

Endvidere vil fradragene i ligningslovens § 15 R, stk. 1, ikke længere kunne fortrykkes, da indberetninger, der foretages efter regler, der gennemfører DAC7, ikke på nuværende tidspunkt vil kunne danne grundlag for dette. Den skattepligtige vil således som udgangspunkt selv skulle anføre den skattepligtige indkomst fra udlejningen på sin årsopgørelse eller sit oplysningsskema for at få fradrag efter ligningslovens § 15 R, stk. 1.

Derudover vurderes lovforslaget ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

I det omfang platformoperatørerne får mulighed for det og vælger frivilligt at indberette oplysninger til Skatteforvaltningen efter den nugældende deleøkonomiske indberetningsordning i en overgangsperiode, vil oplysningerne kunne fortrykkes på borgernes årsopgørelse eller oplysningsskema, i samme omfang som tilfældet er i dag. I dette tilfælde vil borgerne ikke opleve forskel i forhold til, hvordan reglerne administreres efter gældende regler.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Ved lovforslaget gennemføres DAC7, så de danske regler kommer til at svare til de regler, der fremgår af direktivet. Tilsvarende er det tanken, at de regler der skal udstedes

i medfør af de foreslåede bemyndigelser, skal følge direktivet. Der vil således ikke med lovforslaget ske en overimplementering af DAC7.

Med gennemførelse af DAC7 foretages en række ændringer af de deleøkonomiske fradragsregler i ligningsloven.

De gældende fradragsregler i ligningsloven indebærer, at der kan opnås et forhøjet bundfradrag i forbindelse med udlejning af helårs- og fritidsbolig og et standardfradrag ved udlejning af bil, båd og campingvogn m.v., når udlejning formidles gennem en tredjepart (en digital platform eller et bureau), der indberetter indtægten i medfør af skatteindberetningslovens § 43.

Formålet med betingelserne om indberetning efter skatteindberetningslovens § 43 er at skabe incitament til at udleje fritids- eller helårsboliger og bil, båd, campingvogn m.v. gennem en tredjepart, der indberetter indtægterne til Skatteforvaltningen, hvorved der skabes større sikkerhed for, at de skattepligtige, der er aktive i deleøkonomien, betaler korrekt skat. Derudover er formålet med reglerne at sikre en effektiv skattekontrol i forhold til identifikation af henholdsvis den skattepligtige og det udlejede aktiv.

Med implementeringen af DAC7 i den danske skattelovgivning opretholdes muligheden for, at den skattepligtige kan opnå de skematiske fradrag efter bestemmelserne i ligningslovens §§ 15 O, Q og R ved udlejning, der formidles gennem en platform i Danmark eller i udlandet, hvor der alene sker indberetning af indtægten til det land, hvor den pågældende platform er hjemmehørende, og som efter

DAC7 er forpligtet til at udveksle de indberettede oplysninger med de danske skattemyndigheder.

De foreslåede ændringer af fradragsreglerne skal sikre, at betingelserne for at opnå fradrag er de samme ved udlejning, der formidles af danske platforme, og udlejning, der formidles af udenlandske platforme. Fradragsreglerne vurderes således efter forslaget at være i overensstemmelse med reglerne om fri bevægelighed for tjenesteydelser, jf. TEUF artikel 56.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra og med den 29. oktober 2021 til og med den 26. november 2021 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Andelsboligernes Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, Business Denmark, CEPOS, Cevea, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Iværksætterforening, Danske Advokater, Datatilsynet, DI, Digitaliseringsstyrelsen, DTL, Ejendom Danmark, Erhvervsstyrelsen – Området for Bedre Regulering, FH – Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Fritidshusejerne, FSR – danske revisorer, Horesta, IBIS, Justitia, KL, KRAKA, Landbrug & Fødevarer, Landsskatteretten, Lejernes Landsorganisation i Danmark, Mellemløst Samvirke, RockwoolFonden, SEGES, Skatteankestyrelsen og SRF Skattefaglig Forening.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/ Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/ Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	De forbedrede kontrolmuligheder kan bidrage til øget regelefterlevelse. Dette trækker i retning af et merprovenu, der dog ikke kan kvantificeres nærmere.	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Den konkrete implementering er fortsat under afklaring. På det foreliggende grundlag vurderes lovforslaget isoleret set med betydelig usikkerhed at medføre administrative udgifter for Skatteforvaltningen for ca. 295 mio. kr. i perioden 2022-2029 med varige årlige administrative udgifter på ca. 27 mio. kr. fra 2029 og frem. Udgifterne kan primært henføres til kontrol, systemudvikling og vejledning. De administrative udgifter til it-understøttelse skal prioriteres inden for rammerne af den kommende flerårsaftale for skattevæsenet i 2023-2027 og skattevæsenets udviklingskapacitet.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslaget vil skabe mere lige konkurrenceforhold for regelefterlevende virk-	Det forventes, at platformoperatørerne vil skulle afholde udgifter i forbindelse med

	somheder, da det forventes at styrke sikkerheden for skatte- og afgiftsbetalingen og gøre det vanskeligere for virksomheder, der ikke ønsker at overholde reglerne.	systemudvikling og drift heraf. Udgifterne kan dog ikke kvantificeres nærmere. Erhvervsstyrelsen vurderer, at lovforslaget medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet på under 4 mio. kr.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Lovforslaget indebærer administrative byrder for erhvervslivet, idet reglerne i videre omfang vil forpligte platformoperatører til at indberette bestemte typer af oplysninger til Skatteforvaltningen. Det forventes, at der vil være nogle omstillingsbyrder i forbindelse med tilpasning af platformoperatørernes it-systemer. I den forbindelse bemærkes, at platformoperatørerne i høj grad vil være specialiserede i at operere digitalt. Grundet en høj grad af automatisering forventes de løbende byrder at være af begrænset omfang.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	De foreslåede ændringer af ligningslovens §§ 15 O, Q og R indebærer administrative konsekvenser for borgerne. Fremover vil skattepligtige, der oppebærer lejeindtægter, som er omfattet af ligningslovens §§ 15 O, Q eller R, selv skulle anføre lejeindtægterne på den skattepligtiges årsopgørelse eller oplysningsskema. I det omfang platformoperatørerne får mulighed for det og vælger frivilligt at indberette efter de nugældende regler på området, vil oplysningerne kunne fortrykkes i samme omfang som hidtil.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Ved lovforslaget gennemføres DAC7, så de danske regler kommer til at svare til de regler, der fremgår af direktivet. Det forudsættes, at de regler der skal udstedes i medfør af de foreslåede bemyndigelser, skal følge direktivet.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Skatteindberetningsloven indeholder en fodnote, hvoraf det fremgår, at loven indeholder bestemmelser, der gennem-

fører dele af bistandsdirektivet med senere ændringer. Teksten indeholder således en henvisning til såvel det oprindelige direktiv som samtlige senere ændringer af direktivet.

Med dette lovforslag implementeres Rådets direktiv 2021/514/EU af 22. marts 2021 om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (DAC7).

Det foreslås at ændre *fodnoten*, så det af fodnoten fremgår,

at Rådets direktiv 2021/514/EU af 22. marts 2021 om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (DAC7) er gennemført i loven.

Ændringerne vil medføre, at henvisningerne til ændringerne af bistandsdirektivet fortsat være fuldstændige.

Til nr. 2

Efter skatteindberetningsloven § 23, stk. 1, skal finansielle institutter, der er indberetningspligtige, underrette hver enkelt person, der skal indberettes om efter reglerne om indberetningspligtige finansielle konti, der gennemfører DAC2, om, at oplysningerne om vedkommende vil blive indsamlet og indberettet efter reglerne herom. Disse personer skal endvidere have alle de oplysninger, som vedkommende har ret til efter i databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14, i tilstrækkelig god tid til, at personerne kan udøve deres rettigheder efter databeskyttelseslovgivningen, og under alle omstændigheder inden det finansielle institut indberetter oplysninger om den pågældende til Skatteforvaltningen.

Efter bestemmelsens stk. 2 skal en person, der indberettes oplysninger om efter regler om indberetningspligtige finansielle konti, der gennemfører DAC2, underrettes om brud på sikkerheden med hensyn til oplysninger om vedkommende, når det er sandsynligt, at dette brud kan skade beskyttelsen af personoplysninger om den pågældende eller dennes privatliv.

Det foreslås, at skatteindberetningslovens § 23, *stk. 1 og 2*, ophæves.

Forslaget skal ses i sammenhæng med, at det foreslås at indsætte en ny bestemmelse i skatteindberetningslovens § 53 a, som viderefører skatteindberetningslovens § 23, stk. 1 og 2, men som samtidig også vil omfatte platformoperatører, som er indberetningspligtige efter DAC7. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6. I relation til de finansielle institutter, som er omfattet af den gældende § 23 i skatteindberetningsloven, indebærer forslaget således ingen materielle ændringer.

Til nr. 3

Efter skatteindberetningslovens § 43 skal en virksomhed, som for en skattepligtig formidler udlejning af den skattepligtiges helårs- eller fritidsbolig, årligt indberette til indkomstregisteret om de lejeindtægter, som den skattepligtige har opnået herved gennem virksomheden i det forudgående kalenderår.

Derudover skal virksomheder, som for en skattepligtig formidler udlejning af biler og både m.v., årligt indberette til indkomstregisteret om de lejeindtægter, som den skattepligtige har opnået herved gennem virksomheden i det forudgående kalenderår.

Indberetningen skal indeholde oplysninger til identifikation af virksomheden. Indberetningen vedrørende formidling af udlejning af helårs- og fritidsboliger skal tillige indeholde oplysninger til identifikation af boligen. Sker identifikationen af boligen ikke ved brug af ejendommens nummer i

Bygnings- og Boligregistret (BBR-nummer), skal der tillige oplyses om identiteten af den skattepligtige.

Indberetning for så vidt angår formidling af udlejning af biler og både m.v. skal indeholde oplysning til identifikation af den skattepligtige og den bil eller båd m.v., der udlejes.

Bestemmelsen giver mulighed for, at udenlandske virksomheder frivilligt kan foretage indberetning af de oplysninger, der er omfattet af § 43.

Efter skatteindberetningslovens § 59, stk. 2, kan der i forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 60, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 61, stk. 1, at i sager om overtrædelser, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, kan Skatteforvaltningen i et bødeforelæg tilkendegive den sigtede, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den sigtede erklærer sig skyldig i overtrædelser og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist, der efter begæring kan forlænges at betale den bøde, der er angivet i bødeforelægget.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, at retsplejelovens § 834 om indholdet af et anklageskrift finder anvendelse på tilkendegivelser efter stk. 1.

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 61, stk. 3, 1. pkt., at hvis den sigtede vedtager bøden, bortfalder videre strafferetlig forfølgning. Vedtagelsen har samme gentagelsesvirkning som en dom, jf. 2. pkt.

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 63, stk. 1, at i sager, der behandles administrativt efter § 61, om overtrædelse af straffebestemmelser i skatteindberetningsloven, finder retsplejelovens § 752, stk. 1, tilsvarende anvendelse. En sigtet uden forsvarer i en sag, der kan afgøres administrativt, har samme ret til aktindsigt i sin egen sag, som en forsvarer har efter § 3 i lov om adgang til forsvarerbistand under en administrativ skatte- eller afgiftsstraffesag, jf. skatteindberetningslovens § 63, stk. 2.

Det foreslås, at bestemmelsen i skatteindberetningslovens § 43 nyaffattes.

Det foreslås i skatteindberetningslovens § 43, *stk. 1*, at skatteministeren skal kunne fastsætte regler om platformoperatørers indberetning af oplysninger til Skatteforvaltningen om aktiviteter, som en sælger eller udlejer udfører mod vederlag. De omfattede aktiviteter omhandler udlejning af fast ejendom, personlige tjenester, salg af varer og udlejning af transportmidler.

Det er tanken, at skatteministeren skal kunne fastsætte nærmere regler om, at indberetningerne skal foretages digitalt.

Begrebet »platformoperatører« skal forstås, som det er defineret i DAC7 og i OECD's modelregler.

Ved en »platformoperatør« forstås efter DAC7 en enhed,

der indgår kontrakter med sælgere eller udlejere om at stille en platform til rådighed for de pågældende.

Efter DAC7 omfatter begrebet »platform« enhver form for software, der er tilgængelige for brugere, og som gør det muligt for sælgere og udlejere at blive sat i forbindelse med andre købere og lejere. Der er dog alene tale om en platform, hvis platformen formidler en af de aktiviteter, som efter DAC7 anses som en relevant aktivitet. Begrebet omfatter også opkrævning og håndtering af betaling i forbindelse med formidling af en relevant aktivitet.

Begrebet »platform« omfatter ikke software, der alene gør det muligt at behandle betalinger i forbindelse med en relevant aktivitet, at opliste eller reklamere for en relevant aktivitet eller omdirigere eller overføre brugere til en anden platform.

OECD's modelregler indeholder en tilsvarende definition.

Begrebet »vederlag« skal ligeledes forstås i overensstemmelse med DAC7. Efter DAC7 forstås ved »vederlag« enhver form for kompensation med fradrag af gebyrer, provisioner eller skatter, som er indeholdt eller opkrævet af den indberettende platformsoptager, og som betales til eller krediteres en sælger eller udlejer i forbindelse med den relevante aktivitet. Betalingens størrelse skal dog være kendt eller med rimelighed kunne forventes at være kendt af platformsoptageren.

OECD's modelregler indeholder en mere kortfattet definition af »vederlag«, idet det ikke af denne definition fremgår, at det er beløbet med fradrag af gebyrer m.v., der henvises til. Da OECD's regler alene er modelregler, vil begrebet »vederlag« kunne fortolkes i overensstemmelse med DAC7, uden at dette vil være i strid med OECD's modelregler.

Begrebet »personlig tjeneste« skal ligeledes forstås i overensstemmelse med DAC7. Ved »personlig tjeneste« forstås efter DAC7 en tjeneste, der omfatter tids- eller opgavebaseret arbejde udført af en eller flere personer, og som udføres efter anmodning fra en bruger enten online eller fysisk offline, efter at være blevet formidlet via en platform.

OECD's modelregler nævner herudover, at »personlig tjeneste« ikke omfatter arbejde, som alene er underordnet i forhold til den samlede transaktion. Dette må også antages at gælde i forhold til DAC7.

Begrebet »varer« skal forstås i overensstemmelse med DAC7. Ved »varer« forstås ethvert materielt gode.

Begreberne »udlejning fast ejendom« og »udlejning af transportmidler« er hverken defineret i DAC7 eller i OECD's modelregler. Det fremgår dog af DAC7, at udlejning af transportmidler omfatter »et hvilket som helst transportmiddel«, og det fremgår eksplicit af DAC7, at udlejning af fast ejendom bl.a. omfatter »beboelses- og erhvervsjendomme samt enhver anden fast ejendom eller parkeringsplads«. Begge begreber skal således efter DAC7 fortolkes bredt. Begreberne fast ejendom og transportmidler i lovforslaget skal forstås i overensstemmelse med DAC7.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at skatteministeren vil kunne fastsætte de regler, der vil skulle gennemføre

DAC7's regler om platformsoptageres indberetning vedrørende salg og udlejning, der formidles via platformene, i dansk ret. Den foreslåede bestemmelse indebærer ligeledes, at skatteministeren vil kunne fastsætte regler, der gennemfører OECD's modelregler i dansk ret.

Dette omfatter både reglerne i DAC7 og OECD's modelregler om afgrænsningen af de indberetningspligtige platformsoptagerer, hvilke aktiviteter der skal indberettes om, hvilke sælgere og udlejere der skal indberettes om, og hvilke oplysninger indberetningen skal indeholde.

Der er ikke ved udnyttelsen af den foreslåede bemyndigelse tiltænkt overimplementering af DAC7.

Den foreslåede bestemmelse indebærer endvidere, at skatteministeren vil kunne fastsætte regler om, at det i en overgangsperiode skal være muligt frivilligt at indberette de oplysninger, der indberettes efter de nugældende danske regler, udover indberetning efter de regler, der gennemfører DAC7 og OECD's modelregler på området. Dette skal ses i sammenhæng med, at de oplysninger, Skatteforvaltningen får indberettet efter de nugældende danske regler, i et vist omfang kan fortrykkes på den skattepligtiges årsopgørelse eller oplysningsskema, og at de oplysninger, der vil blive indberettet og udvekslet efter DAC7 og OECD's modelregler på området, i første omgang ikke vil kunne bruges til fortryk på den skattepligtiges årsopgørelse eller oplysningsskema.

Lovforslaget giver således mulighed for at opretholde en mulighed for frivilligt at indberette oplysninger efter de nugældende danske regler på området, udover indberetning efter de regler, der gennemfører DAC7 og OECD's modelregler på området, i en overgangsperiode. En sådan mulighed betyder, at platformsoptagererne fortsat vil kunne sikre, at deres kunder får fortrykt deres indtægter på årsopgørelsen eller oplysningsskemaet i samme omfang som hidtil. Derudover vil en sådan ordning sikre, at brugerne ikke selv vil skulle oplyse om sine indtægter til Skatteforvaltningen, og endelig vil det være en fordel for Skatteforvaltningen at kunne foretage fortryk af de indberettede oplysninger på den skattepligtiges årsopgørelse eller oplysningsskema.

Når det foreslås, at skatteministeren skal kunne fastsætte regler om muligheden for frivilligt at indberette oplysninger efter de nugældende danske regler på området, udover indberetning efter de regler, der gennemfører DAC7 og OECD's modelregler på området, vil skulle opretholdes i en overgangsperiode, skal det dels ses i sammenhæng med, at det er uklart hvor mange platformsoptagerer, der vil vælge at foretage dobbeltindberetning, dels at der skal opnås erfaring med kvaliteten af de oplysninger, der indberettes efter DAC7 og OECD's modelregler på området.

Om muligheden for frivilligt at indberette oplysninger efter de nugældende danske regler på området bør udnyttes afhænger af, om Skatteforvaltningen efter en dialog med branchen vurderer, at der er tilstrækkelig tilslutning til at opretholde de nuværende indberetningssystemer, så virksomhederne frivilligt kan vælge også at foretage sådan indberetning.

Det bemærkes, at en frivillig indberetning vil forudsætte,

at den der indberettes om, har givet sit samtykke hertil, ligesom reglerne i databeskyttelsesforordningen i øvrigt vil skulle iagttages.

Det foreslås i skatteindberetningslovens § 43, *stk. 2*, at skatteministeren vil kunne fastsætte regler om procedure for platformsoperatørens identifikation af de sælgere og udlejere, hvorom der skal indberettes. Herudover vil skatteministeren kunne fastsætte regler om, at platformsoperatørerne har pligt til at lukke sælgerens eller udlejerens konto, og forhindre sælgeren eller udlejerens på ny at blive registreret på platformen, eller tilbageholde betaling af vederlag til sælgere eller udlejerens, hvis sælgeren eller udlejerens ikke meddeler platformsoperatøren de oplysninger, som skal meddeles efter de regler om procedure for platformsoperatørens identifikation af de sælgere og udlejere, hvorom der skal indberettes, som skatteministeren vil kunne fastsætte.

De procedurer, der vil kunne fastsættes regler om efter den foreslåede bestemmelse, er de due diligence-procedurer, der fremgår af DAC7 og af OECD's modelregler.

De regler om lukning af konti eller tilbageholdelse af betaling af vederlag, der vil kunne fastsættes efter den foreslåede bestemmelse, er regler, der skal gennemføre DAC7's regler herom.

Der er ikke tiltænkt overimplementering i relation til reglerne i DAC7.

Det er samtidig hensigten, at der vil skulle fastsættes regler om ensartede due diligence-procedurer. Dette uanset om der er tale om sælgere eller udlejere, der er hjemmehørende i et EU-land, henholdsvis udlejer fast ejendom i et EU-land, eller om der er tale om sælgere eller udlejere, der er hjemmehørende i lande uden for EU, som Danmark har en aftale om udveksling af oplysninger med på basis af OECD's modelregler, eller tilsvarende udlejer fast ejendom i sådanne lande.

Det følger af bistandsdirektivet artikel 25a, som affattet ved DAC7, at medlemsstaterne skal indføre sanktioner for manglende overholdelse af de regler, der gennemfører DAC7 i den nationale lovgivning.

Det er derved hensigten, at der ud over de regler, som efter forslaget vil kunne fastsættes efter den foreslåede bestemmelse i skatteindberetningslovens § 43, også vil skulle fastsættes regler om, at manglende indberetning og manglende gennemførelse af due diligence-procedurerne vil kunne sanktioneres.

Konkret foreslås, at den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger i forbindelse med en indberetning, undlader at opfylde en indberetningspligt eller undlader at foretage indberetning rettidigt i overensstemmelse med de regler i den bekendtgørelse, som det foreslås, at ministeren skal kunne udstede, skal kunne straffes med bøde. Der vil desuden blive fastsat regler om, at den platformsoperatør, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at gennemføre due diligence-procedurerne, skal kunne straffes med bøde. Det, der konkret vil kunne straffes herefter, er således den forsætlige eller groft uagtsomme undladelse af at gennemføre de due diligence-procedurer, som er nærmere beskrevet i pkt. 3.1.3. om identifikation af dem, der skal indberettes om.

Med lovforslaget er det forudsat, at bødeniveauet for overtrædelse af bødebestemmelserne i bekendtgørelsen vil skulle være det samme som bødeniveauet for overtrædelse af skatteindberetningslovens § 59, stk. 1, nr. 3 og 4, hvor der ved bødeudmålingen tages hensyn til det samlede antal indberetninger, som den indberetningspligtige skal indgive, inklusiv det antal indberetninger, den indberetningspligtige ikke har indgivet (se pkt. 3.1.6.1 i de almindelige bemærkninger). Bøden vil således skulle gradueres som anført i skemaet nedenfor.

Antal indberetninger	Bødestørrelse
1 - 1.000	5.000 kr.
1.001 - 10.000	10.000 kr.
10.001 - 100.000	20.000 kr.
100.001 - 1 mio.	40.000 kr.
Over 1 mio.	80.000 kr.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Det forudsættes, at det fastsættes i bekendtgørelsen, hvori de ovenfor nævnte bødebestemmelser vil skulle indgå, at reglerne i skatteindberetningslovens §§ 60, 61 og 63 tilsvarende vil skulle gælde for overtrædelse af bekendtgørelsen.

Det samme gør sig gældende for skatteindberetningslovens § 56, stk. 2, hvorefter den indberetningspligtige efter anmodning fra Skatteforvaltningen skal indsende det materiale, der udgør grundlaget for de oplysninger, der skal indberettes. Opfyldes anmodningen ikke, kan Skatteforvaltningen efter skatteindberetningslovens § 57, stk. 2, give pålæg om indsendelse af materialet.

Efter skatteindberetningslovens § 59 a er det forbundet med bødestraf, hvis et pålæg efter § 57, stk. 2, ikke bliver efterkommet rettidigt.

Daglige tvangsbøder efter skatteindberetningslovens § 57,

stk. 2, kan anvendes, indtil pålægget efterkommes, eller der – ved manglende opfyldelse af pålægget - udstedes et bødeforelæg i medfør af skatteindberetningslovens § 59 a.

Det bemærkes, at den gældende bestemmelse i skatteindberetningslovens § 57, stk. 1, hvorefter Skatteforvaltningen kan give pålæg om indberetning inden en fastsat frist og betaling af daglige tvangsbøder, hvis indberetningerne ikke foretages rettidigt, tilsvarende vil kunne finde anvendelse i forhold til platformsoperatører, som ikke indberetter rettidigt.

Til nr. 4

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 47, stk. 1, 1. pkt., at indberetningspligten efter en række af lovens bestemmelser, herunder § 43, stk. 1 og 2, påhviler fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende her i landet, eller som driver virksomhed fra et fast driftssted her i landet.

Det foreslås, at henvisningen til skatteindberetningslovens § 43, stk. 1 og 2, udgår af lovens § 47, stk. 1, 1. pkt.

Ændringen skal ses i sammenhæng med, at den hidtil gældende § 43 i skatteindberetningsloven nyaffattes, og at denne nyaffattelse indebærer, at kredsen af de indberetningspligtige vil skulle fastsættes ved bekendtgørelse i medfør af den foreslåede bestemmelse i skatteindberetningslovens § 43, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 5

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 48, stk. 1, at Skatteforvaltningen fører et register over de indberetningspligtige efter en række af lovens bestemmelser, herunder § 43, stk. 1 og 2, og frivillige indberettere, herunder efter lovens § 43, stk. 5.

Det foreslås, at henvisningerne til § 43, stk. 1, 2 og 5, udgår af skatteindberetningslovens § 48, stk. 1.

Forslaget er en konsekvens dels af, at de hidtil gældende regler i skatteindberetningslovens § 43, stk. 1, 2 og 5, ikke videreføres ved nyaffattelsen af skatteindberetningslovens § 43, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, dels af, at der foreslås indsat en bemyndigelse i skatteindberetningslovens § 48, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, til, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om registrering af platformsoperatører omfattet af pligterne efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i skatteindberetningslovens § 43, og om såvel ændring som tilbagekaldelse af registrering.

Til nr. 6

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 48, stk. 2, 1. pkt., at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om anmeldelse til registrering, om frist for registrering, om registrering af finansielle institutter omfattet af pligterne efter regler udstedt i medfør af hjemlen i skatteindberetningslovens § 22 om indberetning vedrørende finansielle konti til gennemførelse af bl.a. DAC2, og om ændring af registrering.

Det foreslås, at hjemlen i skatteindberetningslovens § 48, stk. 2, 1. pkt., ændres, så skatteministeren vil kunne fast-

sætte regler om registrering af platformsoperatører omfattet af pligterne efter regler udstedt i medfør af § 43 og om ændring og tilbagekaldelse af registrering.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at skatteministeren vil kunne fastsætte regler om, at platformsoperatører, der er omfattet af de regler, skatteministeren vil kunne fastsætte efter den foreslåede bestemmelse i skatteindberetningslovens § 43 om indberetningsforpligtelser og due diligence-procedurer for platformsoperatører, vil skulle lade sig registrere.

Disse regler vil til dels skulle gennemføre reglerne i DAC7 om registrering af platformsoperatører uden for EU, men tænkes også brugt til at indføre generelle regler om registrering af platformsoperatører, der er indberetningspligtige til Skatteforvaltningen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer endvidere, at skatteministeren vil kunne fastsætte regler om tilbagekaldelse af registrering. Den foreslåede bestemmelse skal sikre hjemmel til, at skatteministeren vil kunne fastsætte regler om, at en registrering vil kunne tilbagekaldes, hvis den indberettende platformsoperatør ikke opfylder sin indberetningspligt efter to påmindelser herom.

Til nr. 7

Efter skatteindberetningslovens § 52, stk. 1, 1. og 2. pkt., skal den, der skal indberettes om efter skatteindberetningsloven eller regler udstedt i medfør heraf, oplyse den indberetningspligtige om sine identifikationsoplysninger, herunder sit cpr-nummer. Herudover skal den, som opretter en finansiell konto, oplyse det finansielle institut, hvori den finansielle konto oprettes, om sin identitet, herunder om sit cpr-nummer.

Det foreslås, at der i skatteindberetningslovens § 52, stk. 1, efter 2. pkt. indsættes et nyt punktum, der bliver 3. pkt., hvorefter den, som udfører aktiviteter omfattet af den nyaffattede bestemmelse i skatteindberetningslovens § 43, skal oplyse platformsoperatøren, hvorigennem aktiviteten udføres, om sin identitet, herunder om sit cpr-nummer.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at sælgere og udlejere, som får formidlet deres salg eller udlejning via digitale platforme, vil skulle oplyse platformsoperatøren om deres identitet, herunder ved at oplyse om deres eventuelle cpr-nummer.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med skatteindberetningslovens § 52, stk. 3, om, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om afgivelse af oplysninger efter § 52, stk. 1, herunder om ændringer heri, og forevisning af legitimation i forbindelse hermed. Skatteministeren kan endvidere efter denne bestemmelse fastsætte regler om afgivelse af identitetsoplysninger ved indberetning efter skatteindberetningsloven.

Som følge af den foreslåede ændring af skatteindberetningslovens § 52, stk. 1, vil hjemlen til at udstede regler om identifikationsoplysninger blive udvidet til også at omfatte regler, som vil skulle gennemføre reglerne om identifikationsoplysninger i DAC7 og OECD's modelregler.

Til nr. 8

Efter skatteindberetningslovens § 23, stk. 1, skal finansielle institutter, der er indberetningspligtige, underrette hver enkelt person, der skal indberettes om efter reglerne om indberetningspligtige finansielle konti, der gennemfører DAC2, om, at oplysningerne om vedkommende vil blive indsamlet og indberettet efter reglerne herom. Disse personer skal endvidere have alle de oplysninger, som vedkommende har ret til efter reglerne om oplysningspligt i databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14, i tilstrækkelig god tid til, at personen kan udøve sine rettigheder efter databeskyttelseslovgivningen, og under alle omstændigheder inden det finansielle institut indberetter oplysninger om den pågældende til Skatteforvaltningen.

Efter bestemmelsens stk. 2 skal en person, der indberettes oplysninger om efter regler om indberetningspligtige finansielle konti, der gennemfører DAC2, underrettes om brud på sikkerheden med hensyn til oplysninger om vedkommende, når det er sandsynligt, at dette brud kan skade beskyttelsen af personoplysninger om den pågældende eller dennes privatliv.

Efter artikel 21, stk. 2, 3. afsnit, og artikel 25, stk. 4, i bistandsdirektivet, som affattet ved DAC7, skal platformsoperatører pålægges tilsvarende forpligtelser som de finansielle institutter til underretning af de sælgere og udlejere, som får formidlet salg eller udlejning gennem den pågældende platform.

Det foreslås derfor, at der indsættes en ny § 53 a i skatteindberetningsloven.

Efter bestemmelsens *stk. 1* vil finansielle institutter og platformsoperatører, der er indberetningspligtige, skulle underrette hver enkelt person, der skal indberettes om efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 22, stk. 1, eller § 43, stk. 1, om, at oplysningerne om vedkommende vil blive indsamlet og videregivet i overensstemmelse med skatteindberetningslovens § 52, stk. 1, eller regler udstedt i medfør af lovens § 22, stk. 1 eller 3, § 43, stk. 1, eller § 52, stk. 3, og skal give disse personer alle de oplysninger, som den pågældende har ret til hos den dataansvarlige, i tilstrækkelig god tid til, at personen kan udøve sine rettigheder efter databeskyttelseslovgivningen, og under alle omstændigheder inden oplysningerne indberettes til Skatteforvaltningen.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 2, hvor det foreslås, at de gældende bestemmelser i skatteindberetningslovens § 23, stk. 1 og 2, ophæves. Bestemmelserne foreslås ved nærværende ændringsforslag erstattet af den nye bestemmelse i § 53 a, som ikke alene skal finde anvendelse i forhold til personer, der skal indberettes om efter reglerne om indberetningspligtige finansielle konti, der gennemfører DAC2, men også i forhold til personer, der skal indberettes om efter de regler, der gennemfører DAC7. Bestemmelsen foreslås indsat i skatteindberetningslovens kapitel 8 om fælles bestemmelser og administrations- og kontrolbestemmelser, da reglerne om henholdsvis finan-

sielle institutters og platformsoperatørers indberetninger er placeret i forskellige kapitler i loven.

Det foreslås således, at finansielle institutter og platformsoperatører, der er indberetningspligtige, skal underrette hver enkelt person, der skal indberettes om efter reglerne om indberetningspligtige finansielle konti, der gennemfører DAC2, eller efter reglerne, der gennemfører DAC7, om, at oplysningerne om vedkommende vil blive indsamlet og indberettet efter reglerne herom. Disse personer skal endvidere have alle de oplysninger, som vedkommende har ret til efter databeskyttelsesforordningen, i tilstrækkelig god tid til, at personen kan udøve sine rettigheder efter databeskyttelseslovgivningen, og under alle omstændigheder inden det finansielle institut indberetter oplysninger om den pågældende til Skatteforvaltningen første gang.

Underretningenspligten efter den foreslåede bestemmelse i skatteindberetningslovens § 53 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 8, vil gælde ved siden af den underretningenspligt, der følger af databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14. Bestemmelsen vil således ikke alene gælde i relation til fysiske personer, men også i relation til juridiske personer, der skal indberettes om efter DAC2, DAC7 eller tilsvarende aftaler om udveksling af oplysninger med lande uden for EU, hvor der er fastsat nærmere regler om indberetning efter skatteindberetningslovens § 22, stk. 1, eller den foreslåede bestemmelse i § 43 i skatteindberetningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Det foreslås endvidere i *stk. 2*, at en person, der skal indberettes oplysninger om efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 22, stk. 1 eller 2, og § 43, stk. 1, vil skulle underrettes om brud på sikkerheden med hensyn til oplysninger om vedkommende, når det er sandsynligt, at dette brud kan skade beskyttelsen af personoplysninger om den pågældende eller dennes privatliv.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en person, der indberettes oplysninger om efter regler om indberetningspligtige finansielle konti, der gennemfører DAC2, eller efter reglerne, der gennemfører DAC7, vil skulle underrettes om brud på sikkerheden med hensyn til oplysninger om vedkommende, når det er sandsynligt, at dette brud kan skade beskyttelsen af personoplysninger om den pågældende eller dennes privatliv.

Til nr. 9

Efter skatteindberetningslovens § 54, stk. 7, 3. pkt., kan Skatteforvaltningen pålægge en virksomhed, der indberetter oplysninger, der efter skatteindberetningsloven skal indberettes til indkomstregisteret, herunder indberetninger efter skatteindberetningslovens § 43, efter den 20. januar i året efter det år, oplysningen vedrører, eller, hvis denne dag er en lørdag eller søndag, efter den følgende mandag, herunder ved genindberetning efter § 4, stk. 3, i lov om et indkomstregister, at underrette den, som de indberettede oplysninger vedrører, om det indberettede inden for en nærmere angivet frist.

Det foreslås, at henvisningen til skatteindberetningslovens § 43-46 ændres til en henvisning til § 44-46, i skatteindberetningslovens § 54, *stk. 7, 3. pkt.*

Ændringen indebærer, at henvisningen til skatteindberetningslovens § 43 udgår.

Ændringen skal ses i sammenhæng med, at den hidtil gældende § 43 i skatteindberetningsloven nyaffattes, og at denne nyaffattelse indebærer, at reglerne om indberetning, herunder reglerne om genindberetning, vil skulle fastsættes ved bekendtgørelse i medfør af den foreslåede bestemmelse i skatteindberetningslovens § 43, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 10

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 57, stk. 4, at hvis et finansielt institut ikke rettidigt opfylder sine pligter til at underrette en kontohaver efter reglerne i skatteindberetningsloven § 23, stk. 1 eller 2, eller at gennemføre due diligence-procedurer efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 22, stk. 3, kan Skatteforvaltningen give pålæg om opfyldelse af pligterne inden en fastsat frist og betaling af daglige tvangsbøder, der skal betales fra overskridelsen af fristen, og indtil pålægget efterkommes.

Det foreslås, at skatteindberetningslovens § 57, stk. 4, ændres fra kun at omhandle finansielle institutter, der ikke rettidigt har opfyldt deres pligter efter § 23, stk. 1 eller 2, eller regler udstedt i medfør af § 22, stk. 3, til både at omhandle finansielle institutter og platformoperatører, der ikke rettidigt har opfyldt deres pligter efter § 53 a, eller regler udstedt i medfør af § 22, stk. 3, eller § 43, stk. 2.

Den foreslåede ændring indebærer, at henvisningen til § 23, stk. 1 eller 2, ændres til en henvisning til § 53 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, så bestemmelsen udvides til også at omfatte platformoperatører, der ikke rettidigt opfylder deres pligter efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i skatteindberetningslovens § 43, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

For så vidt angår ændringen af henvisningen til skatteindberetningslovens § 23, stk. 1 og 2, til en henvisning til § 53 a, er der til dels tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 2 og 6, hvorefter § 23, stk. 1 og 2, foreslås ophævet og erstattet af en ny § 53 a. Herudover indebærer den foreslåede ændring, at bestemmelsen udvides fra at omfatte finansielle institutter til også at omfatte platformoperatører.

Endelig indebærer den foreslåede bestemmelse, at platformoperatører – i lighed med finansielle institutter – vil kunne pålægges at gennemføre de due-diligence-procedurer, der følger af de regler, der skal gennemføre DAC7, inden en fastsat frist, og at de kan pålægges betaling af daglige tvangsbøder, der skal betales fra overskridelsen af fristen, og indtil pålægget efterkommes.

Til nr. 11

Efter skatteindberetningsloven § 59, stk. 1, nr. 1, kan den, der undlader at opfylde sine pligter efter § 23, stk. 1 eller 2, straffes med bøde.

Efter skatteindberetningslovens § 23, stk. 1, skal finansielle institutter meddele fysiske og juridiske personer, der

identificeres som personer, hvorom der skal indberettes efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 22, alle de oplysninger, som vedkommende har ret til efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14, i tilstrækkelig god tid til, at personen kan udøve sine rettigheder efter databeskyttelseslovgivningen.

Efter skatteindberetningslovens § 23, stk. 2, skal en person, der skal indberettes oplysninger om efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 22, underrettes om brud på datasikkerheden, når det er sandsynligt, at dette brud kan skade beskyttelsen af personoplysninger om den pågældende eller dennes privatliv.

En indberetningspligtig kan således straffes med bøde i tilfælde, hvor en indberetningspligtig ikke har opfyldt disse pligter.

Det foreslås, at henvisningen i skatteindberetningslovens § 59, stk. 1, nr. 1, til skatteindberetningslovens § 23, stk. 1 eller 2, ændres til en henvisning til skatteindberetningslovens § 53 a, stk. 1 eller 2.

Ændringen skal ses i sammenhæng med, at det i lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås at ophæve skatteindberetningslovens § 23, stk. 1 og 2, og at det i lovforslagets § 2, nr. 6, foreslås at indsætte en ny § 53 a i skatteindberetningsloven.

Den foreslåede bestemmelse i § 53 a vil ikke alene skulle finde anvendelse i forhold til personer, der skal indberettes om efter reglerne om indberetningspligtige finansielle konti, der gennemfører DAC2, men også i forhold til personer, der skal indberettes om efter de regler, der gennemfører DAC7.

Det foreslås således, at den, der undlader at opfylde de foreslåede pligter i skatteindberetningslovens § 53 a, skal kunne straffes med bøde.

Bestemmelsen i § 53 a, jf. lovforslagets § 2, nr. 6, indebærer, at finansielle institutter og platformoperatører, der er indberetningspligtige, skal underrette hver enkelt person, der skal indberettes om efter reglerne om indberetningspligtige finansielle konti, der gennemfører DAC2, eller efter reglerne, der gennemfører DAC7, om, at oplysningerne om vedkommende vil blive indsamlet og indberettet efter reglerne herom. Disse personer skal endvidere have alle de oplysninger, som vedkommende har ret til efter databeskyttelsesforordningen, i tilstrækkelig god tid til, at personen kan udøve sine rettigheder efter databeskyttelseslovgivningen, og under alle omstændigheder inden det finansielle institut indberetter oplysninger om den pågældende til Skatteforvaltningen første gang.

Bestemmelsen i § 53 a, jf. lovforslagets § 2, nr. 6, indebærer endvidere, at en person, der indberettes oplysninger om efter regler om indberetningspligtige finansielle konti, der gennemfører DAC2, eller efter reglerne, der gennemfører DAC7, vil skulle underrettes om brud på sikkerheden med hensyn til oplysninger om vedkommende, når det er sandsynligt, at dette brud kan skade beskyttelsen af personoplysninger om den pågældende eller dennes privatliv.

Det foreslås således, at den indberetningspligtige straffes med bøde i de tilfælde, hvor den indberetningspligtige ikke har opfyldt de pligter, der følger af skatteindberetningslo-

vens § 53 a. Disse pligter foreslås indført af hensyn til at gennemføre regler i helholdsvist DAC2 og DAC7 herom. Den foreslåede bestemmelse skal være med til at sikre en effektiv håndhævelse af disse direktiver.

Til nr. 12

Det fremgår af skatteindberetningslovens § 59, stk. 1, nr. 3, at den der forsætlig eller groft uagtsomt undlader rettidigt at foretage indberetning efter en række af lovens bestemmelser, herunder § 43, stk. 1 og 2, straffes med bøde.

Det foreslås, at henvisningen til § 42, § 43, stk. 1 og 2, ændres til en henvisning til § 42 i § 59, stk. 1, nr. 3.

Forslaget er en konsekvens dels af, at de hidtil gældende regler i skatteindberetningslovens § 43, stk. 1 og 2, ikke videreføres ved nyaffattelsen af skatteindberetningslovens § 43, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, dels af, at der foreslås indsat en bemyndigelse i skatteindberetningslovens § 43, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, til, at skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetningspligt for platformsoperatører.

Det forudsættes i den forbindelse, at skatteministeren vil kunne fastsætte regler om straf for overtrædelse af de regler, der udstedes i medfør af den foreslåede bestemmelse i skatteindberetningslovens § 43, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 3. Hjemlen hertil følger af bestemmelsen i skatteindberetningslovens § 59, stk. 2, hvorefter der i forskrifter, der udfærdiges i medfør af skatteindberetningsloven, kan fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Der henvises til beskrivelsen af udnyttelse af denne bemyndigelse til at fastsætte straf ved bekendtgørelse, jf. pkt. 3.1.6.2 de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Lov om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger samt administrativt samarbejde på beskatningsområdet indeholder en fodnote, hvoraf det fremgår, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører af bistandsdirektivet. Teksten indeholder således alene en henvisning til det oprindelige direktiv og altså ikke henvisninger til de senere ændringer af direktivet.

Det foreslås at ændre lovens *fodnote* så de senere ændringer af direktivet også fremgår af fodnoten.

Den foreslåede ændring er en opdatering af fodnoten, så der i fodnoten henvises til samtlige senere ændringer, herunder den seneste ændring, Rådets direktiv 2021/514/EU af 22. marts 2021 om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (DAC7).

Herved vil henvisningerne til ændringerne af bistandsdirektivet blive fuldstændige.

Til nr. 2

Det fremgår af § 3 i lov om gensidig bistand ved inddri-

velse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger samt administrativt samarbejde på beskatningsområdet, at der efter reglerne i lovens kapitel 2 ydes bistand i skattesager til stater, der er medlem af EU, vedrørende alle former for skatter, der opkræves af eller på vegne af en medlemsstat eller en medlemsstats territoriale eller administrative underenheder, herunder lokale myndigheder, jf. artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011, der er optaget som bilag 2 til loven.

Det foreslås at ændre lovens § 3, så henvisningen til Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011, der er optaget som bilag 2 til denne lov, suppleres med en henvisning til de senere ændringer af direktivet.

Det foreslås således, at henvisningen til bistandsdirektivet ændres til en henvisning til bistandsdirektivet med senere ændringer.

Til § 3

Til nr. 1

Skattekontrolloven indeholder en fodnote, hvori det oplyses, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af bistandsdirektivet med senere ændringer. Teksten indeholder således en henvisning til såvel det oprindelige direktiv som samtlige senere ændringer af direktivet.

Med dette lovforslag implementeres Rådets direktiv 2021/514/EU af 22. marts 2021 om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (DAC7).

Det foreslås at ændre *fodnoten*, så det af fodnoten fremgår, at Rådets direktiv 2021/514/EU af 22. marts 2021 om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (DAC7) er gennemført i loven.

Herved vil henvisningerne til ændringerne af bistandsdirektivet fortsat være fuldstændige.

Til nr. 2

Efter skattekontrollovens § 66 skal Skatteforvaltningen udveksle oplysninger med udenlandske skattemyndigheder. Bestemmelsen omhandler både Skatteforvaltningens modtagelse af oplysninger fra udlandet og Skatteforvaltningens afgivelse af oplysninger til udlandet. Skattekontrollovens § 66, nr. 1, giver hjemmel til udveksling af oplysninger efter bistandsdirektivet med senere ændringer.

Det foreslås, at skattekontrollovens § 66, nr. 1, 1. pkt., nyaffattes, så der henvises til Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer.

Efter den gældende formulering af bestemmelsen opregnes samtlige senere ændringer af bistandsdirektivet. Direktivet er nu ændret syv gange. På den baggrund foreslås det, at opremsningen af senere ændringer erstattes med en henvisning til direktivet med senere ændringer. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at en opremsning af de tidligere, den aktuelle og kommende ændringer vil gøre bestemmelsen både vanskelig at læse og svær at overskue.

Forslaget gennemfører reglerne i DAC7, som ændrer reglerne om udveksling af oplysninger mellem EU-landene ved henvisning til direktivet. De enkelte regler om tidsfrister, og hvilke oplysninger der skal udveksles m.v., skrives således ikke ind i den danske lovgivning, men gennemføres ved at indsætte en regel om, at Skatteforvaltningen skal udveksle oplysninger med udlandet i medfør af DAC7. Henvisningen til DAC7 fører til, at disse regler bliver en del af dansk ret.

Til nr. 3

Efter skattekontrollovens § 67 gælder straffelovens kapitel 14 om forbrydelser mod den offentlige myndighed m.v. og kapitel 16 om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv m.v., når udenlandske embedsmænd er til stede i forbindelse med kontrol her i landet.

Bestemmelsen omfatter situationer, hvor embedsmænd fra fremmede jurisdiktioner befinder sig på dansk territorium, fordi de ledsager danske embedsmænd fra Skatteforvaltningen under gennemførelse af en kontrol på dansk territorium. I den situation har de pågældende embedsmænd samme retsbeskyttelse og er undergivet samme strafansvar som de danske embedsmænd.

Det fremgår dog af bemærkningerne til skattekontrollovens § 67, jf. Folketingstidende 2017-18, A, L 13 som fremsat, side 175, at bestemmelsen ikke er udtryk for, at der tillægges de pågældende udenlandske embedsmænd beføjelser til at intervenere i sagsbehandlingen på dansk territorium.

Ved DAC7 ændres artikel 11 i bistandsdirektivet således, at udenlandske embedsmænd kan interviewe enkeltpersoner og gennemgå sagsakter i forbindelse med administrative undersøgelser i en anden EU-medlemsstat. Dette skal dog foregå i overensstemmelse med procedurerne for gennemførelse af sådanne undersøgelser i den pågældende EU-medlemsstat. Tidligere kunne den udenlandske embedsmand alene interviewe enkeltpersoner og gennemgå sagsakter i det omfang, det var tilladt i den medlemsstat, hvor den administrative undersøgelse blev gennemført. Denne begrænsning ophæves ved DAC7.

Det foreslås, at der i skattekontrollovens § 67 indsættes et nyt *stk. 2*, hvoraf det fremgår, at når embedsmænd fra et andet EU-land er til stede under administrative undersøgelser eller deltager i de administrative undersøgelser ved hjælp af elektroniske kommunikationsmidler, så vil de kunne deltage aktivt i den administrative undersøgelse ved at interviewe enkeltpersoner og gennemgå sagsakter.

Efter bestemmelsen vil udenlandske embedsmænd få adgang til at kunne interviewe enkeltpersoner og gennemgå sagsakter i forbindelse med administrative undersøgelser i Danmark i overensstemmelse med procedurerne for gennemførelse af sådanne undersøgelser her i landet.

En sådan bestemmelse vurderes at være nødvendig, da det af bemærkningerne til skattekontrollovens § 67 fremgår, at bestemmelsen ikke er udtryk for, at der tillægges de pågældende udenlandske embedsmænd beføjelser til at intervenere i sagsbehandlingen på dansk territorium.

Til nr. 4

Skattekontrollovens kapitel 7 omhandler samarbejde med eksterne parter. Kapitlet omfatter blandt andet § 68, som dels vedrører adgang til andre registre, dels registersamkøring af oplysninger.

Bestemmelsens overskrift er »Registersamkøring«.

Ved lovforslagets § 3, nr. 4, foreslås det at ændre *overskriften* før § 68 til »Adgang til registre uden for told- og skatteforvaltningen og registersamkøring«.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 3, nr. 5, hvorefter der foreslås indsat et nyt *stk. 5* i skattekontrollovens § 68.

Til nr. 5

Efter artikel 22, *stk. 1a*, i bistandsdirektivet, som affattet ved DAC7, skal medlemsstaterne i deres lovgivning fastsætte bestemmelser, der giver skattemyndighederne adgang til de mekanismer, procedurer, dokumenter og oplysninger, der er omhandlet i artikel 13, 30, 31, 32a og 40 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 (4. hvidvaskdirektiv), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 (5. hvidvaskdirektiv). I forhold til den gældende bestemmelse i bistandsdirektivet er den eneste ændring, der gennemføres ved DAC7, at der er tilføjet en henvisning til artikel 32a i 4. hvidvask direktiv, som er indsat ved 5. hvidvaskdirektiv.

Efter artikel 32a i 4. hvidvask direktiv, som er indsat ved 5. hvidvaskdirektiv, skal medlemsstaterne indføre centrale automatiske mekanismer, som muliggør rettidig identifikation af alle fysiske og juridiske personer, som har eller kontrollerer betalingskonti og bankkonti, der identificeres ved IBAN, samt deponeringsbokse, som indehaves af et kreditinstitut på medlemsstatens område. Efter DAC7 skal skattemyndighederne gives adgang til de nævnte mekanismer.

Artikel 32a er gennemført i dansk lovgivning ved bekendtgørelse nr. 1330 af 9. september 2020 om en central automatisk mekanisme for oplysninger om betalingskonti, bankkonti og deponeringsbokse.

Ændringen af artikel 22, *stk. 1a*, i bistandsdirektivet indebærer, at Skatteforvaltningen vil skulle gives adgang til den centrale mekanisme, som er indført ved bekendtgørelse nr. 1330 af 9. september 2020 om en central automatisk mekanisme for oplysninger om betalingskonti, bankkonti og deponeringsbokse.

Det foreslås derfor, at der i skattekontrollovens § 68 indsættes et nyt *stk. 5*, hvorefter skatteministeren efter forhandling med erhvervsministeren vil kunne fastsætte regler om Skatteforvaltningens adgang til alle nødvendige oplysninger om fysiske eller juridiske personers økonomiske og erhvervs-mæssige forhold i den centrale automatiske mekanisme, der er oprettet til gennemførelse af artikel 32a i Rådets direktiv 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Bestemmelsen vil indebære, at skatteministeren efter forhandling med erhvervsministeren vil kunne fastsætte regler om Skatteforvaltningens adgang til den centrale mekanisme,

som er indført ved bekendtgørelse nr. 1330 af 9. september 2020 om en central automatisk mekanisme for oplysninger om betalingskonti, bankkonti og deponeringsbøks.

Til § 4

Til nr. 1

Bestemmelsen i § 3, stk. 1, i lov om et indkomstregister indeholder en liste over oplysninger, der skal indberettes til indkomstregisteret.

Efter bestemmelsens nr. 1, skal indberetning til indkomstregisteret indeholde oplysning om indtægter ved udlejning af boliger, personbiler, M1, varebiler, N1, omfattet af § 4, stk. 1, II, A, i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. eller brændstofforbrugsafgiftslovens § 1, stk. 2, når de er registreret til hel eller delvis privat benyttelse, campingvogne, påhængskøretøjer, der er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse og lystbåde. Det vil sige indkomster, som skal indberettes efter skatteindberetningslovens § 43 i den hidtidige affattelse.

Det foreslås, at § 3, stk. 1, nr. 11, i lov om et indkomstregister, ophæves.

Forslaget skal ses i sammenhæng med nyaffattelsen af skatteindberetningslovens § 43, jf. lovforslagets § 1, nr. 3. Med den foreslåede nyaffattelse af bestemmelsen vil indberetningerne efter skatteindberetningslovens § 43 fremover skulle foretages til Skatteforvaltningen.

Til nr. 2

Efter § 4, stk. 1, 3. pkt., i lov om et indkomstregister, skal indberetningen af indtægter ved udlejning af boliger, personbiler, M1, varebiler, N1, omfattet af § 4, stk. 1, II, A, i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. eller brændstofforbrugsafgiftslovens § 1, stk. 2, når de er registreret til hel eller delvis privat benyttelse, campingvogne, påhængskøretøjer, der er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse, og lystbåde, ske årligt. Fristen for indberetning er den 20. januar i året efter det år, indberetningen vedrører. Hvis denne dag er en lørdag eller søndag, udløber fristen den efterfølgende mandag.

Det foreslås, at henvisningen til indberetning efter skatteindberetningslovens § 43 udgår af § 4, stk. 1, 3. pkt., i lov om et indkomstregister.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at indberetning efter skatteindberetningslovens § 43 ikke længere vil skulle ske til indkomstregisteret, jf. lovforslaget § 4, nr. 1.

Til nr. 3

Efter § 4, stk. 1, i lov om et indkomstregister skal indberetning af oplysninger efter samme lovs § 3 ske månedligt, idet indberetningen vedrørende A-indkomst i forbindelse med arbejdsgiveres indbetaling til aldersforsikring dog skal ske årligt.

Efter § 4, stk. 1, 6. pkt., i lov om et indkomstregister gælder de månedlige og årlige frister for indberetning ikke

i relation til et eventuelt pålæg om at foretage daglig digital registrering af oplysninger vedrørende de personer, der er beskæftiget i virksomheden (digital logbog) – dvs. indberetning omfattet af bestemmelsen i § 3, stk. 1, nr. 12, i lov om et indkomstregister.

Det foreslås, at henvisningen til § 3, stk. 1, nr. 12, ændres til en henvisning til § 3, stk. 1, nr. 11, i § 4, stk. 1, 6. pkt., i lov om et indkomstregister.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af, at § 3, stk. 1, nr. 11, foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 4, nr. 1.

Den foreslåede ændring har ikke materiel betydning.

Til § 5

Kildeskattelovens § 62 D, stk. 3, og § 88, stk. 1, indeholder hver især henvisninger til bistandsdirektivet (Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF) med senere ændringer.

Det foreslås, at kildeskattelovens § 62 D, stk. 3, og § 88, stk. 1, ændres så der henvises til Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer.

Efter den gældende formulering af bestemmelsen opregnes samtlige senere ændringer af bistandsdirektivet. Direktivet er nu ændret syv gange. På den baggrund foreslås det, at opremsningen af senere ændringer erstattes med en henvisning til direktivet med senere ændringer. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at en opremsning af de tidligere, den aktuelle og kommende ændringer vil gøre bestemmelsen både vanskelig at læse og svær at overskue.

Ændringen er af teknisk karakter og ændrer ikke retstilstanden.

Til § 6

Til nr. 1 og 2

Efter ligningslovens § 15 O kan ejere af en fritidsbolig, der ikke anvendes som helårsbolig, og som udlejes en del af året, vælge at opgøre den skattepligtige indkomst efter en skematisk metode.

Efter ligningslovens § 15 Q, stk. 1, kan ejere, andelshavere og lejere, der udlejer eller fremlejer en del af værelserne i en helårsbolig til beboelse, eller som udlejer eller fremlejer hele boligen en del af indkomståret til beboelse, vælge at opgøre den skattepligtige indkomst efter en skematisk metode.

Den skematiske metode indebærer, at der først i bruttolejeindtægten foretages et bundfradrag. Af den resterende del af bruttolejeindtægten medregnes 60 pct. af indtægten ved opgørelsen af udlejers skattepligtige indkomst.

Hvis lejeindtægten er omfattet af den automatiske indberetningsordning i skatteindberetningslovens § 43, udgør bundfradraget efter ligningslovens § 15 O 43.200 kr. (2022-niveau), og efter ligningslovens § 15 Q udgør bundfradraget 30.300 kr. (2022-niveau).

Hvis der ikke sker indberetning af indtægterne ved udlejning, udgør bundfradraget 11.900 kr. (2022-niveau).

Beløbsgrænserne reguleres årligt efter personskattelovens § 20.

I stedet for at opgøre den skattepligtige indkomst efter den skematiske metode kan ejeren af fritidsboligen henholdsvis helårsboligen ved indkomstopgørelsen vælge at foretage fradrag for de faktiske udgifter, der er forbundet med udlejningen (regnskabsmæssig opgørelsesmetode). Når ejeren har valgt at anvende den regnskabsmæssige opgørelsesmetode, kan ejeren ikke for senere indkomstår for samme bolig skifte til den skematiske metode. Lovforslaget ændrer ikke herpå.

Ved brug af den regnskabsmæssige opgørelsesmetode er det intet krav, at lejeindtægten indberettes.

Det foreslås i ligningslovens § 15 O, stk. 1, 2. pkt., og § 15 Q, stk. 1, 2. pkt., at det forhøjede bundfradrag betinges af, at lejeindtægterne skal være indberettet efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43, eller modtaget af Skatteforvaltningen ved udveksling af oplysninger efter artikel 8ac, stk. 2, i bistandsdirektivet eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger.

Ændringen vil medføre, at det forhøjede bundfradrag efter ligningslovens § § 15 O, stk. 1, 2. pkt., og § 15 Q, stk. 1, 2. pkt., kan opnås, dels hvis lejeindtægten er indberettet efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43 som affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 3, dels hvis oplysningen om lejeindtægten er modtaget af Skatteforvaltningen ved udveksling af oplysninger efter artikel 8ac, stk. 2, i bistandsdirektivet eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger.

Indberetningen fra platformsoperatører til Skatteforvaltningen efter de regler, der gennemfører DAC7's indberetningsregler, foreslås således at kunne sikre det forhøjede bundfradrag. Dette indebærer, at betingelsen for forhøjet bundfradrag kan være opfyldt, hvis lejeindtægten er indberettet til skattemyndighederne i andre lande og efterfølgende udvekslet med Skatteforvaltningen enten efter reglen i bistandsdirektivets artikel 8ac, stk. 2, som affattet ved DAC7 eller efter tilsvarende aftaler om udveksling af oplysninger indberettet af digitale platforme.

I det omfang udvekslingen af oplysninger efter en aftale med et land uden for EU er godkendt af Kommissionen, vil oplysningerne om salg eller udlejning via platforme, som indberetter oplysninger herom til det pågældende land, blive modtaget fra det pågældende lands skattemyndigheder. Dette gælder, hvad enten aftalen er baseret på OECD's multilaterale aftale, eller f.eks. er baseret på en bilateral aftale. Det forhøjede bundfradrag vil således være betinget af, at der modtages oplysninger om lejeindtægten enten direkte ved indberetning til Skatteforvaltningen eller ved udveksling af oplysninger fra andre lande efter DAC7 eller tilsvarende aftaler med det pågældende land.

Lovforslaget giver mulighed for, at der i en overgangsperiode kan etableres en frivillig indberetningsordning, så de oplysninger, der indberettes efter de nugældende danske

regler, udover indberetning efter de regler, der gennemfører DAC7 og OECD's modelregler på området, også kan indberettes. En sådan frivillig indberetning vil også kunne udløse det forhøjede bundfradrag.

Derudover foreslås endvidere, at § 15 O, stk. 1, 7 pkt., ophæves.

Efter denne bestemmelse er det forhøjede bundfradrag for indkomståret 2020 yderligere forhøjet. Da denne forhøjelse ikke længere er aktuell, foreslås det, at det pågældende punktum udgår.

Til nr. 3

Ligningslovens § 15 R, stk. 1, giver fysiske personer mulighed for at få et bundfradrag på 9.100 kr. (2010-niveau), hvilket svarer til 10.800 kr. i 2022, i indkomst fra privat udlejning af personbiler til lille kørekort, lystbåde og campingvogne m.v. Endvidere kan der i den del af lejeindtægten, der overstiger 10.800 kr. (2022-niveau), fradrages 40 pct. Det betyder, at alene 60 pct. af den bruttolejeindtægt, der overstiger bundfradraget, skal beskattes.

Ved udlejning af nul- og lavemissionsbiler udgør bundfradraget 20.300 kr. i 2022, og der kan i den del af lejeindtægten, der overstiger 20.300 kr. (2022-niveau), fradrages 40 pct.

Det følger af ligningslovens § 15 R, stk. 4, at det fra og med indkomståret 2021 er en betingelse for at anvende bundfradragene, at en eller flere virksomheder formidler udlejningen og indberetter indkomstårets fulde udlejningsindtægter fra alle de omfattede aktiver efter skatteindberetningslovens § 43. Udlejere får herved automatisk indberettet deres indkomst og vil derfor ikke skulle oplyse den skattepligtige indkomst på årsopgørelsen eller oplysningsskemaet.

Det foreslås at ændre ligningslovens § 15 R, stk. 4, 1. pkt., så henvisningen til skatteindberetningslovens § 43 udgår.

Ændringen skal ses i sammenhæng med, at det foreslås at ændre indberetningsbetingelsen ved lovforslagets § 6, nr. 4.

Til nr. 4

Ligningslovens § 15 R, stk. 1, giver fysiske personer mulighed for at få et bundfradrag på 9.100 kr. (2010-niveau), hvilket svarer til 10.800 kr. i 2022, i indkomst fra privat udlejning af personbiler til lille kørekort, lystbåde og campingvogne m.v. Endvidere kan der i den del af lejeindtægten, der overstiger 10.800 kr. (2022-niveau), fradrages 40 pct. Det betyder, at alene 60 pct. af den bruttolejeindtægt, der overstiger bundfradraget, skal beskattes.

Ved udlejning af nul- og lavemissionsbiler udgør bundfradraget 20.300 kr. i 2022, og der kan i den del af lejeindtægten, der overstiger 20.300 kr. (2022-niveau), fradrages 40 pct.

Det følger af ligningslovens § 15 R, stk. 4, at det fra og med indkomståret 2021 er en betingelse for at anvende bundfradragene, at en eller flere virksomheder formidler udlejningen og indberetter indkomstårets fulde udlejningsindtægter fra alle de omfattede aktiver efter skatteindberetningslovens § 43. Udlejere får herved automatisk indberettet

deres indkomst og vil derfor ikke skulle oplyse den skattepligtige indkomst på årsopgørelsen eller oplysningsskemaet.

Endvidere fremgår det af § 15 R, stk. 4, 2. pkt., for indkomstårene 2018, 2019 og 2020 finder betingelserne om indberetning i ligningslovens § 15 R, stk. 4, 2. pkt. ikke anvendelse. Da undtagelsen ikke længere er aktuel, foreslås det, at det pågældende punktum udgår.

Det foreslås at nyaffatte bestemmelsen i ligningslovens § 15 R, stk. 4, 2. pkt., hvorved lejeindtægter fra udlejning af bil, båd, campingvogn m.v. skal være indberettet efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43, eller modtaget af Skatteforvaltningen ved udveksling af oplysninger efter artikel 8ac, stk. 2, i bistandsdirektivet eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger.

Det vil herefter være en betingelse for bundfradrag efter ligningslovens § 15 R, stk. 1, 1. og/eller 3. pkt., at lejeindtægten er indberettet efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43, eller modtaget af Skatteforvaltningen ved udveksling af oplysninger efter artikel 8ac, stk. 2, i bistandsdirektivet eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger.

Det betyder, at den skattepligtige som udgangspunkt vil have adgang til at foretage fradrag efter ligningslovens § 15 R, stk. 1, i tilfælde hvor der sker indberetning af lejeindtægten fra udlejning af bil, båd, campingvogn m.v. fra platformoperatører til Skatteforvaltningen efter de regler, der gennemfører DAC7's indberetningsregler.

Lovforslaget giver mulighed for at der i en overgangsperiode kan etableres en frivillig indberetningsordning, så de oplysninger, der indberettes efter de nugældende danske regler, udover indberetning efter de regler, der gennemfører DAC7 og OECD's modelregler på området, også kan indberettes. En sådan frivillig indberetning vil også kunne udløse det forhøjede bundfradrag.

Betingelsen for bundfradrag kan således være opfyldt, hvis lejeindtægten er indberettet efter regler, der udstedes i medfør af den foreslåede nye affattelse af skatteindberetningslovens § 43, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Betingelsen for bundfradrag kan endvidere være opfyldt, hvis lejeindtægten er indberettet til skattemyndighederne i andre lande og efterfølgende udveksles med Skatteforvaltningen enten efter reglen i bistandsdirektivets artikel 8ac, stk. 2, som affattet ved DAC7 eller efter tilsvarende aftaler om udveksling af oplysninger indberettet af digitale platforme.

Det bemærkes, at der ved DAC7 indføres en global indberetningspligt, så platformoperatører uden for EU, som formidler salg eller udlejning for sælgere eller udlejere inden for EU, vil skulle indberette herom til et EU-land. Disse oplysninger vil, hvis indberetningen ikke sker til Danmark, skulle udveksles med Skatteforvaltningen efter DAC7. Kommissionen kan dog efter DAC7 afgøre, om de oplysninger, der skal udveksles automatisk i henhold til en aftale mellem en EU-medlemsstat og en jurisdiktion uden for EU, svarer til de oplysninger, der udveksles efter DAC7

(ækvivalensvurdering). Der henvises i denne forbindelse til pkt. 3.1.1.1. i de almindelige bemærkninger.

I det omfang udvekslingen af oplysninger efter en aftale med et land uden for EU er godkendt af Kommissionen, vil oplysningerne om salg eller udlejning via platforme, som indberetter oplysninger herom til det pågældende land, blive modtaget fra det pågældende lands skattemyndigheder. Dette gælder, hvad enten aftalen er baseret på OECD's multilaterale aftale, eller f.eks. er baseret på en bilateral aftale. Bundfradragene vil således være betinget af, at der modtages oplysninger om lejeindtægten enten direkte ved indberetning til Skatteforvaltningen eller ved udveksling af oplysninger fra andre lande efter DAC7 eller tilsvarende aftaler med et andet land.

Det bemærkes, at platformene efter DAC7 vil være forpligtede til at indberette oplysninger i forbindelse med formidling af udlejning af diverse transportmidler, mens der alene vil kunne foretages fradrag efter ligningslovens § 15 R, stk. 1, ved privat udlejning af de aktiver, der er nævnt i stk. 2 og 3. Med ændringen vil der således ikke ske en udvidelse af fradragenes anvendelsesområde.

Ændringen af indberetningsbetingelsen vil sikre, at reglerne om bundfradrag ved udlejning af bil, båd, campingvogn m.v. i ligningslovens § 15 R kan opretholdes i overensstemmelse med EU-retten og samtidig øge muligheden for, at skattepligtige, der foretager udlejning via en platform – ikke kun i Danmark, men også i udlandet – betaler den skat, de er forpligtede til, samt styrke den samlede kontrol heraf.

Som følge af nyaffattelsen af ligningslovens § 15 R, stk. 4, 2. pkt., udgår den hidtidige særregel, hvorefter betingelsen om indberetning ikke finder anvendelse for indkomstårene 2018, 2019 og 2020. Da undtagelsen ikke længere er aktuel, foreslås det, at den udgår.

Til nr. 5

Ligningslovens § 16 H, stk. 2, 2. pkt., indeholder en henvisning til bistandsdirektivet (Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF) med senere ændringer.

Det foreslås, at ligningslovens § 16 H, stk. 2, 2. pkt., ændres så der henvises til Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer.

Efter den gældende formulering af bestemmelsen opregnes samtlige senere ændringer af bistandsdirektivet. Direktivet er nu ændret syv gange. På den baggrund foreslås det, at opremsningen af senere ændringer erstattes med en henvisning til direktivet med senere ændringer. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at en opremsning af de tidligere, den aktuelle og kommende ændringer vil gøre bestemmelsen både vanskelig at læse og svær at overskue.

Ændringen er af teknisk karakter og ændrer ikke retstilstanden.

Til § 7

Pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, nr. 6, indehol-

der en henvisning til bistandsdirektivet (Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF) med senere ændringer.

Det foreslås, at pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, nr. 6, ændres så der henvises til Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer.

Efter den gældende formulering af bestemmelsen opregnes samtlige senere ændringer af bistandsdirektivet. Direktivet er nu ændret syv gange. På den baggrund foreslås det, at opremsningen af senere ændringer erstattes med en henvisning til direktivet med senere ændringer. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at en opremsning af de tidligere, den aktuelle og kommende ændringer vil gøre bestemmelsen både vanskelig at læse og svær at overskue.

Ændringen er af teknisk karakter og ændrer ikke retstilstanden.

Til § 8

Sømandsbeskatningslovens § 11 a, stk. 2, nr. 3, indeholder en henvisning til bistandsdirektivet (Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF) med senere ændringer, idet de senere ændringer er opregnet. Dog er der ikke henvist til ændringen ved Rådets direktiv 2020/876/EU af 24. juni 2020 om ændring af direktiv 2011/16/EU for at imødekomme det akutte behov for at udsætte visse frister for indgivelse og udveksling af oplysninger på beskatningsområdet på grund af covid-19-pandemien. Dette må anses for at skyldes en forglemmelse.

Det foreslås, at sømandsbeskatningslovens § 11 a, stk. 2, nr. 3, ændres så der henvises til Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer.

Efter den gældende formulering af bestemmelsen opregnes samtlige senere ændringer af bistandsdirektivet. Direktivet er nu ændret syv gange. På den baggrund foreslås det, at opremsningen af senere ændringer erstattes med en henvis-

ning til direktivet med senere ændringer. Forslaget skal ses i sammenhæng med, at en opremsning af de tidligere, den aktuelle og kommende ændringer vil gøre bestemmelsen både vanskelig at læse og svær at overskue.

Ændringen er af teknisk karakter og ændrer ikke retstilstanden.

Til § 9

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft den 1. januar 2023.

Det foreslåede ikrafttrædelsestidspunkt svarer til implementeringsfristen for DAC7, bortset fra reglerne om fælles revision i artikel 12a, jf. DAC7 artikel 2, stk. 1 og 2.

Det foreslås i stk. 2, at § 2 og § 3, nr. 1-4, for så vidt angår fælles revisioner omfattet af artikel 12a i Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF af 15. februar 2011, som ændret ved Rådets direktiv 2021/514/EU, finder anvendelse fra og med den 1. januar 2024.

Det foreslås således, at reglerne om fælles revisioner i bistandsdirektivets artikel 12a, som affattet ved DAC7, i overensstemmelse med implementeringsfristen for denne regel i DAC7, finder anvendelse fra og med den 1. januar 2024.

Det foreslås i stk. 3, at § 1, nr. 3-7 og 9-12, og § 4 ikke finder anvendelse på indberetninger vedrørende kalenderåret 2022 eller tidligere. For sådanne indberetninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Det foreslås således, at for indberetninger vedrørende årene forud for kalenderåret 2022 finder de hidtil gældende regler i skatteindberetningsloven og lov om et indkomstregister samt forskrifter udstedt i medfør heraf anvendelse.

Loven gælder hverken for Færøerne eller Grønland, fordi de love, der foreslås ændret, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke indeholder en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2021/514
af 22. marts 2021
om ændring af direktiv 2011/16/EU

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113 og 115,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
efter en særlig lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

(1) For at fremme nye EU-initiativer på området for skattemæssig transparens er der i de senere år gennemført en række ændringer af Rådets direktiv 2011/16/EU. Disse ændringer indførte hovedsagelig indberetningspligter, efterfulgt af en kommunikation til andre medlemsstater vedrørende finansielle konti, grænseoverskridende forhåndstilsagn og forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger, land for land-rapporter og indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger. Disse ændringer udvidede således anvendelsesområdet for den automatiske udveksling af oplysninger. Medlemsstaternes skattemyndigheder har nu et bredere sæt samarbejdsredskaber til rådighed til at opdage og bekæmpe tilfælde af skattesvig, skatteunddragelse og skatteundgåelse.

(2) I de senere år har Kommissionen ført tilsyn med anvendelsen af, og i 2019 foretog den en evaluering af, direktiv 2011/16/EU. Selv om der er sket betydelige forbedringer med hensyn til automatisk udveksling af oplysninger, er der stadig behov for at forbedre de bestemmelser, der vedrører alle former for informationsudveksling og administrativt samarbejde.

(3) I henhold til artikel 5 i direktiv 2011/16/EU meddeler den bistandsøgte myndighed den bistandsøgende myndighed alle de oplysninger, den er i besiddelse af, eller som den indhenter som følge af administrative undersøgelser, og som forudses at være relevante for administrationen og håndhævelsen af medlemsstaternes nationale lovgivning om de skatter, der henhører under dette direktivs anvendelsesområde. For at sikre en effektiv udveksling af oplysninger og undgå uberettigede afslag på anmodninger samt for at skabe retssikkerhed for både skattemyndigheder og de skattepligtige bør den internationalt vedtagne standard for den forudseelige relevans være klart afgrænset og kodificeret.

(4) Der er undertiden behov for at behandle anmodninger om oplysninger, der vedrører grupper af skatteydere, som ikke kan identificeres individuelt, og den forudseelige relevans af de ønskede oplysninger kan kun beskrives på grundlag af et fælles sæt af karakteristika. I betragtning heraf bør skattemyndighederne fortsat anvende gruppeanmodninger om oplysninger inden for klare retlige rammer.

(5) Det er vigtigt, at medlemsstaterne udveksler oplysninger om indkomst fra immaterielle rettigheder, da dette område af økonomien let bliver genstand for arrangementer til overførsel af overskud på grund af dets meget mobile underliggende aktiver. Royalties som defineret i artikel 2, litra b), i Rådets direktiv 2003/49/EF bør derfor indgå i de indtægtskategorier, der er omfattet af obligatorisk automatisk

udveksling af oplysninger, for at styrke bekæmpelsen af skattesvig, skatteunddragelse og skatteundgåelse. Medlemsstaterne bør gøre enhver mulig og rimelig indsats for at medtage hjemmehørende personers skatteregistreringsnummer, der er udstedt af bopælsmedlemsstaten, i meddelelsen af de kategorier af indkomst og kapital, der er omfattet af obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger.

(6) Digitaliseringen af økonomien er vokset hastigt i de seneste år. Dette har givet anledning til et stigende antal komplekse situationer i forbindelse med skattesvig, skatteunddragelse og skatteundgåelse. Den grænseoverskridende dimension af tjenester, der tilbydes gennem brug af platformsoperatører, har skabt et komplekst miljø, hvor det kan være en udfordring at håndhæve skattereglerne og sikre overholdelse af reglerne. Overholdelsen af skattereglerne er mangelfuld, og værdien af ikkeindberettede indtægter er betydelig. Medlemsstaternes skattemyndigheder har utilstrækkelige oplysninger til at kunne foretage en korrekt vurdering og kontrol af bruttoindkomsten i deres land fra kommercielle aktiviteter, der udføres med digitale platformes mellemkomst. Dette er særlig problematisk, når der er tale om indtægter eller beskatningsgrundlag via digitale platforme, der er etableret i en anden jurisdiktion.

(7) Skattemyndighederne anmoder ofte om oplysninger fra platformsoperatører af. Dette giver platformsoperatørerne betydelige administrations- og overholdelsesomkostninger. Samtidig har nogle medlemsstater indført en ensidig indberetningspligt, hvilket skaber yderligere administrative byrder for platformsoperatørerne, da de skal overholde mange nationale standarder for indberetning. Det er derfor af afgørende betydning, at der indføres en standardiseret indberetningskrav, der gælder i hele det indre marked.

(8) I betragtning af at størstedelen af sælgernes indtægter eller skattepligtige beløb på digitale platforme går på tværs af grænserne, vil indberetningen af oplysninger vedrørende den relevante aktivitet medføre yderligere positive resultater, hvis disse oplysninger også blev meddelt de medlemsstater, der ville være berettiget til at beskatte den optjente indkomst. Navnlige er den automatiske udveksling af oplysninger mellem skattemyndighederne afgørende for at give disse myndigheder de oplysninger, der er nødvendige, for at de kan ansætte indkomstskatter og merværdiafgift (moms) korrekt.

(9) For at sikre at det indre marked fungerer korrekt, bør indberetningsreglerne både være effektive og enkle. I betragtning af vanskelighederne forbundet med at opdage skattepligtige begivenheder, der opstår i forbindelse med udøvelsen af en kommerciel aktivitet, der formidles gennem digitale platforme, og under hensyntagen til den ekstra administrative byrde, som skattemyndighederne i så fald ville stå over for, er det nødvendigt at pålægge platformsoperatører en indberetningspligt. Platformsoperatørerne er bedre i stand til at indsamle og kontrollere de nødvendige oplysninger om alle sælgere, der opererer på og benytter en bestemt digital platform.

(10) Indberetningspligten bør omfatte både grænseoverskridende og ikkegrænseoverskridende aktiviteter for at sikre effektive indberetningsregler, et velfungerende indre marked, lige konkurrencevilkår og princippet om ikkeforskelsbehandling. Desuden vil en sådan anvendelse af indberetningsreglerne mindske den administrative byrde for digitale platformene.

(11) I betragtning af den udbredte brug af digitale platforme til at udføre kommercielle aktiviteter, både af enkeltpersoner og enheder, er det afgørende at sikre, at indberetningspligten gælder uanset sælgerens juridiske karakter. Der bør dog fastsættes en undtagelse for offentlige enheder, som ikke bør omfattes af indberetningspligten.

(12) Indberetning af indtægter fra sådanne aktiviteter bør give skattemyndighederne omfattende oplysninger, der er nødvendige for en korrekt ansættelse af den skyldige indkomstskat.

(13) Af forenklingshensyn og for at begrænse overholdelsesomkostningerne vil det være rimeligt at kræve, at platformsoperatører indberetter indtægter optjent af sælgere ved brug af den digitale platform i en enkelt medlemsstat.

(14) I betragtning af de digitale platformes karakter og fleksibilitet bør indberetningspligten også udvides til at omfatte de platformsoperatører, der udfører kommercielle aktiviteter i Unionen, men som hverken er skattemæssigt hjemmehørende eller registreret eller ledet eller har et fast driftssted i en medlemsstat («udenlandske platformsoperatører»). Dette vil sikre lige konkurrencevilkår mellem alle digitale platforme og forhindre illoyal konkurrence. For at gøre det lettere at nå dette mål bør udenlandske platformsoperatører forpligtes til at lade sig registrere og indberette i en enkelt medlemsstat med henblik på at kunne operere i det indre marked. Når medlemsstaterne har tilbagekaldt registreringen af en udenlandsk platformsoperatør, bør de sikre, at en sådan udenlandsk platformsoperatør er forpligtet til at give den pågældende medlemsstat passende garantier såsom erklæringer på tro og love eller sikkerhedsstillelse, når de registreres på ny i Unionen.

(15) Der bør ikke desto mindre fastsættes foranstaltninger, der vil mindske den administrative byrde for udenlandske platformsoperatører og medlemsstaternes skattemyndigheder i tilfælde, hvor der findes passende ordninger, som sikrer, at der udveksles tilsvarende oplysninger mellem en jurisdiktion uden for Unionen og en medlemsstat. I disse tilfælde vil det være hensigtsmæssigt at fritage platformsoperatører, der har indberettet i en jurisdiktion uden for Unionen, for en forpligtelse til at indberette i en medlemsstat, i det omfang de oplysninger, som medlemsstaten har modtaget, vedrører de aktiviteter, der er omfattet af dette direktiv, og oplysningerne svarer til de oplysninger, der kræves i henhold til indberetningsreglerne i dette direktiv. For at fremme det administrative samarbejde på dette område med jurisdiktioner uden for Unionen og i anerkendelse af behovet for fleksibilitet i forhandlingerne om aftaler mellem medlemsstater og jurisdiktioner uden for Unionen bør dette direktiv give en kvalificeret platformsoperatør i en jurisdiktion uden for Unionen mulighed for udelukkende at indberette tilsvarende oplysninger om sælgere, hvorom der skal indberettes, til skattemyndighederne i jurisdiktioner uden for Unionen, som derefter vil sende sådanne oplysninger til medlemsstaternes skattemyndigheder. Hvor det er hensigtsmæssigt, bør denne mekanisme iværksættes for at forhindre, at tilsvarende oplysninger indberettes og videregives mere end én gang.

(16) I betragtning af at skattemyndighederne i hele verden står over for de udfordringer, der er forbundet med en stadig voksende digitalplatformsøkonomi, har Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) udviklet modelregler for platformsoperatørers indberetning med hensyn til sælgere i deleøkonomien og sælgere af tids- eller opgavebegrænset arbejde («modelregler»). I lyset af udbredelsen af grænseoverskridende aktiviteter, der udføres af digitale platforme, og de sælgere, der er aktive på dem, kan det med rimelighed forventes, at jurisdiktioner uden for Unionen vil have tilstrækkelige incitamenter til at følge Unionens eksempel og indføre indsamling og gensidig automatisk udveksling af oplysninger om sælgere, hvorom der skal indberettes, i overensstemmelse med modelreglerne. Selv om modelreglerne ikke er identiske med dette direktivs anvendelsesområde for så vidt angår de sælgere, for hvilke der skal indberettes oplysninger, og de digitale platforme, som skal indberette oplysningerne, forventes de at give mulighed for indberetning af tilsvarende oplysninger i forbindelse med relevante aktiviteter, der er omfattet af både dette direktiv og af modelreglerne, som kan udvides yderligere til at omfatte flere relevante aktiviteter.

(17) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011. Mere specifikt bør Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastslå, om oplysninger, der skal udveksles i henhold til en aftale mellem en medlemsstats kompetente myndigheder og en jurisdiktion uden for Unionen, svarer til dem, der er angivet i dette direktiv. Da indgåelsen af aftaler med jurisdiktioner uden for Unionen om administrativt samarbejde på beskatningsområdet fortsat henhører under medlemsstaternes kompetence, kan Kommissionens indgriben også ske efter anmodning fra en medlemsstat. Denne administrative procedure bør uden at ændre dette direktivs anvendelsesområde og betingelser skabe retssikkerhed med hensyn til sammenhængen mellem

de forpligtelser, der følger af dette direktiv, og eventuelle aftaler om udveksling af oplysninger, som medlemsstaterne måtte have indgået med jurisdiktioner uden for Unionen. Med henblik herpå er det nødvendigt, at der efter anmodning fra en medlemsstat også kan konstateres ækvivalens forud for en påtænkt indgåelse af en sådan aftale. Hvis udvekslingen af sådanne oplysninger bygger på et multilateralt instrument, bør afgørelsen om ækvivalens træffes i forhold til hele den relevante ramme, der er omfattet af et sådant instrument. Det bør dog fortsat være muligt at træffe afgørelsen om ækvivalens, hvor det er relevant, vedrørende et bilateralt instrument eller udvekslingsforbindelser til en individuel jurisdiktion uden for Unionen.

(18) Med henblik på at forhindre skattesvig, skatteunddragelse og skatteundgåelse bør indberetningen af kommerciel aktivitet omfatte udlejning af fast ejendom, personlige tjenesteydelser, salg af varer og udlejning af et hvilket som helst transportmiddel. Aktiviteter, der udføres af en sælger, der handler som ansat hos platformsoperatøren, bør ikke være omfattet af en sådan indberetning.

(19) For at reducere unødvendige overholdelsesomkostninger for sælgere, der beskæftiger sig med udlejning af fast ejendom, såsom hotelkæder eller rejsearrangører bør der være en tærskel for antal udlejninger pr. ejendom, hvorover indberetningspligten ikke vil gælde. For at undgå risikoen for, at mellemmænd, der optræder på de digitale platforme som en enkelt sælger, omgår indberetningspligterne, samtidig med at de forvalter et stort antal ejendomme, bør der dog indføres passende beskyttelsesforanstaltninger.

(20) Målet om at forhindre skattesvig, skatteunddragelse og skatteundgåelse kan sikres ved at kræve, at platformsoperatører på et tidligt tidspunkt indberetter indtægter fra digitale platforme, inden medlemsstaternes skattemyndigheder foretager deres årlige skatteansættelser. For at lette arbejdet for medlemsstaternes skattemyndigheder bør de indberettede oplysninger udveksles senest en måned efter indberetningen. For at lette automatisk udveksling af oplysninger og sikre mere effektiv udnyttelse af ressourcerne bør udvekslingerne af oplysninger foretages elektronisk via det eksisterende fælles kommunikationsnetværk (CCN), som er udviklet på EU-plan.

(21) Hvis udenlandske platformsoperatører indberetter tilsvarende oplysninger om sælgere, hvorom der skal indberettes, til de respektive skattemyndigheder i jurisdiktioner uden for Unionen, forventes det, at skattemyndighederne i disse jurisdiktioner sikrer en effektiv gennemførelse af procedurer for passende omhu og indberetningskrav. I tilfælde, hvor dette ikke er tilfældet, bør udenlandske platformsoperatører dog være forpligtet til at lade sig registrere og indberette i Unionen, og medlemsstaterne bør håndhæve sådanne udenlandske platformoperatørers pligt til registrering, rettidig omhu og indberetning. Medlemsstaterne bør derfor fastsætte regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Valget af sanktioner henhører fortsat under medlemsstaternes skønsbeføjelse, men de fastsatte sanktioner bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning. Eftersom digitale platforme ofte har en stor geografisk rækkevidde, bør medlemsstaterne bestræbe sig på at handle på en koordineret måde, når de sigter mod at håndhæve de registrerings- og indberetningskrav, som gælder for digitale platforme, der opererer fra jurisdiktioner uden for Unionen, herunder som en sidste udvej at forhindre, at den digitale platform kan operere inden for Unionen. Kommissionen bør inden for rammerne af sin kompetence lette koordineringen af sådanne tiltag fra medlemsstaternes side og derved tage hensyn til eventuelle fremtidige fælles foranstaltninger over for digitale platforme samt forskelle i de potentielle foranstaltninger, der er til rådighed for medlemsstaterne.

(22) Det er nødvendigt at skærpe bestemmelserne i direktiv 2011/16/EU vedrørende tilstedeværelsen af embedsmænd fra én medlemsstat på en anden medlemsstats område samt to eller flere medlemsstats udøvelse af samtidig kontrol for at sikre en effektiv anvendelse af disse bestemmelser. Svar på anmodninger om tilstedeværelse af embedsmænd fra en anden medlemsstat bør derfor gives inden for en nærmere fastsat tidsramme af den kompetente myndighed i den bistandsøgte medlemsstat. Hvis embedsmænd fra

én medlemsstat er til stede på en anden medlemsstats område under en administrativ undersøgelse eller deltager i en administrativ undersøgelse ved hjælp af elektroniske kommunikationsmidler, bør de med forbehold af den bistandsøgte medlemsstats fastsatte procedureregler kunne interviewe enkeltpersoner direkte og gennemgå sagsakter.

(23) En medlemsstat, der agter at foretage samtidig kontrol, bør være forpligtet til at meddele de øvrige berørte medlemsstater sin hensigt. Af effektivitetshensyn og af hensyn til retssikkerheden bør der sørges for, at den kompetente myndighed i hver af de berørte medlemsstater er forpligtet til at reagere inden for en nærmere fastsat tidsramme.

(24) Multilaterale kontrolforanstaltninger, der gennemføres med støtte fra Fiscalis 2020-programmet, som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2013, har vist, at der er fordele ved en koordineret kontrol af en eller flere skatteydere, som er af fælles eller komplementær interesse for de kompetente myndigheder i to eller flere medlemsstater. Sådanne fælles aktioner foretages på nuværende tidspunkt kun på grundlag af en kombineret anvendelse af de eksisterende bestemmelser om tilstedeværelse af embedsmænd fra én medlemsstat på en anden medlemsstats område og samtidig kontrol. I mange tilfælde har denne praksis dog vist, at der er behov for yderligere forbedringer for at sikre retssikkerhed.

(25) Derfor bør direktiv 2011/16/EU suppleres med en række bestemmelser, der yderligere præciserer rammerne og de vigtigste principper, der bør finde anvendelse, når medlemsstaternes kompetente myndigheder vælger at anvende en fælles revision. Fælles revisioner bør være et yderligere redskab, der er til rådighed for et administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne på beskatningsområdet, og som vil supplere de eksisterende rammer, der giver mulighed for tilstedeværelse af embedsmænd fra en anden medlemsstat i administrative kontorer, deltagelse i administrative undersøgelser og samtidig kontrol. Fælles revisioner vil finde sted i form af administrative undersøgelser, der gennemføres i fællesskab af de kompetente myndigheder i to eller flere medlemsstater, og være knyttet til en eller flere personer af fælles eller komplementær interesse for de kompetente myndigheder i disse medlemsstater. Fælles revisioner kan spille en vigtig rolle med hensyn til at bidrage til et mere velfungerende indre marked. Fælles revisioner bør være struktureret med henblik på at give skatteyderne retssikkerhed gennem klare procedureregler, herunder foranstaltninger til at mindske risikoen for dobbeltbeskatning.

(26) For at sikre retssikkerhed bør bestemmelserne i direktiv 2011/16/EU om fælles revisioner også indeholde de vigtigste aspekter af de yderligere detaljer i dette redskab, f.eks. om den fastsatte tidsramme for svar på en anmodning om fælles revision, omfanget af rettigheder og forpligtelser for de embedsmænd, der deltager i en fælles revision, og den proces, der fører til udarbejdelse af en endelig rapport om en fælles revision. Disse bestemmelser om fælles revisioner bør ikke fortolkes som en foregribelse af eventuelle processer, der ville finde sted i en medlemsstat i overensstemmelse med dens nationale ret som følge af eller opfølgning på den fælles revision, såsom opkrævning eller ansættelse af skat ved en afgørelse truffet af medlemsstaternes skattemyndigheder, appel- eller forligsproces i forbindelse hermed eller retsmidler, som skatteydere har adgang til i forbindelse med disse processer. For at sikre retssikkerhed bør den endelige rapport om en fælles revision afspejle de resultater, som de berørte kompetente myndigheder er blevet enige om. De berørte kompetente myndigheder kan desuden også aftale, at en fælles revisions endelige rapport indeholder eventuelle spørgsmål, som der ikke kunne opnås enighed om. De gensidigt aftalte resultater i en fælles revisions endelige rapport bør tages i betragtning i de relevante instrumenter, der udstedes af de kompetente myndigheder i de deltagende medlemsstater efter denne fælles revision.

(27) For at sikre retssikkerhed bør det fastsættes, at fælles revisioner bør gennemføres på en på forhånd aftalt og koordineret måde og i overensstemmelse med lovgivningen og procedurekravene i den medlemsstat, hvor aktiviteterne i forbindelse med en fælles revision finder sted. Sådanne krav kan også omfatte en forpligtelse til at sikre, at embedsmænd fra en medlemsstat, der har deltaget i den fælles revision i en

anden medlemsstat, om nødvendigt også deltager i enhver klage-, prøvelses- eller appelprocedure i den pågældende medlemsstat.

(28) Rettigheder og forpligtelser for de embedsmænd, der deltager i den fælles revision, bør fastlægges, når de er til stede ved aktiviteter, der udføres i en anden medlemsstat, i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor aktiviteterne i forbindelse med den fælles revision finder sted. Samtidig bør embedsmænd fra en anden medlemsstat ved overholdelsen af lovgivningen i den medlemsstat, hvor aktiviteterne i forbindelse med en fælles revision finder sted, ikke udøve beføjelser, der går ud over de beføjelser, der er tillagt dem i henhold til deres medlemsstats lovgivning.

(29) Formålet med bestemmelserne om fælles revisioner er at indføre et nyttigt redskab til administrativt samarbejde på beskatningsområdet, men intet i dette direktiv bør fortolkes som værende i modstrid med de fastsatte regler for medlemsstaternes samarbejde på det retlige område.

(30) Det er principielt vigtigt at anvende de oplysninger, der er meddelt i henhold til direktiv 2011/16/EU, til ansættelse, administration og håndhævelse af skatter, der er omfattet af det materielle anvendelsesområde for dette direktiv. Selv om dette indtil videre ikke har været udelukket, er der opstået usikkerhed med hensyn til anvendelsen af oplysninger på grund af uklare rammer. Som følge heraf og i betragtning af den betydning, som moms har for det indre markeds funktion, er det hensigtsmæssigt at præcisere, at de oplysninger, der meddeles mellem medlemsstaterne, også kan anvendes til ansættelse, administration og håndhævelse af moms og andre indirekte skatter.

(31) En medlemsstat, der videregiver oplysninger til en anden medlemsstat til skattemæssige formål, bør tillade, at disse oplysninger anvendes til andre formål, i det omfang det er tilladt i henhold til begge medlemsstaters nationale ret. En medlemsstat kan enten gøre dette ved at tillade den anden anvendelse efter en obligatorisk anmodning fra den anden medlemsstat eller ved at fremsende en liste over tilladte andre formål til alle medlemsstater.

(32) For at bistå skattemyndigheder, der deltager i udvekslingen af oplysninger i henhold til dette direktiv, bør medlemsstaterne med bistand fra Kommissionen udarbejde bestemmelser om den praktiske gennemførelse, herunder, hvor det er relevant, en fælles aftale mellem de registeransvarlige, en aftale mellem databehandleren og den registeransvarlige eller modeller hertil. Kun personer, der er behørigt godkendt af Kommissionens sikkerhedsgodkendelsesmyndighed, kan få adgang til de oplysninger, der er meddelt i henhold til direktiv 2011/16/EU, og som leveres elektronisk ved hjælp af CCN, og kun i det omfang det er nødvendigt for pasning, vedligeholdelse og udvikling af centralregistret for administrativt samarbejde på beskatningsområdet og af CCN. Kommissionen er også ansvarlig for at sørge for sikkerheden i centralregistret for administrativt samarbejde på beskatningsområde og i CCN.

(33) For at forebygge brud på datasikkerheden og begrænse potentielle skadevirkninger er det af yderste vigtighed at forbedre sikkerheden af samtlige data, der udveksles mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for rammerne af direktiv 2011/16/EU. Det er derfor hensigtsmæssigt at supplere nævnte direktiv med regler for den procedure, som medlemsstaterne og Kommissionen skal følge i tilfælde af et brud på datasikkerheden i en medlemsstat og i de tilfælde, hvor bruddet finder sted i CCN. I betragtning af den følsomme karakter af de data, der kan være genstand for et brud på datasikkerheden, vil det være hensigtsmæssigt at fastsætte foranstaltninger såsom anmodning om suspension af udvekslingen af oplysninger med den eller de medlemsstater, hvor bruddet på datasikkerheden har fundet sted, eller suspension af adgangen til CCN for en eller flere medlemsstater, indtil bruddet på datasikkerheden er afhjulpet. I betragtning af den tekniske karakter af processerne vedrørende dataudveksling bør medlemsstaterne med bistand fra Kommissionen aftale, hvilke bestemmelser der er nødvendige for den praktiske gennemførelse af de procedurer, der skal følges i tilfælde af et brud på datasikkerheden, og hvilke foranstaltninger der skal træffes for at forebygge fremtidige brud på datasikkerheden.

(34) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af direktiv 2011/16/EU og navnlig den automatiske udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder bør Kommissionen tillægges

gennemførelsesbeføjelser til at vedtage en standardformular med et begrænset antal komponenter, herunder sprogordninger. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.

(35) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 42 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725.

(36) Enhver behandling af personoplysninger inden for rammerne af direktiv 2011/16/EU bør fortsat overholde Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 og (EU) 2018/1725. Databehandling i medfør af direktiv 2011/16/EU har udelukkende til formål at tjene almenhedens interesse, nemlig med hensyn til beskatning og bekæmpelse af skattesvig, skatteunddragelse og skatteundgåelse, sikring af skatteindtægter og fremme af en fair beskatning, hvilket styrker mulighederne for social, politisk og økonomisk inklusion i medlemsstaterne. Derfor bør henvisningerne i direktiv 2011/16/EU til den relevante EU-ret om databeskyttelse ajourføres og udvides til også at omfatte de regler, der indføres ved nærværende direktiv. Dette er navnlig vigtigt af hensyn til retssikkerheden for dataansvarlige og databehandlere i den i forordning (EU) 2016/679 og (EU) 2018/1725 anvendte betydning og af hensyn til beskyttelsen af de registreredes rettigheder.

(37) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender. Det søger navnlig at sikre fuld respekt for retten til beskyttelse af personoplysninger og friheden til at drive virksomhed.

(38) Målet for dette direktiv, nemlig et effektivt administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne på betingelser, der er forenelige med et velfungerende indre marked, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, eftersom dette direktivs mål om at forbedre samarbejdet mellem skattemyndighederne kræver ensartede regler, der kan være effektive i grænseoverskridende situationer, men kan bedre nås på EU-plan. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(39) Direktiv 2011/16/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2011/16/EU foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3 ændres således:

a) Nr. 9), første afsnit, litra a), affattes således:

»a) i forbindelse med artikel 8, stk. 1, og artikel 8a-8ac systematisk meddelelse til en anden medlemsstat, uden forudgående anmodning, af oplysninger, som er defineret på forhånd, med forud fastsatte regelmæssige intervaller. I forbindelse med artikel 8, stk. 1, vedrører henvisningen til tilgængelige oplysninger de oplysninger i sagsakterne i den medlemsstat, der meddeler oplysningerne, som kan indhentes i medfør af procedurerne til indsamling og behandling af oplysninger i den pågældende medlemsstat«.

b) Nr. 9), første afsnit, litra c), affattes således:

»c) i forbindelse med andre bestemmelser i dette direktiv end artikel 8, stk. 1 og 3a, og artikel 8a-8ac systematisk meddelelse af oplysninger, som er defineret på forhånd, jf. dette nummer, første afsnit, litra a) og b)«.

c) Nr. 9), andet afsnit, affattes således:

»I forbindelse med artikel 8, stk. 3a og 7a, artikel 21, stk. 2, og bilag IV tillægges udtrykkene med stort begyndelsesbogstav den betydning, de har i henhold til de tilsvarende definitioner fastsat i bilag I. I forbindelse med artikel 25, stk. 3 og 4, tillægges udtrykkene med stort begyndelsesbogstav den betydning, de har i henhold til de tilsvarende definitioner fastsat i bilag I eller V. I forbindelse med artikel 8aa og bilag III tillægges udtrykkene med stort begyndelsesbogstav den betydning, de har i henhold til de tilsvarende definitioner fastsat i bilag III. I forbindelse med artikel 8ac og bilag V tillægges udtrykkene med stort begyndelsesbogstav den betydning, de har i henhold til de tilsvarende definitioner fastsat i bilag V.«

d) Følgende numre tilføjes:

»26) »fælles revision«: en administrativ undersøgelse, der gennemføres i fællesskab af de kompetente myndigheder i to eller flere medlemsstater, og som er knyttet til en eller flere personer af fælles eller komplementær interesse for de kompetente myndigheder i disse medlemsstater

27) »brud på datasikkerheden«: brud på sikkerheden, der fører til tilintetgørelse, tab eller ændring, eller enhver hændelse vedrørende uhensigtsmæssig eller uautoriseret adgang, videregivelse eller anvendelse af oplysninger, herunder, men ikke begrænset til, overførte, lagrede eller på anden vis behandlede personoplysninger, som følge af forsætlige ulovlige handlinger, forsømmelser eller uheld. Et brud på datasikkerheden kan vedrøre dataenes fortrolighed, tilgængelighed og integritet.«

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 5a

Forudseelig relevans

1. Med henblik på en anmodning som omhandlet i artikel 5 har de ønskede oplysninger forudseelig relevans, når den bistandssøgende myndighed på det tidspunkt, hvor anmodningen fremsættes, finder, at der i henhold til dens nationale ret er en rimelig mulighed for, at de ønskede oplysninger vil være relevante for en eller flere skatteyderes skatteforhold, hvad enten de er angivet ved navn eller på anden måde, og være retfærdiggjorte i forhold til undersøgelsen.

2. Med henblik på at påvise, at de ønskede oplysninger har forudseelig relevans, giver den bistandssøgende myndighed den bistandssøgte myndighed mindst følgende oplysninger:

a) det skattemæssige formål med at søge oplysningerne, og

b) en nærmere angivelse af, hvilke oplysninger der kræves med henblik på administration og håndhævelse af dens nationale ret.

3. Hvis en anmodning som omhandlet i artikel 5 vedrører en gruppe af skatteydere, som ikke kan identificeres individuelt, giver den bistandssøgende myndighed den bistandssøgte myndighed mindst følgende oplysninger:

a) en detaljeret beskrivelse af gruppen

b) en redegørelse for gældende ret og kendsgerninger, på grundlag af hvilke der er grund til at antage, at skatteyderne i gruppen ikke har overholdt gældende ret

c) en redegørelse for, hvordan de ønskede oplysninger kan bidrage til at fastslå, om skatteyderne i gruppen overholder reglerne, og

d) såfremt relevant, kendsgerninger og omstændigheder i forbindelse med deltagelse af en tredjepart, som aktivt har bidraget til, at skatteyderne i gruppen potentielt ikke overholder gældende ret.«

3) Artikel 6, stk. 2, affattes således:

»2. Den i artikel 5 omhandlede anmodning kan indeholde en begrundet anmodning om en administrativ undersøgelse. Hvis den bistandssøgte myndighed ikke finder det nødvendigt med en administrativ undersøgelse, underretter den straks den bistandssøgende myndighed om grundene hertil.«

4) Artikel 7, stk. 1, affattes således:

»1. Den bistandssøgte myndighed meddeler de i artikel 5 omhandlede oplysninger hurtigst muligt og senest tre måneder fra datoen for modtagelsen af anmodningen. Når den bistandssøgte myndighed ikke er i stand til at besvare anmodningen inden for den relevante tidsfrist, underretter den dog straks og under alle omstændigheder inden tre måneder efter modtagelsen af anmodningen den bistandssøgende myndighed om årsagerne til, at tidsfristen ikke kan overholdes, og om, hvornår den mener, den vil kunne besvare anmodningen. Tidsfristen må ikke være længere end seks måneder fra datoen for modtagelsen af anmodningen.

I tilfælde, hvor de pågældende oplysninger allerede er i den bistandssøgte myndigheds besiddelse, videregives de dog inden to måneder efter denne dato.«

5) Artikel 7, stk. 5, udgår.

6) Artikel 8 ændres således:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Den kompetente myndighed i hver medlemsstat meddeler ved automatisk udveksling den kompetente myndighed i enhver anden medlemsstat alle tilgængelige oplysninger om personer, der er hjemmehørende i den pågældende anden medlemsstat, vedrørende følgende specifikke kategorier af indkomst og kapital, sådan som de skal forstås efter den nationale lovgivning i den medlemsstat, der meddeler oplysningerne:

a) arbejdsindtægt

b) tantiemer og bestyrelseshonorarer

c) livsforsikringsprodukter, der ikke er omfattet af andre EU-retsakter om udveksling af oplysninger og andre lignende foranstaltninger

d) pensioner

e) ejendomsret til og indtægt fra fast ejendom

f) royalties.

For beskatningsperioder, der begynder den 1. januar 2024 eller derefter, bestræber medlemsstaterne sig på at medtage hjemmehørende personers skatteregistreringsnummer, der er udstedt af bopælsmedlemsstaten, i meddelelsen af de oplysninger, der er omhandlet i første afsnit.

Medlemsstaterne underretter hvert år Kommissionen om mindst to af de i første afsnit anførte kategorier af indkomst og kapital, med hensyn til hvilke de meddeler oplysninger om personer, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat.

2. Før den 1. januar 2024 underretter medlemsstaterne Kommissionen om mindst fire af de i stk. 1, første afsnit, anførte kategorier, for hvilke den kompetente myndighed i hver medlemsstat ved automatisk udveksling meddeler den kompetente myndighed i enhver anden medlemsstat oplysninger om personer,

der er hjemmehørende i den pågældende anden medlemsstat. Sådanne oplysninger skal vedrøre beskatningsperioder, der begynder den 1. januar 2025 eller derefter.«

b) Stk. 3, andet afsnit, udgår.

7) Artikel 8a ændres således:

a) Stk. 5, litra a), affattes således:

»a) for oplysninger, der udveksles i medfør af stk. 1: straks efter udstedelsen, ændringen eller fornyelsen af de grænseoverskridende forhåndstilsagn eller forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger og senest tre måneder efter udgangen af den halvdel af det kalenderår, hvor de grænseoverskridende forhåndstilsagn eller forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordninger blev udstedt, ændret eller fornyet«.

b) Stk. 6, litra b), affattes således:

»b) et resumé af indholdet af det grænseoverskridende forhåndstilsagn eller den forhåndsgodkendte prisfastsættelsesordning, herunder en beskrivelse af de relevante forretningsaktiviteter eller transaktioner eller række af transaktioner og alle andre oplysninger, der kan være til nytte for den kompetente myndighed i forbindelse med bedømmelsen af den mulige skatterisiko, uden at dette medfører videregivelse af en erhvervsmæssig, industriel eller faglig hemmelighed, en fremstillingsmetode eller oplysninger, hvis videregivelse ville stride mod almene interesser.«

8) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 8ac

Anvendelsesområde og betingelser for obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger, der indberettes af Platformsoperatører

1. Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at kræve, at dens Indberettende Platformsoperatører gennemfører de procedurer for passende omhu og opfylder de indberetningskrav, som er omhandlet i bilag V, afdeling II og III. Hver medlemsstat sikrer desuden en effektiv gennemførelse og overholdelse af sådanne foranstaltninger i overensstemmelse med bilag V, afdeling IV.

2. I medfør af de gældende procedurer for passende omhu og indberetningskrav i bilag V, afdeling II og III, meddeler den kompetente myndighed i en medlemsstat, hvor indberetningen i overensstemmelse med stk. 1 fandt sted, ved automatisk udveksling og inden for den tidsfrist, der er fastsat i stk. 3, den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den Sælger, hvorom der skal indberettes, er hjemmehørende, jf. bilag V, afdeling II, afsnit D, og, hvis den Sælger, hvorom der skal indberettes, leverer tjenester i form af udlejning af fast ejendom, under alle omstændigheder den kompetente myndighed, hvor den faste ejendom er beliggende, følgende oplysninger om hver Sælger, hvorom der skal indberettes:

a) navn, registreret kontoradresse, skatteregistreringsnummer og, hvor det er relevant, individuelt identifikationsnummer tildelt i medfør af stk. 4, første afsnit, for den Indberettende Platformsoperatør samt

virksomhedsnavn(e) på den eller de Platforme, med hensyn til hvilke den Indberettende Platformsoperatør indberetter

b) fornavn og efternavn på den Sælger, hvorom der skal indberettes, når denne er en fysisk person, og det juridiske navn på den Sælger, hvorom der skal indberettes, når denne er en Enhed

c) Primær Adresse

- d) ethvert skatteregistreringsnummer for den Sælger, hvorom der skal indberettes, herunder hver enkelt udstedelsesmedlemsstat, eller i mangel af et skatteregistreringsnummer fødestedet for den Sælger, hvorom der skal indberettes, når denne er en fysisk person
- e) virksomhedsregistreringsnummer for den Sælger, hvorom der skal indberettes, når denne er en Enhed
- f) momsregistreringsnummer for den Sælger, hvorom der skal indberettes, hvis et sådant findes
- g) fødselsdato for den Sælger, hvorom der skal indberettes, når denne er en fysisk person
- h) den Finansielle Kontoidentifikator, hvortil Vederlaget betales eller krediteres, hvis den Indberettende Platformsoperator har kendskab til den, og den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den Sælger, hvorom der skal indberettes, er hjemmehørende, jf. bilag V, afdeling II, afsnit D, ikke har meddelt de kompetente myndigheder i alle andre medlemsstater, at den ikke har til hensigt at anvende den Finansielle Kontoidentifikator til dette formål
- i) hvis forskelligt fra navnet på den Sælger, hvorom der skal indberettes, ud over den Finansielle Kontoidentifikator navnet på indehaveren af den finansielle konto, hvortil Vederlaget betales eller krediteres, i det omfang den Indberettende Platformsoperator har kendskab til det, samt alle andre finansielle identifikationsoplysninger, der er til rådighed for den Indberettende Platformsoperator med hensyn til kontohaveren
- j) hver medlemsstat, hvor den Sælger, hvorom der skal indberettes, er hjemmehørende, som fastlagt i medfør af bilag V, afdeling II, afsnit D
- k) det samlede Vederlag, der er betalt eller krediteret for hvert kvartal i den Indberetningspligtige Periode, og antallet af Relevante Aktiviteter, for hvilke det er betalt eller krediteret
- l) alle gebyrer, provisioner eller skatter, som er indeholdt eller opkrævet af den Indberettende Platform i hvert kvartal af den Indberetningspligtige Periode.

Hvis den Sælger, hvorom der skal indberettes, leverer tjenester i form af udlejning af fast ejendom, skal følgende supplerende oplysninger meddeles:

- a) adressen på hver Ejendom, der fastsættes efter procedurerne i bilag V, afdeling II, afsnit E, samt det respektive matrikelnummer eller tilsvarende i henhold til national ret i den medlemsstat, hvor den er beliggende, hvis et sådant findes
- b) det samlede Vederlag, der er betalt eller krediteret for hvert kvartal i den Indberetningspligtige Periode, og antallet af Relevante Aktiviteter for hver Ejendom
- c) hvis tilgængeligt, antallet af dage, hvor hver Ejendom var udlejet i den Indberetningspligtige Periode, og typen af hver enkelt Ejendom.

3. Meddelelsen i henhold til denne artikels stk. 2 sker ved brug af det elektroniske standardformat, der er omhandlet i artikel 20, stk. 4, senest to måneder efter udgangen af den Indberetningspligtige Periode, som de indberetningskrav, der gælder for den Indberettende Platformsoperator, vedrører. Den første oplysning skal meddeles for Indberetningspligtige Perioder fra den 1. januar 2023.

4. For at overholde indberetningskravene i henhold til denne artikels stk. 1 fastsætter hver medlemsstat de nødvendige regler med henblik på at kræve, at en Indberettende Platformsoperator som omhandlet i bilag V, afdeling I, afsnit A, punkt 4, litra b), lader sig registrere i Unionen. Den kompetente myndighed i registreringsmedlemsstaten tildeler den Indberettende Platformsoperator et individuelt identifikationsnummer.

Medlemsstaterne fastsætter regler, i henhold til hvilke en Indberettende Platformsoperator kan vælge at lade sig registrere hos den kompetente myndighed i en enkelt medlemsstat i overensstemmelse med reglerne i bilag V, afdeling IV, afsnit F. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at kræve, at en Indberettende Platformsoperator, jf. bilag V, afdeling I, afsnit A, punkt 4, litra b), hvis registrering er blevet tilbagekaldt i overensstemmelse med bilag V, afdeling IV, afsnit F, punkt 7, kun kan få tilladelse til på ny at blive registreret på den betingelse, at denne til den berørte medlemsstats myndigheder giver passende garantier vedrørende sin faste beslutning om at overholde indberetningskravene i Unionen, herunder eventuelle udestående ikke overholdte indberetningskrav.

Kommissionen fastlægger ved hjælp af gennemførelsesretsakter de bestemmelser om den praktiske gennemførelse, der er nødvendige for registrering og identifikation af Indberettende Platformsoperatører. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 26, stk. 2.

5. Hvis en Platformsoperator anses for at være en Undtaget Platformsoperator, underretter den kompetente myndighed i den medlemsstat, over for hvem godtgørelsen herfor, jf. bilag V, afdeling I, afsnit A, punkt 3, er blevet forelagt, de kompetente myndigheder i alle andre medlemsstater herom, herunder eventuelle efterfølgende ændringer.

6. Kommissionen opretter senest den 31. december 2022 et centralt register over de oplysninger, hvorom der skal underrettes i overensstemmelse med denne artikels stk. 5, og som skal meddeles i overensstemmelse med bilag V, afdeling IV, afsnit F, punkt 2. Dette centrale register skal være tilgængeligt for de kompetente myndigheder i alle medlemsstater.

7. Kommissionen afgør ved hjælp af gennemførelsesretsakter efter en begrundet anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ, om de oplysninger, der skal udveksles automatisk i henhold til en aftale mellem de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat og en jurisdiktion uden for Unionen, er ækvivalente i den i bilag V, afdeling I, afsnit A, punkt 7, anvendte betydning med dem, der er angivet i bilag V, afdeling III, afsnit B. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 26, stk. 2.

En medlemsstat, der anmoder om den i første afsnit omhandlede foranstaltning, sender en begrundet anmodning til Kommissionen.

Hvis Kommissionen finder, at den ikke råder over alle de oplysninger, der er nødvendige for at kunne vurdere anmodningen, kontakter den senest to måneder efter modtagelse af anmodningen den pågældende medlemsstat og præciserer, hvilke yderligere oplysninger der er behov for. Så snart Kommissionen råder over alle de oplysninger, den finder nødvendige, underretter den inden for én måned den anmodende medlemsstat herom og forelægger de relevante oplysninger for det i artikel 26, stk. 2, omhandlede udvalg.

Når Kommissionen handler på eget initiativ, vedtager den først en gennemførelsesretsakt som omhandlet i første afsnit, når en medlemsstat har indgået en aftale mellem kompetente myndigheder med en jurisdiktion uden for Unionen, som kræver automatisk udveksling af oplysninger om Sælgere med indkomst fra aktiviteter, der formidles af Platforme.

Når Kommissionen afgør, om oplysninger er ækvivalente i den i første afsnit anvendte betydning i forbindelse med en Relevant Aktivitet, tager den behørigt hensyn til, i hvilket omfang den ordning, som disse oplysninger er baseret på, svarer til den ordning, der er fastsat i bilag V, navnlig med hensyn til:

- i) definitionerne af Indberettende Platformsoperator, Sælger, hvorom der skal indberettes og Relevant Aktivitet
- ii) de procedurer, der finder anvendelse med henblik på at identificere Sælgere, hvorom der skal indberettes

iii) indberetningskrav, og

iv) de regler og administrative procedurer, som jurisdiktioner uden for Unionen skal have indført for at sikre en effektiv gennemførelse og overholdelse af de procedurer for passende omhu og indberetningskrav, der er fastsat i den pågældende ordning.

Samme procedure anvendes til at fastslå, at oplysningerne ikke længere er ækvivalente.«

9) Artikel 8b ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medlemsstaterne indgiver årligt statistikker til Kommissionen over mængden af automatiske udvekslinger i henhold til artikel 8, stk. 1 og 3a, og artikel 8aa og 8ac og oplysninger om administrative og andre relevante omkostninger og fordele i forbindelse med de stedfundne udvekslinger og om mulige ændringer for såvel skattemyndighederne som for tredjeparter.«

b) Stk. 2 udgår.

10) Artikel 11 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Med henblik på at udveksle de oplysninger, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, kan den kompetente myndighed i en medlemsstat anmode den kompetente myndighed i en anden medlemsstat om, at embedsmænd, der er bemyndiget af førstnævnte, i overensstemmelse med de procedureregler, der er fastsat af sidstnævnte:

a) er til stede i de kontorer, hvor de administrative myndigheder i den bistandssøgte medlemsstat udfører deres opgaver

b) er til stede under administrative undersøgelser, der foretages på den bistandssøgte medlemsstats område

c) deltager i administrative undersøgelser, der foretages af den bistandssøgte medlemsstat ved brug af elektroniske kommunikationsmidler, når dette er hensigtsmæssigt.

Den bistandssøgte myndighed besvarer en anmodning i overensstemmelse med første afsnit senest 60 dage efter modtagelsen af anmodningen for at bekræfte sin tilslutning eller meddeler den bistandssøgende myndighed sit begrundede afslag.

Når de ønskede oplysninger er indeholdt i dokumenter, som den bistandssøgte myndigheds embedsmænd har adgang til, får embedsmændene fra den bistandssøgende myndighed kopier heraf.«

b) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»Når embedsmænd fra den bistandssøgende myndighed er til stede under administrative undersøgelser eller deltager i de administrative undersøgelser ved hjælp af elektroniske kommunikationsmidler, kan de med forbehold af den bistandssøgte medlemsstats fastsatte procedureregler interviewe enkeltpersoner og gennemgå sagsakter.«

11) Artikel 12, stk. 3, affattes således:

»3. Den kompetente myndighed i hver af de berørte medlemsstater beslutter, om den ønsker at deltage i den samtidige kontrol. Den bekræfter over for den myndighed, der foreslår en samtidig kontrol, at den accepterer at deltage i kontrollen, eller giver et begrundet afslag senest 60 dage efter modtagelsen af forslaget.«

12) Følgende afdeling indsættes:

»AFDELING IIa

Fælles revisioner

Artikel 12a

Fælles revisioner

1. Den kompetente myndighed i en eller flere medlemsstater kan anmode den kompetente myndighed i en anden medlemsstat (eller andre medlemsstater) om at foretage fælles revision. De bistandssøgte kompetente myndigheder besvarer anmodningen om en fælles revision senest 60 dage efter modtagelsen af anmodningen. De bistandssøgte kompetente myndigheder kan afvise en anmodning om fælles revision fremsat af den kompetente myndighed i en medlemsstat med behørig begrundelse.

2. Fælles revisioner gennemføres på en på forhånd aftalt og koordineret måde, herunder i forhold til sprogordninger, af de kompetente myndigheder i de bistandssøgende og bistandssøgte medlemsstater og i overensstemmelse med lovgivningen og procedurekravene i den medlemsstat, hvor aktiviteterne i forbindelse med en fælles revision finder sted. I hver medlemsstat, hvor aktiviteterne i forbindelse med en fælles revision finder sted, udpeger den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat en repræsentant, som har ansvaret for at lede og koordinere den fælles revision i den pågældende medlemsstat.

Rettigheder og forpligtelser for de embedsmænd i medlemsstaterne, der deltager i den fælles revision, fastlægges, når de er til stede ved aktiviteter, der udføres i en anden medlemsstat, i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor disse aktiviteter i forbindelse med den fælles revision finder sted. Ved overholdelsen af lovgivningen i den medlemsstat, hvor aktiviteterne i forbindelse med den fælles revision finder sted, må embedsmænd fra en anden medlemsstat ikke udøve beføjelser, der går ud over de beføjelser, der er tillagt dem i henhold til deres medlemsstats lovgivning.

3. Med forbehold af stk. 2 træffer den medlemsstat, hvor aktiviteterne i forbindelse med den fælles revision finder sted, de nødvendige foranstaltninger med henblik på:

a) at tillade embedsmænd fra andre medlemsstater, der deltager i aktiviteterne i forbindelse med den fælles revision, at interviewe enkeltpersoner og gennemgå sagsakter sammen med embedsmænd fra den medlemsstat, hvor aktiviteterne i forbindelse med den fælles revision finder sted, med forbehold af de procedureregler, der er fastsat af den medlemsstat, hvor disse aktiviteter finder sted

b) at sikre, at bevismateriale, der er indsamlet under disse aktiviteter i forbindelse med den fælles revision, kan vurderes, herunder om det kan godkendes, i henhold til samme retlige betingelser som ved en revision, der udføres i den pågældende medlemsstat, hvor kun embedsmænd fra denne medlemsstat deltager, herunder i forbindelse med enhver klage-, prøvelses- eller appelprocedure, og

c) at sikre, at den eller de personer, der er genstand for en fælles revision eller berøres heraf, har samme rettigheder og forpligtelser som ved en revision, hvor kun embedsmænd fra den pågældende medlemsstat deltager, herunder i forbindelse med enhver klage-, prøvelses- eller appelprocedure.

4. Hvis de kompetente myndigheder i to eller flere medlemsstater foretager en fælles revision, bestræber de sig på at nå til enighed om de kendsgerninger og omstændigheder, der er relevante for den fælles revision, og på at nå til enighed om den eller de reviderede personers skattemæssige stilling på grundlag af resultaterne af den fælles revision. Resultaterne af den fælles revision skal indarbejdes i en endelig rapport. De spørgsmål, som de kompetente myndigheder er enige om, skal afspejles i den endelige

rapport og tages i betragtning i de relevante instrumenter, der udstedes af de kompetente myndigheder i de deltagende medlemsstater efter denne fælles revision.

Med forbehold af første afsnit skal de foranstaltninger, der træffes af en medlemsstats kompetente myndigheder eller en af dens embedsmænd efter en fælles revision, og eventuelle yderligere processer, der finder sted i den pågældende medlemsstat, såsom en afgørelse truffet af skattemyndighederne, appelprocedure eller forlig i forbindelse hermed, finde sted i overensstemmelse med national ret i den pågældende medlemsstat.

5. Den eller de reviderede personer underrettes om resultatet af den fælles revision, herunder en kopi af den endelige rapport senest 60 dage efter udstedelsen af den endelige rapport.«

13) Artikel 16 ændres således:

a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Oplysninger, der i enhver form videregives mellem medlemsstater i henhold til dette direktiv, er omfattet af tavshedspligt og nyder samme beskyttelse som den, der gælder for tilsvarende oplysninger i henhold til national ret i den medlemsstat, der modtager dem. Sådanne oplysninger kan anvendes til vurdering, administration og håndhævelse af national ret i medlemsstaterne vedrørende de i artikel 2 omhandlede skatter samt moms og andre indirekte skatter.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Med tilladelse fra den kompetente myndighed i den medlemsstat, der videregiver oplysninger i henhold til dette direktiv, og kun i det omfang, dette er tilladt i henhold til national ret i den medlemsstat, hvor den kompetente myndighed, der modtager oplysninger, er hjemmehørende, kan oplysninger og dokumenter, der modtages i henhold til dette direktiv, anvendes til andre formål end dem, der er omhandlet i stk. 1. En sådan tilladelse gives, hvis oplysningerne kan anvendes til lignende formål i den medlemsstat, hvor den kompetente myndighed, der videregiver oplysningerne, er hjemmehørende.

Den kompetente myndighed i hver medlemsstat kan til de kompetente myndigheder i alle de øvrige medlemsstater videregive en liste over de formål, hvortil der i overensstemmelse med dens nationale ret kan anvendes andre oplysninger og dokumenter end dem, der er omhandlet i stk. 1. Den kompetente myndighed, der modtager oplysninger og dokumenter, kan anvende de modtagne oplysninger og dokumenter uden den i nærværende stykkes første afsnit omhandlede tilladelse til ethvert af de formål, der er angivet af den videregivende medlemsstat.«

14) Artikel 20 ændres således:

a) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»2. Standardformularen i stk. 1 skal mindst omfatte følgende oplysninger, der opgives af den bistandsøgende myndighed:

a) identiteten af den person, der undersøges eller efterforskes, og, hvis der er tale om gruppeanmodninger som omhandlet i artikel 5a, stk. 3, en detaljeret beskrivelse af gruppen

b) det skattemæssige formål med at søge oplysningerne.«

b) Stk. 3 og 4 affattes således:

»3. Spontane oplysninger og bekræftelse heraf i henhold til henholdsvis artikel 9 og 10, anmodninger om administrative meddelelser i henhold til artikel 13, feedbackoplysninger i henhold til artikel 14 samt meddelelser i henhold til artikel 16, stk. 2 og 3, og artikel 24, stk. 2, sendes ved hjælp af de standardformularer, der vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 26, stk. 2.

4. Automatisk udveksling af oplysninger i henhold til artikel 8 og 8ac sker ved hjælp af et elektronisk standardformat, der har til formål at lette en sådan automatisk udveksling, og som vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 26, stk. 2.«

15) I artikel 21 tilføjes følgende stykke:

»7. Kommissionen udvikler og yder teknisk og logistisk støtte til en sikker central grænseflade for administrativt samarbejde på beskatningsområdet, hvor medlemsstaterne kommunikerer ved hjælp af standardformularer i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1 og 3. De kompetente myndigheder i alle medlemsstater har adgang til denne grænseflade. Med henblik på indsamling af statistikker har Kommissionen adgang til oplysninger om de udvekslinger, der er registreret i grænsefladen, og som kan hentes automatisk. Kommissionen har kun adgang til anonyme og aggregerede data. Kommissionens adgang berører ikke medlemsstaternes forpligtelse til at udarbejde statistikker over udveksling af oplysninger i overensstemmelse med artikel 23, stk. 4.

Kommissionen fastlægger ved hjælp af gennemførelsesretsakter de nødvendige bestemmelser om den praktiske gennemførelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren i artikel 26, stk. 2.«

16) Artikel 22, stk. 1a, affattes således:

»1a. Med henblik på anvendelsen og håndhævelsen af den lovgivning, medlemsstaterne har vedtaget til gennemførelse af dette direktiv, og for at sikre, at det administrative samarbejde, der indføres ved dette direktiv, fungerer efter hensigten, indfører medlemsstaterne i deres lovgivning bestemmelser, der giver skattemyndighederne adgang til de mekanismer, procedurer, dokumenter og oplysninger, der er omhandlet i artikel 13, 30, 31, 32a og 40 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849.«

17) Artikel 23a, stk. 2, affattes således:

»2. Oplysninger, der videregives til Kommissionen af en medlemsstat i medfør af artikel 23, og enhver rapport eller ethvert dokument, som Kommissionen udarbejder under anvendelse af sådanne oplysninger, kan videresendes til andre medlemsstater. Sådanne videresendte oplysninger er omfattet af tavshedspligt og nyder samme beskyttelse som den, der gælder for tilsvarende oplysninger i henhold til national ret i den medlemsstat, der modtager dem.

Rapporter og dokumenter udarbejdet af Kommissionen som omhandlet i første afsnit må kun anvendes af medlemsstaterne til analyseformål og må ikke offentliggøres eller gøres tilgængelige for andre personer eller organer uden Kommissionens udtrykkelige samtykke.

Uanset første og andet afsnit kan Kommissionen årligt offentliggøre anonymiserede resuméer af de statistiske data, som medlemsstaterne meddeler den i overensstemmelse med artikel 23, stk. 4.«

18) Artikel 25 affattes således:

»Artikel 25

Databeskyttelse

1. Al udveksling af oplysninger i henhold til dette direktiv er underlagt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679. Med henblik på korrekt anvendelse af dette direktiv begrænser medlemsstaterne dog rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i artikel 13, artikel 14, stk. 1, og artikel 15 i forordning (EU) 2016/679 i det omfang, det er nødvendigt for at beskytte de interesser, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, litra e), i nævnte forordning.

2. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 finder anvendelse for EU-institutioners, EU-organers, EU-kontorers og EU-agenturers behandling af personoplysninger i henhold til dette direk-

tiv. Med henblik på korrekt anvendelse af dette direktiv er rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i artikel 15, artikel 16, stk. 1, og artikel 17-21 i forordning (EU) 2018/1725, dog begrænset til det omfang, der er nødvendigt for at beskytte de interesser, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, litra c), i nævnte forordning.

3. Indberettende finansielle institutter, mellemmand, Indberettende Platformsoperatører og medlemsstaternes kompetente myndigheder anses for at være registeransvarlige, når de alene eller i fællesskab fastlægger formålene med og hjælpemidlerne til behandling af personoplysninger i henhold til forordning (EU) 2016/679.

4. Uanset stk. 1 og alt efter omstændighederne sikrer hver medlemsstat, at de Indberettende finansielle institutter eller mellemmand eller Indberettende Platformsoperatører, der er under dens jurisdiktion:

a) underretter hver enkelt berørt person om, at oplysningerne om denne person vil blive indsamlet og overført i overensstemmelse med dette direktiv, og

b) giver hver enkelt berørt person alle de oplysninger, som denne person har ret til hos den registeransvarlige i tilstrækkelig god tid til, at denne person kan udøve sine databeskyttelsesrettigheder, og under alle omstændigheder, inden der indberettes oplysninger.

Uanset første afsnit, litra b), fastsætter hver medlemsstat regler, der forpligter de Indberettende Platformsoperatører til at underrette de Sælgere, hvorefter der skal indberettes, om det indberettede Vederlag.

5. Oplysninger, der behandles i overensstemmelse med dette direktiv, må ikke opbevares længere, end det er nødvendigt for at opfylde formålet med dette direktiv, og det skal under alle omstændigheder ske i overensstemmelse med den enkelte registeransvarliges nationale regler om forældelsesfrister.

6. En medlemsstat indberetter i tilfælde af brud på datasikkerheden straks dette og eventuelle efterfølgende afhjælpende foranstaltninger til Kommissionen. Kommissionen underretter straks alle medlemsstater om det brud på datasikkerheden, som er blevet indberettet til den, eller som den har kendskab til, og om eventuelle afhjælpende foranstaltninger.

Hver medlemsstat kan suspendere udvekslingen af oplysninger til den eller de medlemsstater, hvor bruddet på datasikkerheden fandt sted, ved at give Kommissionen og den eller de berørte medlemsstater skriftlig meddelelse herom. Suspensionen træder umiddelbart i kraft.

Den eller de medlemsstater, hvor bruddet på datasikkerheden fandt sted, undersøger, inddæmmer og afhjælper bruddet på datasikkerheden og anmoder ved skriftlig meddelelse Kommissionen om suspension af CCN-adgangen med henblik på dette direktiv, hvis bruddet på datasikkerheden ikke umiddelbart kan inddæmmes hensigtsmæssigt. Efter en sådan anmodning suspenderer Kommissionen CCN-adgangen med henblik på dette direktiv for denne eller disse medlemsstater.

Efter indberetning fra den medlemsstat, hvor bruddet på datasikkerheden fandt sted, om afhjælpning af bruddet på datasikkerheden genoptager Kommissionen CCN-adgangen med henblik på dette direktiv for den eller de berørte medlemsstater. Hvis en eller flere medlemsstater anmoder Kommissionen om i fællesskab at kontrollere, at afhjælpningen af bruddet på datasikkerheden var vellykket, genoptager Kommissionen efter en sådan kontrol CCN-adgangen med henblik på dette direktiv for denne eller disse medlemsstater.

Hvis et brud på datasikkerheden finder sted i centralregistret eller i CCN med henblik på dette direktiv, og hvis medlemsstaternes udveksling via CCN potentielt kan være berørt, underretter Kommissionen uden unødigt forsinkelse medlemsstaterne om bruddet på datasikkerheden og eventuelle afhjælpende foranstaltninger, der er truffet. Sådanne afhjælpende foranstaltninger kan omfatte suspension af adgangen til centralregistret eller CCN med henblik på dette direktiv, indtil bruddet på datasikkerheden er afhjulpet.

7. Medlemsstaterne aftaler med bistand fra Kommissionen de praktiske bestemmelser, der er nødvendige for gennemførelsen af denne artikel, herunder procedurer for håndtering af brud på datasikkerheden, der er i overensstemmelse med internationalt anerkendt god praksis, og, hvor det er relevant, en fælles aftale mellem de registeransvarlige, en aftale mellem databehandleren og den registeransvarlige eller modeller hertil.«

19) Artikel 25a affattes således:

»Artikel 25a

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af dette direktiv vedrørende artikel 8aa, 8ab og 8ac, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.«

20) Bilag V, hvortil teksten findes i bilaget til dette direktiv, tilføjes.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2022 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. januar 2023.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Uanset denne artikels stk. 1 vedtager og offentliggør medlemsstaterne senest den 31. december 2023 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme nærværende direktivs artikel 1, nr. 1), litra d), vedrørende artikel 3, nr. 26), i direktiv 2011/16/EU og nærværende direktivs artikel 1, nr. 12), vedrørende afdeling IIa i direktiv 2011/16/EU. De underretter straks Kommissionen herom.

De anvender disse love og bestemmelser senest fra den 1. januar 2024.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

3. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. marts 2021.

På Rådets vegne

M. do C. ANTUNES

Formand

BILAG

»BILAG V

PROCEDURER FOR PASSENDE OMHU, INDBERETNINGSKRAV OG ANDRE REGLER FOR PLATFORMSOPERATØRER

I dette bilag fastlægges de procedurer for passende omhu, indberetningskrav og andre regler, som skal anvendes af de Indberettende Platformsoperatører med henblik på at sætte medlemsstaterne i stand til gennem automatisk udveksling at meddele de oplysninger, der er omhandlet i dette direktivs artikel 8ac.

I dette bilag fastlægges også de regler og administrative procedurer, som medlemsstaterne skal have indført for at sikre en effektiv gennemførelse og overholdelse af de procedurer for passende omhu og indberetningskrav, der er fastsat i bilaget.

AFDELING I

DEFINITIONER

Følgende udtryk har den betydning, der er anført nedenfor:

A. Indberettende Platformsoperatører

1. »Platform«: enhver form for software, herunder et websted eller en del heraf samt applikationer, herunder mobilapplikationer, der er tilgængelige for brugere, og som gør det muligt for Sælgere at blive sat i forbindelse med andre brugere med henblik på direkte eller indirekte at udføre en Relevant Aktivitet for de pågældende brugere. Det omfatter også eventuelle ordninger for opkrævning og betaling af et Vederlag i forbindelse med en Relevant Aktivitet.

Udtrykket »Platform« omfatter ikke software, der uden yderligere indgreb i forbindelse med udførelsen af en Relevant Aktivitet gør det muligt:

- a) at behandle betalinger i forbindelse med en Relevant Aktivitet
- b) for brugere at opliste eller reklamere for en Relevant Aktivitet
- c) at omdirigere eller overføre brugere til en Platform.

2. »Platformsoperatør«: en Enhed, der indgår kontrakter med Sælgere om at stille en hel Platform eller dele heraf til rådighed for de pågældende Sælgere.

3. »Undtaget Platformsoperatør«: en Platformsoperatør, som på forhånd og årligt tilfredsstillende har godtgjort over for den kompetente myndighed i en medlemsstat, til hvem Platformsoperatøren i henhold til de regler, der er fastsat i afdeling III, afsnit A, punkt 1-3, ellers ville skulle indberette, at hele Platformens forretningsmodel er af en sådan art, at den ikke har Sælgere, hvorefter der skal indberettes.

4. »Indberettende Platformsoperatør«: enhver anden Platformsoperatør end en Undtaget Platformsoperatør, som befinder sig i en eller flere af følgende situationer:

a) er skattemæssigt hjemmehørende i en medlemsstat eller, hvis en sådan Platformsoperator ikke har skattemæssigt hjemsted i en medlemsstat, opfylder en af følgende betingelser:

- i) den er registreret i henhold til en medlemsstats lovgivning
- ii) den har sit hovedsæde (herunder den faktiske ledelse) i en medlemsstat
- iii) den har et fast driftssted i en medlemsstat og er ikke en Kvalificeret Platformsoperator uden for Unionen

b) den er hverken skattemæssigt hjemmehørende eller registreret eller ledet i en medlemsstat eller har et fast driftssted i en medlemsstat, men formidler udførelsen af en Relevant Aktivitet for Sælgere, hvorom der skal indberettes, eller en Relevant Aktivitet, der vedrører udlejning af fast ejendom beliggende i en medlemsstat, og er ikke en Kvalificeret Platformsoperator uden for Unionen.

5. »Kvalificeret Platformsoperator uden for Unionen«: en Platformsoperator, for hvilken alle Relevante Aktiviteter, som den formidler, også er Kvalificerede Relevante Aktiviteter, og som er skattemæssigt hjemmehørende i en Kvalificeret Jurisdiktion uden for Unionen, eller, hvis en sådan Platformsoperator ikke har skattemæssigt hjemsted i en Kvalificeret Jurisdiktion uden for Unionen, som opfylder en af følgende betingelser:

- a) den er registreret i henhold til lovgivningen i en Kvalificeret Jurisdiktion uden for Unionen, eller
- b) den har sit hovedsæde (herunder den faktiske ledelse) i en Kvalificeret Jurisdiktion uden for Unionen.

6. »Kvalificeret Jurisdiktion uden for Unionen«: en jurisdiktion uden for Unionen, der har en Gældende Betinget Aftale Mellem Kompetente Myndigheder, som er i kraft, med de kompetente myndigheder i alle medlemsstater, der er identificeret som jurisdiktioner, hvorom der skal indberettes, på en liste offentliggjort af jurisdiktionen uden for Unionen.

7. »Gældende Betinget Aftale Mellem Kompetente Myndigheder«: en aftale mellem de kompetente myndigheder i en medlemsstat og en jurisdiktion uden for Unionen, som kræver automatisk udveksling af oplysninger svarende til dem, der er angivet i dette bilags afdeling III, afsnit B, som bekræftet ved en gennemførelsesretsakt i overensstemmelse med artikel 8ac, stk. 7.

8. »Relevant Aktivitet«: en aktivitet, der udføres mod Vederlag, og som er en af følgende:

- a) udlejning af fast ejendom, herunder både beboelses- og erhvervsjendom, samt enhver anden fast ejendom og parkeringspladser
- b) en Personlig Tjeneste
- c) salg af Varer
- d) udlejning af et hvilket som helst transportmiddel.

Udtrykket »Relevant Aktivitet« omfatter ikke en aktivitet, der udføres af en Sælger, der handler som ansat hos Platformsooperatoren eller en Enhed tilknyttet Platformsooperatoren.

9. »Kvalificerede Relevante Aktiviteter«: enhver Relevant Aktivitet, der er omfattet af automatisk udveksling i medfør af en Gældende Betinget Aftale Mellem Kompetente Myndigheder.

10. »Vederlag«: enhver form for kompensation med fradrag af gebyrer, provisioner eller skatter, som er indeholdt eller opkrævet af den Indberettende Platformsoperator, og som betales til eller krediteres en Sælger i forbindelse med den Relevante Aktivitet, og hvis størrelse er kendt eller med rimelighed kunne være kendt af Platformsooperatoren.

11. »Personlig Tjeneste«: en tjeneste, der omfatter tids- eller opgavebaseret arbejde udført af en eller flere personer, der handler enten uafhængigt eller på vegne af en Enhed, og som udføres efter anmodning fra en bruger enten online eller fysisk offline, efter at være blevet formidlet via en platform.

B. Sælgere, hvorom der skal indberettes

1. »Sælger«: en Platformsbruger, enten en fysisk person eller en Enhed, der registreres på Platformen på et hvilket som helst tidspunkt i den Indberetningspligtige Periode, og som udfører en Relevant Aktivitet.

2. »Aktiv Sælger«: enhver Sælger, der enten udfører en Relevant Aktivitet i den Indberetningspligtige Periode eller bliver betalt eller får krediteret Vederlag i forbindelse med en Relevant Aktivitet i den Indberetningspligtige Periode.

3. »Sælger, hvorom der skal indberettes«: enhver Aktiv Sælger, bortset fra en Undtaget Sælger, der er hjemmehørende i en medlemsstat, eller som har udlejet fast ejendom beliggende i en medlemsstat.

4. »Undtaget Sælger«: enhver Sælger,

a) der er en Offentlig Enhed

b) der er en Enhed, hvis aktier handles regelmæssigt på et etableret værdipapirmarked, eller en Enhed tilknyttet en Enhed, hvis aktier handles regelmæssigt på et etableret værdipapirmarked

c) der er en Enhed, for hvilken Platformsoperatøren har formidlet flere end 2 000 Relevante Aktiviteter i form af udlejning af fast ejendom vedrørende en Ejendom i Indberetningsperioden, eller

d) for hvilken Platformsoperatøren har formidlet færre end 30 Relevante Aktiviteter gennem salg af Varer, og for hvilken det samlede Vederlag, der er betalt eller krediteret, ikke har oversteget 2 000 EUR i Indberetningsperioden.

C. Andre definitioner

1. »Enhed«: en juridisk person eller en juridisk ordning, f.eks. et selskab, et partnerskab, en trust eller en fond. En Enhed er en Enhed tilknyttet en anden Enhed, hvis en af Enhederne kontrollerer den anden Enhed, eller de to Enheder er under fælles kontrol. I denne henseende omfatter kontrol direkte eller indirekte ejerskab af mere end 50 % af stemmerne og værdien i en Enhed. Ved indirekte deltagelse bestemmes opfyldelsen af kravet om besiddelse af mere end 50 % af ejendomsretten til den anden Enheds kapital ved at gange andelene af besiddelse i de successive led. En person, der råder over mere end 50 % af stemmerettighederne, anses for at råde over 100 %.

2. »Offentlig Enhed«: en regering i en medlemsstat eller anden jurisdiktion, enhver politisk underinddeling af en medlemsstat eller anden jurisdiktion (der omfatter stat, provins, region eller kommune) eller en myndighed eller institution, der ejes fuldt ud af en medlemsstat eller anden jurisdiktion eller af en eller flere af ovenstående (hver især en »Offentlig Enhed«).

3. »Skatteregistreringsnummer«: et skatteregistreringsnummer, der er udstedt af en medlemsstat, eller hvad der til praktiske formål svarer dertil i mangel af et skatteregistreringsnummer.

4. »Momsregistreringsnummer«: det unikke nummer, der identificerer en skattepligtig person eller en ikke-skattepligtig juridisk enhed, som er momsregistreret.

5. »Primær Adresse«: den adresse, som er den primære bopæl for en Sælger, der er en fysisk person, samt den adresse, som er det registrerede hjemsted for en Sælger, der er en Enhed.

6. »Indberetningspligtig Periode«: det kalenderår, for hvilket der foretages indberetning i henhold til afdeling III.

7. »Ejendom«: enhver fast ejendom beliggende på samme adresse og ejet af samme ejer, som af samme Sælger udbydes til leje på en Platform.

8. »Finansiel Kontoidentifikator«: det unikke identifikationsnummer eller referencenummer, som Platformsoperatøren har adgang til, for den bankkonto eller anden lignende betalingskonto, hvortil Vederlaget betales eller krediteres.

9. »Varer«: ethvert materielt gode.

AFDELING II

PROCEDURER FOR PASSENDE OMHU

Følgende procedurer finder anvendelse med henblik på at identificere Sælgere, hvorom der skal indberettes.

A. Sælgere, der ikke skal undersøges

Med henblik på at fastslå, om en Sælger, der er en Enhed, kan betragtes som en Undtaget Sælger som beskrevet i afdeling I, afsnit B, punkt 4, litra a) og b), kan en Indberettende Platformsoperatør anvende offentligt tilgængelige oplysninger eller en bekræftelse fra den Sælger, der er en enhed.

Med henblik på at fastslå, om en Sælger kan betragtes som en Undtaget Sælger som beskrevet i afdeling I, afsnit B, punkt 4, litra c) og d), kan en Indberettende Platformsoperatør anvende sine tilgængelige registre.

B. Indsamling af oplysninger om Sælger

1. Den Indberettende Platformsoperatør indsamler alle følgende oplysninger for hver Sælger, der er en fysisk person og ikke en Undtaget Sælger:

a) for- og efternavn

b) Primær Adresse

c) ethvert skatteregistreringsnummer, der er udstedt til den pågældende Sælger, herunder hver enkelt udstedelses-medlemsstat, og i mangel af et skatteregistreringsnummer fødestedet for den pågældende Sælger

d) den pågældende Sælgers momsregistreringsnummer, hvis et sådant findes

e) fødselsdato.

2. Den Indberettende Platformsoperatør indsamler alle følgende oplysninger for hver Sælger, der er en Enhed og ikke en Undtaget Sælger:

a) juridisk navn

b) Primær Adresse

c) ethvert skatteregistreringsnummer, der er udstedt til den pågældende Sælger, herunder hver enkelt udstedelses-medlemsstat

d) den pågældende Sælgers momsregistreringsnummer, hvis et sådant findes

e) virksomhedsregistreringsnummer

f) hvis tilgængeligt, eksistensen af ethvert fast driftssted, gennem hvilket Relevante Aktiviteter udføres i Unionen, med angivelse af hver af de respektive medlemsstater, hvor et sådant fast driftssted er beliggende.

3. Uanset afsnit B, punkt 1 og 2, er den Indberettende Platformsoperatør ikke forpligtet til at indsamle de oplysninger, der er omhandlet i afsnit B, punkt 1, litra b)-e), og afsnit B, punkt 2, litra b)-f), hvis den anvender direkte bekræftelse af Sælgers identitet og bopæl ved hjælp af en identifikationstjeneste, der stilles til rådighed af en medlemsstat eller Unionen for at fastslå Sælgers identitet og skattemæssige hjemsted.

4. Uanset afsnit B, punkt 1, litra c), og afsnit B, punkt 2, litra c) og e), er den Indberettende Platformsoperatør ikke forpligtet til at indsamle skatteregistreringsnummeret eller virksomhedsregistreringsnummeret, alt efter omstændighederne, i følgende situationer:

a) Sælgerens bopælsmedlemsstat udsteder ikke et skatteregistreringsnummer eller et virksomhedsregistreringsnummer til Sælgeren.

b) Sælgerens bopælsmedlemsstat kræver ikke indhentelse af det skatteregistreringsnummer, der er udstedt til Sælgeren.

C. Kontrol af oplysninger om Sælger

1. Den Indberettende Platformsoperatør skal afgøre, om de oplysninger, der er indsamlet i henhold til afsnit A, afsnit B, punkt 1, afsnit B, punkt 2, litra a)-e), og afsnit E, er pålidelige, ved hjælp af alle de oplysninger og dokumenter, der er tilgængelige for den Indberettende Platformsoperatør i dennes registre, samt enhver form for elektronisk grænseflade, der stilles gratis til rådighed af en medlemsstat eller Unionen med henblik på at fastslå gyldigheden af skatteregistreringsnummeret og/eller momsregistreringsnummeret.

2. Uanset afsnit C, punkt 1, kan den Indberettende Platformsoperatør med henblik på gennemførelse i medfør af afsnit F, punkt 2, af procedurerne for passende omhu afgøre, om de oplysninger, der er indsamlet i henhold til afsnit A, afsnit B, punkt 1, afsnit B, punkt 2, litra a)-e), og afsnit E, er pålidelige, ved hjælp af oplysninger og dokumenter, der er tilgængelige for den Indberettende Platformsoperatør i dennes elektronisk søgbare registre.

3. I henhold til afsnit F, punkt 3, litra b), og uanset afsnit C, punkt 1 og 2, skal den Indberettende Platformsoperatør i tilfælde, hvor den har grund til at tro, at de oplysninger, der er beskrevet i afsnit B eller E, kan være unøjagtige i forhold til de oplysninger, som den kompetente myndighed i en medlemsstat har fremlagt i en anmodning vedrørende en specifik Sælger, anmode Sælgeren om at berigtige de oplysninger, der blev konstateret at være ukorrekte, og fremlægge pålidelige og uafhængige støttedokumenter, data eller oplysninger, f.eks.:

a) et gyldigt identifikationsdokument udstedt af en offentlig myndighed

b) en nyligt udstedt attest for skattemæssigt hjemsted.

D. Fastlæggelse af Sælgers bopælsmedlemsstat(er) med henblik på dette direktiv

1. En Indberettende platformsoperatør skal anse en Sælger for at være hjemmehørende i den medlemsstat, hvor Sælgeren har sin Primære Adresse. Hvis den er forskellig fra den medlemsstat, hvor Sælger har sin Primære Adresse, skal en Indberettende Platformsoperatør anse Sælger for også at være hjemmehørende i den medlemsstat, som har udstedt skatteregistreringsnummeret. Hvis Sælger har fremlagt oplysninger om eksistensen af et fast driftssted, jf. afsnit B, punkt 2, litra f), skal en Indberettende Platformsoperatør anse Sælger for også at være hjemmehørende i den respektive medlemsstat, som Sælgeren har angivet.

2. Uanset afsnit D, punkt 1, skal en Indberettende Platformsoperatør anse en Sælger for at være hjemmehørende i hver medlemsstat som bekræftet af en elektronisk identifikationstjeneste, der stilles til rådighed af en medlemsstat eller Unionen i henhold til afsnit B, punkt 3.

E. Indsamling af oplysninger om udlejet fast ejendom

Hvis en Sælger er involveret i en Relevant Aktivitet, der vedrører udlejning af fast ejendom, skal den Indberettende Platformsoperator indsamle adressen på hver Ejendom og, hvis der er udstedt et sådant, det respektive matrikelnummer eller tilsvarende i henhold til national ret i den medlemsstat, hvor den er beliggende. Hvis en Indberettende Platformsoperator har formidlet flere end 2 000 Relevante Aktiviteter i form af udlejning af en Ejendom for samme Sælger, som er en Enhed, indsamler den Indberettende Platformsoperator bilag, data eller oplysninger om, Ejendommen ejes af samme ejer.

F. Timing og gyldighed af procedurer for passende omhu

1. En Indberettende Platformsoperator skal gennemføre de procedurer for passende omhu, der er fastsat i afsnit A til E, senest den 31. december i den Indberetningspligtige Periode.

2. Uanset afsnit F, punkt 1, skal de procedurer for passende omhu, der er fastsat i afsnit A til E, for så vidt angår Sælgere, der allerede var registreret på Platformen den 1. januar 2023 eller den dato, hvor en Enhed bliver en Indberettende Platformsoperator, være gennemført senest den 31. december i den anden Indberetningspligtige Periode for den Indberettende Platformsoperator.

3. Uanset afsnit F, punkt 1, kan en Indberettende Platformsoperator anvende de procedurer for passende omhu, der er gennemført i forbindelse med tidligere Indberetningspligtige Perioder, forudsat at:

a) de oplysninger om Sælger, der kræves i henhold til afsnit B, punkt 1 og 2, enten er blevet indsamlet og kontrolleret eller bekræftet inden for de seneste 36 måneder, og

b) den Indberettende Platformsoperator ikke har grund til at tro, at de oplysninger, der er indsamlet i henhold til afsnit A, B og E, er eller er blevet upålidelige eller ukorrekte.

G. Anvendelse af procedurerne for passende omhu udelukkende på Aktive Sælgere

En Indberettende Platformsoperator kan vælge at gennemføre procedurerne for passende omhu i henhold til afsnit A til F udelukkende med hensyn til Aktive Sælgere.

H. Gennemførelse af procedurerne for passende omhu ved tredjepart

1. En Indberettende Platformsoperator kan gøre brug af en tredjepartstjenesteudbyder til at opfylde de forpligtelser vedrørende passende omhu, der er fastsat i denne afdeling, men disse forpligtelser påhviler fortsat den Indberettende Platformsoperator.

2. Hvis en Platformsoperator opfylder en Indberettende Platformsooperators forpligtelser vedrørende passende omhu med hensyn til den samme Platform i henhold til afsnit H, punkt 1, skal Platformsooperatoren gennemføre procedurerne for passende omhu i henhold til reglerne i denne afdeling. Forpligtelserne vedrørende passende omhu påhviler fortsat den Indberettende Platformsoperator.

AFDELING III

INDBERETNINGSKRAV

A. Indberetningstidspunkt og -måde

1. En Indberettende Platformsoperator som omhandlet i afdeling I, afsnit A, punkt 4, litra a), indberetter til den kompetente myndighed i den medlemsstat, der er fastlagt i overensstemmelse med afdeling I, afsnit A, punkt 4, litra a), de oplysninger, der er fastsat i denne afdelings afsnit B, for så vidt angår den Indberetningspligtige Periode senest den 31. januar i året efter det kalenderår, hvor Sælger identificeres som Sælger, hvorom der skal indberettes. Hvis der er flere end én Indberettende Platformsoperator, er enhver af disse Indberettende Platformsooperatører fritaget for at indberette oplysningerne, hvis den i

overensstemmelse med national ret har bevis for, at de samme oplysninger er indberettet af en anden Indberettende Platformsoperator.

2. Hvis en Indberettende Platformsoperator som omhandlet i afdeling I, afsnit A, punkt 4, litra a), opfylder en af de deri anførte betingelser i mere end én medlemsstat, udvælger den én af disse medlemsstater, i hvilken denne vil opfylde de indberetningskrav, der er fastsat i denne afdeling. En sådan Indberettende Platformsoperator indberetter de oplysninger, der er omhandlet i nærværende afdelings afsnit B, for så vidt angår den Indberetningspligtige Periode til den kompetente myndighed i den valgte medlemsstat, således som det er fastlagt i overensstemmelse med afdeling IV, afsnit E, senest den 31. januar i året efter det kalenderår, hvor Sælgeren identificeres som en Sælger, hvormed der skal indberettes. Hvis der er flere end én Indberettende Platformsoperator, er enhver af disse Indberettende Platformsooperatører fritaget for at indberette oplysningerne, hvis den i overensstemmelse med national lovgivning har bevis for, at de samme oplysninger er indberettet af en anden Indberettende Platformsoperator i en anden medlemsstat.

3. En Indberettende Platformsoperator som omhandlet i afdeling I, afsnit A, punkt 4, litra b), indberetter de oplysninger, der er omhandlet i nærværende afdelings afsnit B, for så vidt angår den Indberetningspligtige Periode til den kompetente myndighed i registreringsmedlemsstaten, således som det er fastlagt i overensstemmelse med afdeling IV, afsnit F, punkt 1, senest den 31. januar i året efter det kalenderår, hvor Sælgeren identificeres som en Sælger, hvormed der skal indberettes.

4. Uanset nærværende afdelings afsnit A, punkt 3, er en Indberettende Platformsoperator som omhandlet i afdeling I, afsnit A, punkt 4, litra b), ikke forpligtet til at give de oplysninger, der er fastsat i nærværende afdelings afsnit B, for så vidt angår Kvalificerede Relevante Aktiviteter, der er omfattet af en Gældende Betinget Aftale Mellem Kompetente Myndigheder, som allerede fastsætter automatisk udveksling af tilsvarende oplysninger med en medlemsstat om Sælgere, hvormed der skal indberettes, og som er hjemmehørende i den pågældende medlemsstat.

5. En Indberettende Platformsoperator giver også de oplysninger, der er fastsat i afsnit B, punkt 2 og 3, til den Sælger, hvormed der skal indberettes, og som de vedrører, senest den 31. januar i året efter det kalenderår, hvor Sælgeren identificeres som en Sælger, hvormed der skal indberettes.

6. Oplysningerne vedrørende det Vederlag, der er betalt eller krediteret i fiatvaluta, indberettes i den valuta, hvori det blev betalt eller krediteret. Hvis Vederlaget blev betalt eller krediteret i en anden form end fiatvaluta, indberettes det i den lokale valuta, konverteret eller værdiansat på en måde, som den Indberettende Platformsoperator anvender konsekvent.

7. Oplysningerne om Vederlaget og andre beløb indberettes for så vidt angår det kvartal af den Indberetningspligtige Periode, hvor Vederlaget blev betalt eller krediteret.

B. Oplysninger, der skal indberettes

Hver Indberettende Platformsoperator indberetter følgende oplysninger:

1. Navn, registreret kontoradresse, skatteregistreringsnummer og, hvor det er relevant, individuelt identifikationsnummer tildelt i medfør af afdeling IV, afsnit F, punkt 4, for den Indberettende Platformsoperator samt virksomhedsnavn(e) på den eller de Platforme, med hensyn til hvilke den Indberettende Platformsoperator indberetter.

2. For så vidt angår hver Sælger, hvormed der skal indberettes, og som har udført en Relevant Aktivitet, bortset fra udlejning af fast ejendom:

a) de oplysninger, der skal indsamles i henhold til afdeling II, afsnit B

b) den Finansielle Kontoidentifikator, for så vidt den er tilgængelig for den Indberettende Platformsoperator, og den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den Sælger, hvormed der skal indberettes, er

hjemmehørende, jf. afdeling II, afsnit D, ikke har meddelt, at den ikke har til hensigt at anvende den Finansielle Kontoidentifikator til dette formål

c) hvis forskelligt fra navnet på den Sælger, hvorom der skal indberettes, ud over den Finansielle Kontoidentifikator navnet på indehaveren af den finansielle konto, hvortil Vederlaget betales eller krediteres, i det omfang den Indberettende Platformsoperator har kendskab til det, samt alle andre finansielle identifikationsoplysninger, der er til rådighed for den Indberettende Platformsoperator med hensyn til kontohaveren

d) hver medlemsstat, hvor den Sælger, hvorom der skal indberettes, er hjemmehørende med henblik på dette direktiv som fastlagt i medfør af afdeling II, afsnit D

e) det samlede Vederlag, der er betalt eller krediteret for hvert kvartal i den Indberetningspligtige Periode, og antallet af Relevante Aktiviteter, for hvilke det er betalt eller krediteret

f) alle gebyrer, provisioner eller skatter, som er indeholdt eller opkrævet af den Indberettende Platformsoperator i hvert kvartal af den Indberetningspligtige Periode.

3. For så vidt angår hver Sælger, hvorom der skal indberettes, og som har udført en Relevant Aktivitet, der vedrører udlejning af fast ejendom:

a) de oplysninger, der skal indsamles i henhold til afdeling II, afsnit B

b) den Finansielle Kontoidentifikator, for så vidt den er tilgængelig for den Indberettende Platformsoperator, og den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den Sælger, hvorom der skal indberettes, er hjemmehørende, jf. afdeling II, afsnit D, ikke har meddelt, at den ikke har til hensigt at anvende den Finansielle Kontoidentifikator til dette formål

c) hvis forskelligt fra navnet på den Sælger, hvorom der skal indberettes, ud over den Finansielle Kontoidentifikator navnet på indehaveren af den finansielle konto, hvortil Vederlaget betales eller krediteres, i det omfang den Indberettende Platformsoperator har kendskab til det, samt alle andre finansielle identifikationsoplysninger, der er til rådighed for den Indberettende Platformsoperator med hensyn til kontohaveren

d) hver medlemsstat, hvor den Sælger, hvorom der skal indberettes, er hjemmehørende med henblik på dette direktiv som fastlagt i medfør af afdeling II, afsnit D

e) adressen på hver Ejendom, der fastsættes efter procedurerne i afdeling II, afsnit E, samt det respektive matrikelnummer eller tilsvarende i henhold til national ret i den medlemsstat, hvor den er beliggende, hvis et sådant findes

f) det samlede Vederlag, der er betalt eller krediteret for hvert kvartal i den Indberetningspligtige Periode, og antallet af Relevante Aktiviteter for hver ejendom

g) alle gebyrer, provisioner eller skatter, som er indeholdt eller opkrævet af den Indberettende Platformsoperator i hvert kvartal af den Indberetningspligtige Periode

h) hvis tilgængeligt, antallet af dage, hvor hver Ejendom var udlejet i den Indberetningspligtige Periode, og typen af hver enkelt Ejendom.

AFDELING IV

EFFEKTIV GENNEMFØRELSE

I henhold til artikel 8ac skal medlemsstaterne have indført regler og administrative procedurer med henblik på at sikre en effektiv gennemførelse og overholdelse af de procedurer for passende omhu og indberetningskrav, der er fastsat i afdeling II og III i dette bilag.

A. Regler om håndhævelse af kravene til indsamling og kontrol i afdeling II

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at kræve, at de Indberettende Platformsoperatører håndhæver kravene til indsamling og kontrol i afdeling II for så vidt angår deres Sælgere.

2. Hvis en Sælger ikke giver de oplysninger, der kræves i afdeling II, efter to påmindelser efter den første anmodning fra den Indberettende Platformsoperatør, men ikke før 60 dage er gået, lukker den Indberettende Platformsoperatør Sælgerens konto og forhindrer Sælgeren i på ny at blive registreret på Platformen eller tilbageholder betaling af Vederlaget til Sælgeren, så længe Sælgeren ikke giver de ønskede oplysninger.

B. Regler om, at Indberettende Platformsoperatører skal føre registre over de skridt, der er taget, og de oplysninger, der er lagt til grund for gennemførelsen af procedurerne for passende omhu og indberetningskravene, og passende foranstaltninger til at tilvejebringe de pågældende registre.

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at kræve, at de Indberettende Platformsoperatører fører registre over de skridt, der er taget, og de oplysninger, der er lagt til grund for gennemførelsen af de procedurer for passende omhu og indberetningskrav, der er fastsat i afdeling II og III. Disse registre skal være tilgængelige i en tilstrækkelig lang periode og under alle omstændigheder i en periode på mindst fem og højst ti år efter udgangen af den Indberetningspligtige Periode, som de vedrører.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger, herunder muligheden for at stille krav om indberetning til Indberettende Platformsoperatører, for at sikre, at alle nødvendige oplysninger er indberettet til den kompetente myndighed, således at denne kan opfylde forpligtelsen til at meddele oplysninger i henhold til artikel 8ac, stk. 2.

C. Administrative procedurer til kontrol af de Indberettende Platformsoperatørers overholdelse af procedurerne for passende omhu og indberetningskravene

Medlemsstaterne fastlægger administrative procedurer med henblik på at kontrollere, at de Indberettende Platformsoperatører overholder de procedurer for passende omhu og indberetningskrav, der er fastsat i afdeling II og III.

D. Administrative procedurer til opfølgning over for en Indberettende Platformsoperatør i tilfælde af ufuldstændige eller unøjagtige indberettede oplysninger

Medlemsstaterne fastlægger procedurer til opfølgning over for Indberettende Platformsoperatører i tilfælde af ufuldstændige eller unøjagtige indberettede oplysninger.

E. Administrativ procedure for valg af én enkelt medlemsstat, hvortil der skal indberettes

Hvis en Indberettende Platformsoperatør som omhandlet i afdeling I, afsnit A, punkt 4, litra a), opfylder en af de deri anførte betingelser i mere end én medlemsstat, udvælger den én af disse medlemsstater til at opfylde de indberetningskrav, der er fastsat i afdeling III. Den Indberettende Platformsoperatør underretter alle de kompetente myndigheder i disse medlemsstater om sit valg.

F. Administrativ procedure for én enkelt registrering af en Indberettende Platformsoperatør

1. En Indberettende Platformsoverator som omhandlet i dette bilags afdeling I, afsnit A, punkt 4, litra b), skal lade sig registrere hos den kompetente myndighed i en medlemsstat i henhold til artikel 8ac, stk. 4, nar den paabegynder virksomhed som Platformsoverator.

2. Den Indberettende Platformsoverator meddeler den medlemsstat, hvor en enkelt registrering sker, folgende oplysninger:

a) navn

b) postadresse

c) elektroniske adresser, herunder websteder

d) ethvert skatteregistreringsnummer udstedt til den Indberettende Platformsoverator

e) en erklæring med oplysninger om momsregistrering af denne Indberettende Platformsoverator i Unionen i medfør af afsnit XII, kapitel 6, afdeling 2 og 3, i Rådets direktiv 2006/112/EF (*)

f) de medlemsstater, hvor de Sælgere, hvorom der skal indberettes, er hjemmehørende, jf. afdeling II, afsnit D.

3. Den Indberettende Platformsoverator underretter den medlemsstat, hvor en enkelt registrering sker, om enhver ændring af de oplysninger, der er givet i henhold til afsnit F, punkt 2.

4. Den medlemsstat, hvor en enkelt registrering sker, tildeler den Indberettende Platformsoverator et individuelt identifikationsnummer og meddeler det elektronisk til de kompetente myndigheder i alle medlemsstaterne.

5. Den medlemsstat, hvor en enkelt registrering sker, anmoder Kommissionen om at lade en Indberettende Platformsoverator udgå af det centrale register i følgende tilfælde:

a) Platformsoveratoren underretter den pågældende medlemsstat om, at den ikke længere udfører aktiviteter som Platformsoverator.

b) Hvis der i mangel af en underretning i henhold til litra a) er grund til at antage, at en Platformsoverators aktivitet er ophørt.

c) Platformsoveratoren opfylder ikke længere betingelserne i afdeling I, afsnit A, punkt 4, litra b).

d) Medlemsstaten har tilbagekaldt registreringen hos sin kompetente myndighed i medfør af afsnit F, punkt 7.

6. Hver medlemsstat underretter straks Kommissionen om enhver Platformsoverator som omhandlet i afdeling I, afsnit A, punkt 4, litra b), som påbegynder virksomhed som platformsoverator, men undlader at registrere sig i medfør af nærværende afsnit.

Hvis en Indberettende Platformsoverator ikke opfylder registreringsforpligtelsen, eller hvis registreringen af den er blevet tilbagekaldt i overensstemmelse med denne afdelings afsnit F, punkt 7, træffer medlemsstaterne foranstaltninger, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, for at håndhæve overholdelse inden for deres jurisdiktion, jf. dog artikel 25a. Valget af sådanne foranstaltninger henhører under medlemsstaternes skønsbeføjelse. Medlemsstaterne bestræber sig også på at samordne deres tiltag med henblik på at håndhæve overholdelse, herunder som en sidste udvej at forhindre, at den Indberettende Platformsoverator kan drive virksomhed i Unionen.

7. Hvis en Indberettende Platformsoverator ikke opfylder indberetningsforpligtelsen, jf. dette bilags afdeling III, afsnit A, punkt 3, efter to påmindelser fra den medlemsstat, hvor en enkelt registrering sker, træffer medlemsstaten, jf. dog artikel 25a, de nødvendige foranstaltninger for at tilbagekalde den registre-

ring af den Indberettende Platformsoperatør, der er foretaget i medfør af artikel 8ac, stk. 4. Registreringen tilbagekaldes senest efter 90 dage, men ikke før der er gået 30 dage efter den anden påmindelse.«

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I skatteindberetningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1754 af 30. august 2021, som ændret ved § 2 i lov nr. 2612 af 28. december 2021, foretages følgende ændringer:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF, EU-Tidende 2011, nr. L 64, side 1, som ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, EU-Tidende 2014, nr. L 359, side 1, Rådets direktiv 2015/2376/EU af 8. december 2015 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, EU-Tidende 2015, nr. L 332, side 1, Rådets direktiv 2016/881/EU af 25. maj 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, EU-Tidende 2016, nr. L 146, side 8, Rådets direktiv 2016/2258/EU af 6. december 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår skattemyndighedernes adgang til oplysninger indberettet i henhold til hvidvaskreguleringen, EU-Tidende 2016, nr. L 342, side 1, Rådets direktiv 2018/822/EU af 25. maj 2018 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger, EU-Tidende 2018, nr. L 139, side 1, og Rådets direktiv 2020/876/EU af 24. juni 2020 om ændring af direktiv 2011/16/EU for at imødekomme det akutte behov for at udsætte visse frister for indgivelse og udveksling af oplysninger på beskatningsområdet på grund af covid-19-pandemien, EU-Tidende 2020, L 204, side 46.

§ 23. Finansielle institutter, der er indberetningspligtige, skal underrette hver enkelt person, der skal indberettes om efter regler udstedt i medfør af § 22, stk. 1, om, at oplysningerne om vedkommende vil blive indsamlet og videregivet i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 22, stk. 1 eller 3, § 23, stk. 4, § 52, stk. 1, eller regler udstedt i medfør af § 52, stk. 3, og skal give disse personer alle de oplysninger, som vedkommende har ret til efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14, i tilstrækkelig god tid, til at personen kan udøve sine databeskyttelsesrettigheder, og under alle omstændigheder inden det finansielle institut indberetter oplysninger om den pågældende til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. En person, der skal indberettes oplysninger om efter regler udstedt i medfør af § 22, stk. 1 eller 2, under-

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Rådets direktiv 2020/876/EU« til: »Rådets direktiv 2020/876/EU«, og efter »side 46« indsættes: », og Rådets direktiv 2021/514 af 22. marts 2021 om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, EU-Tidende 2021, L 104, side 1«.

2. § 23, stk. 1 og 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 1 og 2.

rettes om brud på sikkerheden med hensyn til oplysninger om vedkommende, når det er sandsynligt, at dette brud kan skade beskyttelsen af personoplysninger om den pågældende eller dennes privatliv.

Stk. 3-4. ---

§ 48. Indberetningspligten m.v. efter §§ 1, 5, 6, 8, 11 a-19 a, 24-26, 28-32, 38-40 og 42, § 43, stk. 1 og 2, og §§ 44-46 og efter regler udstedt i medfør af §§ 4, 7 og 9 og § 10, jf. § 9, og § 11 påhviler fysiske eller juridiske personer, der er hjemmehørende her i landet, eller som driver virksomhed fra et fast driftssted her i landet. Personer som nævnt i kildeskattelovens § 3, stk. 1, og dødsboer efter disse samt udenlandske repræsentationer og udenlandske statsborgere, der omfattes af kildeskattelovens § 3, stk. 2 og 3, er ikke indberetningspligtige efter 1. pkt.

Stk. 2. ---

§ 48. Told- og skatteforvaltningen fører register over indberetningspligtige som nævnt i §§ 5, 6, 11 a-19 a, 24-26, 30-32 eller 42, § 43, stk. 1 og 2, eller §§ 44-46, indberetningspligtige efter regler udstedt i medfør af §§ 4 eller 9, § 10, jf. § 9, eller § 11 eller § 46 a og frivillige indberettere efter § 20 eller § 43, stk. 5.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om anmeldelse til registrering, om frist for registrering, om registrering af finansielle institutter omfattet af pligterne efter regler udstedt i medfør af § 22 og om ændring af registrering. Herunder kan skatteministeren fastsætte regler om, at anmeldelse til registrering og ændring heraf kan fremtvinges ved anvendelse af daglige tvangsbøder.

Stk. 3. ---

3. § 43 affattes således:

»§ 43. Skatteministeren kan fastsætte regler om platformsoveratørers indberetning af oplysninger til told- og skatteforvaltningen om følgende aktiviteter, som en sælger eller udlejer udfører mod vederlag:

- 1) Udlejning af fast ejendom.
- 2) Personlige tjenester.
- 3) Salg af varer.
- 4) Udlejning af transportmidler.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om procedure for platformsoveratørernes identifikation af de sælgere og udlejere, hvorom der skal indberettes. Herudover kan skatteministeren fastsætte regler om, at platformsoveratørerne har pligt til at lukke sælgerens eller udlejerens konto og forhindre sælgeren eller udlejerens i på ny at blive registreret på platformen eller tilbageholde betaling af vederlag til sælgeren eller udlejerens, hvis sælgeren eller udlejerens ikke meddeler platformsoveratøreren de oplysninger, som skal meddeles efter regler, som er fastsat i medfør af 1. pkt. eller § 52, stk. 3.«

4. I § 47, stk. 1, 1. pkt., ændres »og 42, § 43, stk. 1 og 2, og §§ 44-46« til: », 42 og 44-46«.

5. I § 48, stk. 1, ændres »eller 42, § 43, stk. 1 og 2, eller §§ 44-46« til: », 42 eller 44-46«, og »eller § 43, stk. 5« udgår.

6. I § 48, stk. 2, 1. pkt., ændres »og om ændring af registrering« til: », om registrering af platformsoveratører omfattet af pligterne efter regler udstedt i medfør af § 43 og om ændring og tilbagekaldelse af registrering«.

§ 52. Den, der skal indberettes om efter denne lov eller regler udstedt i medfør heraf, skal oplyse den indberetningspligtige om sine identifikationsoplysninger, herunder sit cpr-nummer. Den, som opretter en finansiel konto omfattet af § 22, skal oplyse det finansielle institut, hvori den finansielle konto oprettes, om sin identitet, herunder om sit cpr-nummer. 1. pkt. finder ikke anvendelse, i det omfang der gælder en tilsvarende pligt efter § 4, stk. 4, i lov om et indkomstregister, eller hvis indberetningen skal ske efter § 41.

Stk. 2-3. ---

§ 54. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der indberetter efter den frist, der er angivet i stk. 1 eller fastsat efter stk. 6, at underrette den, som de indberettede oplysninger vedrører, om det indberettede inden for en nærmere angivet frist. For indberetninger omfattet af stk. 3 og 5 finder 1. pkt. tilsvarende anvendelse, idet det også er en forudsætning for pålæg, at fristerne i henholdsvis stk. 3 og 5 ligeledes er overskredet. 1. pkt. gælder tilsvarende, hvis en virksomhed indberetter oplysninger vedrørende et kalenderår efter §§ 1, 5, 6, 24, 25, 33 eller 43-46 eller efter regler udstedt i medfør af §§ 4, 7 eller 37 til indkomstregisteret efter den frist, der er angivet for indberetninger omfattet af stk. 1 for det pågældende kalenderår, herunder ved genindberetning efter § 4, stk. 3, i lov om et indkomstregister efter denne frist.

§ 57. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Har et finansielt institut ikke rettidigt opfyldt sine pligter efter § 23, stk. 1 eller 2, eller regler udstedt i medfør af § 22, stk. 3, kan told- og skatteforvaltningen give pålæg om opfyldelse af pligterne inden en fastsat frist og betaling

7. I § 52, *stk. 1*, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Den, som udfører aktiviteter omfattet af § 43, skal oplyse platformsoperatøren, hvorigennem aktiviteten udføres, om sin identitet, herunder om sit cpr-nummer.«

8. Efter § 53 indsættes:

»§ 53 a. Finansielle institutter og platformsoperatører, der er indberetningspligtige, skal underrette hver enkelt person, der skal indberettes om efter regler udstedt i medfør af § 22, stk. 1, eller § 43, stk. 1, om, at oplysningerne om vedkommende vil blive indsamlet og videregivet i overensstemmelse med § 52, stk. 1, eller regler udstedt i medfør af § 22, stk. 1 eller 3, § 43, stk. 1, eller § 52, stk. 3, og skal give vedkommende alle de oplysninger, som vedkommende har ret til hos den dataansvarlige, i tilstrækkelig god tid til, at den pågældende kan udøve sine rettigheder efter databeskyttelseslovgivningen, og under alle omstændigheder inden oplysningerne indberettes til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. En person, der skal indberettes oplysninger om efter regler udstedt i medfør af § 22, stk. 1 eller 2, og § 43, stk. 1, skal underrettes om brud på sikkerheden med hensyn til oplysninger om vedkommende, når det er sandsynligt, at dette brud kan skade beskyttelsen af personoplysninger om den pågældende eller dennes privatliv.«

9. I § 54, *stk. 7, 3. pkt.*, ændres »43-46« til: »44-46«.

10. I § 57, *stk. 4*, ændres »ikke rettidigt opfyldt sine pligter efter § 23, stk. 1 eller 2, eller regler udstedt i medfør af § 22, stk. 3« til: »eller en platformsoperatør ikke rettidigt opfyldt sine pligter efter § 53 a, eller regler udstedt i medfør af § 22, stk. 3, eller § 43, stk. 2«.

af daglige tvangsbøder, der skal betales fra overskridelsen af fristen, og indtil pålægget efterkommes.

Stk. 5-6. ---

§ 59. Med bøde straffes den indberetningspligtige, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) undlader at opfylde sine pligter efter § 23, stk. 1 eller 2,
2) ---

3) undlader at foretage indberetning efter §§ 1, 5, 6, 8, 11 a-19 a, 24-36, 37-40 eller 42, § 43, stk. 1 og 2, eller §§ 44-46 inden for fristerne i medfør af § 15, stk. 2, § 39, § 42, stk. 3, eller § 54, stk. 1-5, eller § 4, stk. 1, i lov om et indkomstregister,

4) og 5) ---

Stk. 2. ---

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger, EU-Tidende 2010, nr. L 84, side 1, og Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF, EU-Tidende 2011, nr. L 64, side 1.

§ 3. Der ydes efter reglerne i dette kapitel bistand i skattesager til stater, der er medlem af Den Europæiske Union,

11. I § 59, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 23, stk. 1 eller 2« til: »§ 53 a«.

12. I § 59, stk. 1, nr. 3, ændres »eller 42, § 43, stk. 1 og 2, eller §§ 44-46« til: », 42 eller 44-46«.

§ 2

I lov nr. 118 af 7. februar 2012 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger samt administrativt samarbejde på beskatningsområdet foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »nr. L 64, side 1«: », som ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, EU-Tidende 2014, nr. L 359, side 1, Rådets direktiv 2015/2376/EU af 8. december 2015 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, EU-Tidende 2015, nr. L 332, side 1, Rådets direktiv 2016/881/EU af 25. maj 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, EU-Tidende 2016, nr. L 146, side 8, Rådets direktiv 2016/2258/EU af 6. december 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår skattemyndighedernes adgang til oplysninger indberettet i henhold til hvidvaskreguleringen, EU-Tidende 2016, nr. L 342, side 1, Rådets direktiv 2018/822/EU af 25. maj 2018 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger, EU-Tidende 2018, nr. L 139, side 1, Rådets direktiv 2020/876/EU af 24. juni 2020 om ændring af direktiv 2011/16/EU for at imødekomme det akutte behov for at udsætte visse frister for indgivelse og udveksling af oplysninger på beskatningsområdet på grund af covid-19-pandemien, EU-Tidende 2020, L 204, side 46 og Rådets direktiv 2021/514 af 22. marts 2021 om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, EU-Tidende 2021, L 104, side 1«.

2. I § 3 ændres »jf. artikel 2, stk. 1, i« til: »efter«, og efter »lov« indsættes », med senere ændringer«.

vedrørende alle former for skatter, der opkræves af eller på vegne af en medlemsstat eller en medlemsstats territoriale eller administrative underenheder, herunder lokale myndigheder, jf. artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011, der er optaget som bilag 2 til denne lov.

§ 3

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 283 af 2. marts 2022, som ændret ved § 3 i lov nr. 2612 af 28. december 2021, foretages følgende ændringer:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF, EU-Tidende 2011, nr. L 64, side 1, som ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, EU-Tidende 2014, nr. L 359, side 1, Rådets direktiv 2015/2376/EU af 8. december 2015 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, EU-Tidende 2015, nr. L 332, side 1, Rådets direktiv 2016/881/EU af 25. maj 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, EU-Tidende 2016, nr. L 146, side 8, Rådets direktiv 2016/2258/EU af 6. december 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår skattemyndighedernes adgang til oplysninger indberettet i henhold til hvidvaskreguleringen, EU-Tidende 2016, nr. L 342, side 1, Rådets direktiv 2018/822/EU af 25. maj 2018 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger, EU-Tidende 2018, nr. L 139, side 1, og Rådets direktiv 2020/876/EU af 24. juni 2020 om ændring af direktiv 2011/16/EU for at imødekomme det akutte behov for at udsætte visse frister for indgivelse og udveksling af oplysninger på beskatningsområdet på grund af covid-19-pandemien, EU-Tidende 2020, L 204, side 46.

§ 66. Told- og skatteforvaltningen afgiver oplysninger til og modtager oplysninger fra de kompetente myndigheder på Færøerne, i Grønland og i en fremmed jurisdiktion i overensstemmelse med bestemmelserne i:

1) Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF, som ændret ved rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014, Rådets direktiv 2015/2376/EU af 8. december 2015 og Rådets direktiv 2016/881/EU af 25. maj 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet og Rådets direktiv 2016/2258 af 6. december 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår skattemyndighedernes adgang til oplysninger indberettet i

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Rådets direktiv 2020/876/EU« til: »Rådets direktiv 2020/876/EU«, og efter »side 46« indsættes: », og Rådets direktiv 2021/514 af 22. marts 2021 om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet, EU-Tidende 2021, L 104, side 1«.

2. § 66, nr. 1, 1. pkt., affattes således:

»Rådets direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer.«

henhold til hvidvaskreguleringen. Bestemmelsen finder ligeledes anvendelse på aftaler indgået mellem EU og tredjeland om administrativ bistand i skattesager.

2)-4) ---

Registersamkøring

§ 3. Følgende oplysninger skal indberettes til indkomstregisteret:

1)-10) ---

11) Lejeindtægter omfattet af skatteindberetningslovens § 43.

12) ---

Stk. 2-4. ---

§ 4. Indberetning af oplysninger efter § 3, stk. 1, nr. 1-10, skal foretages senest den 10. i måneden efter udløbet af den kalendermåned, oplysningerne vedrører. I januar måned skal indberetning dog foretages senest den 17. januar. Indberetning af A-indkomst som nævnt i kildeskattelovens § 46, stk. 6, og indberetning efter skatteindberetningslovens § 43 skal senest foretages den 20. januar efter udløbet af det kalenderår, oplysningerne vedrører. Hvis fristen efter 1.-3. pkt. udløber en lørdag, søndag eller helligdag, skal indberetning ske senest den følgende hverdag. For indberetningspligtige, som er omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 6, skal indberetning dog foretages senest den sidste hverdag (bankdag)

3. I § 67 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Når embedsmænd fra et andet EU-land er til stede under administrative undersøgelser eller deltager i de administrative undersøgelser ved hjælp af elektroniske kommunikationsmidler, kan de deltage aktivt i den administrative undersøgelse ved at interviewe enkeltpersoner og gennemgå sagsakter.«

4. *Overskriften* før § 67 a affattes således:

»*Adgang til registre uden for told- og skatteforvaltningen og registersamkøring*«.

5. I § 68 indsættes som *stk. 5*:

»*Stk. 5.* Skatteministeren kan efter forhandling med erhvervsministeren fastsætte regler om told- og skatteforvaltningens adgang til alle nødvendige oplysninger om fysiske eller juridiske personers økonomiske og erhvervs-mæssige forhold, som er registreret i den centrale automatiske mekanisme, der er oprettet til gennemførelse af artikel 32a i Rådets direktiv 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.«

§ 4

I lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 284 af 2. marts 2022, som ændret ved § 1 i lov nr. 2612 af 28. december 2021, foretages følgende ændringer:

1. § 3, *stk. 1, nr. 11*, ophæves.

Nr. 12 bliver herefter nr. 11.

2. I § 4, *stk. 1, 3. pkt.*, udgår »og indberetning efter skatteindberetningslovens § 43«.

i den måned, oplysningerne vedrører. Indberetning af oplysninger efter § 3, stk. 1, nr. 12, skal foretages dagligt

Stk. 2-6. ---

§ 62 D. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 skal kun anvendes ved personligt arbejde i en fremmed stat, som er omfattet af Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF som ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet og Rådets direktiv 2016/2258/EU af 6. december 2016 for så vidt angår skattemyndighedernes adgang til oplysninger indberettet i henhold til hvidvaskreguleringen, Rådets direktiv 2018/822/EU af 25. maj 2018 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger og Rådets direktiv 2020/876/EU af 24. juni 2020 om ændring af direktiv 2011/16/EU for at imødekomme det akutte behov for at udsætte visse frister for indgivelse og udveksling af oplysninger på beskatningsområdet på grund af covid-19-pandemien, eller OECD's og Europarådets bistandskonvention (af 25. januar 1988), og som har indgået en aftale med Danmark om gensidig administrativ bistand med inddrivelse af skattekrav.

§ 88. ---

Stk. 2. Skatteministeren bemyndiges til under forbehold af gensidighed at indgå aftaler med fremmede stater, som er omfattet af Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF som ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014, Rådets direktiv 2015/2376/EU af 8. december 2015 og Rådets direktiv 2016/881/EU af 25. maj 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet og Rådets direktiv 2016/2258/EU af 6. december 2016 for så vidt angår skattemyndighedernes adgang til oplysninger indberettet i henhold til hvidvaskreguleringen, Rådets direktiv 2018/822/EU af 25. maj 2018 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger og Rådets direktiv 2020/876/EU af 24. juni 2020 om ændring af direktiv 2011/16/EU for at imødekomme det akutte behov for at udsætte visse frister for indgivelse og udveks-

3. I § 4, stk. 1, 6. pkt., ændres »§ 3, stk. 1, nr. 12« til: »§ 3, stk. 1, nr. 11«.

§ 5

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 824 af 28. april 2021, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 1181 af 8. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 62 D, stk. 3, og § 88, stk. 2, ændres »som ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014, Rådets direktiv 2015/2376/EU af 8. december 2015 og Rådets direktiv 2016/881/EU af 25. maj 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, Rådets direktiv 2016/2258/EU af 6. december 2016 for så vidt angår skattemyndighedernes adgang til oplysninger indberettet i henhold til hvidvaskreguleringen, Rådets direktiv 2018/822/EU af 25. maj 2018 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger og Rådets direktiv 2020/876/EU af 24. juni 2020 om ændring af direktiv 2011/16/EU for at imødekomme det akutte behov for at udsætte visse frister for indgivelse og udveksling af oplysninger på beskatningsområdet på grund af covid-19-pandemien,« til: »med senere ændringer«.

ling af oplysninger på beskatningsområdet på grund af covid-19-pandemien, eller OECD's og Europarådets bistandskonvention (af 25. januar 1988), om, at foreløbige skatter, der i den ene stat er indeholdt i en indkomst, kan overføres til dækning af den anden stats skattekrav i samme indkomst.

Stk. 3. ---

§ 6

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1735 af 17. august 2021, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 2194 af 30. november 2021 og senest ved § 2 i lov nr. 2613 af 28. december 2021, foretages følgende ændringer:

§ 15 O. Ejere af en fritidsbolig, der ikke anvendes som helårsbolig, og som udlejes en del af året, kan ved indkomst-opgørelsen foretage et bundfradrag på 10.000 kr. (2010-niveau) i bruttolejeindtægten pr. fritidsbolig. Bundfradraget udgør dog 36.500 kr. (2010-niveau), hvis der sker indberetning af lejeindtægten efter skatteindberetningslovens § 43. Bundfradraget kan ikke overstige bruttolejeindtægten pr. fritidsbolig. Endvidere kan der af den del af lejeindtægten, der overstiger bundfradraget, fradrages 40 pct. Vælger en ejer at foretage fradrag efter 1.-3. pkt., kan der ikke foretages fradrag og afskrivninger efter stk. 2. Vælger en ejer at foretage fradrag efter 1.-3. pkt., medregnes ejendomsværdiskat efter ejendomsværdiskatteloven for hele indkomståret. For indkomståret 2020 udgør bundfradraget i 2. pkt. 52.450 kr. (2010-niveau). Bundfradragene efter 1. og 2. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20.

Stk. 2. ---

§ 15 Q. Ejere, andelshavere og lejere, der udlejer eller fremlejer en del af værelserne i en helårsbolig til beboelse, eller som udlejer eller fremlejer hele boligen en del af indkomståret til beboelse, kan ved indkomstopgørelsen foretage et bundfradrag på 10.000 kr. (2010-niveau) i bruttolejeindtægten pr. helårsbolig. Bundfradraget udgør dog 25.550 kr. (2010-niveau), hvis der sker indberetning af lejeindtægten efter skatteindberetningslovens § 43. For indkomstårene 2018, 2019 og 2020 finder betingelsen om indberetning i 2. pkt. ikke anvendelse. Bundfradraget kan ikke overstige bruttolejeindtægten pr. helårsbolig. Endvidere kan der af den del af lejeindtægten, der overstiger bundfradraget, fradrages 40 pct. Vælger en ejer at foretage fradrag efter 1.-3. pkt., kan der ikke foretages fradrag og afskrivninger efter stk. 3. Bundfradragene efter 1. og 2. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20. For ejere er det en betingelse, at der er tale om en ejendom, der er omfattet af ejendomsværdiskattelovens § 4. Bundfradragene efter 1. og 2. pkt. finder ikke anvendelse på helårsboliger, der af den skattepligtige anvendes som fritidsbolig.

Stk. 2 og 3. ---

§ 15 R. ---

Stk. 2-3. ---

1. I § 15 O, stk. 1, 2. pkt., og § 15 Q, stk. 1, 2. pkt., ændres »skatteindberetningsloven § 43« til: »regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43, eller oplysninger om lejeindtægten er modtaget af told- og skatteforvaltningen ved udveksling af oplysninger efter artikel 8ac, stk. 2, i direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger«.

2. § 15 O, stk. 1, 7. pkt., ophæves.

Stk. 4. Det er en betingelse for anvendelse af fradragene i stk. 1, at der sker indberetning efter skatteindberetningslovens § 43 af indkomstårets samlede lejeindtægter fra aktiver som nævnt i stk. 2 og indkomstårets samlede lejeindtægter fra aktiver som nævnt i stk. 3. For indkomstårene 2018, 2019 og 2020 finder betingelsen i 1. pkt. ikke anvendelse.

§ 16 H. ---

Stk. 2. Den skattepligtige kan efter anmodning fritages for beskatning efter stk. 1, for så vidt angår selskaber, som er hjemmehørende i en fremmed stat inden for EU eller EØS, hvis den skattepligtige kan dokumentere, at selskabet reelt er etableret i den pågældende stat og dér udøver reel økonomisk virksomhed vedrørende CFC-indkomsten. Det er en forudsætning for fritagelse, at det er muligt via en dobbeltbeskatningsoverenskomst, Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF som ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014, Rådets direktiv 2015/2376/EU af 8. december 2015 og Rådets direktiv 2016/881/EU af 25. maj 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet og Rådets direktiv 2016/2258 af 6. december 2016 for så vidt angår skattemyndighedernes adgang til oplysninger indberettet i henhold til hvidvaskreguleringen, eller anden aftale om udveksling af oplysninger at verificere den skattepligtiges dokumentation vedrørende CFC-indkomsten. Den skattepligtige beskattes ikke af indkomsten i udenlandske selskaber som nævnt i stk. 1, i det omfang indkomsten skal medregnes til et selskabs eller en fonds skattepligtige indkomst efter selskabsskatteovens § 31 A eller § 32 eller fondsbeskatningslovens § 12.

Stk. 3-14. ---

§ 15 C. Personer, som har oprettet en pensionsordning i et livsforsikringselskab, en pensionskasse eller et kreditinstitut med hjemsted i et andet land inden for EU/EØS end Danmark, der i sit hjemland har tilladelse til at drive livsforsikringsvirksomhed, pensionskassevirksomhed eller kreditinstitutvirksomhed, kan anmode told- og skatteforvaltningen om at godkende pensionsordningen som omfattet af kapitel 1. Godkendelse sker, når følgende betingelser er opfyldt:

3. I § 15 R, stk. 4, 1. pkt., udgår »efter skatteindberetningslovens § 43«

4. § 15 R, stk. 4, 2. pkt., affattes således:

»Indberetningen af lejeindtægterne skal være foretaget efter regler udstedt i medfør af skatteindberetningslovens § 43 eller modtaget af told- og skatteforvaltningen ved udveksling af oplysninger efter artikel 8ac, stk. 2, i direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF med senere ændringer eller tilsvarende aftale om udveksling af oplysninger.«

5. I § 16 H, stk. 2, 2. pkt., ændres »som ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014, Rådets direktiv 2015/2376/EU af 8. december 2015 og Rådets direktiv 2016/881/EU af 25. maj 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, Rådets direktiv 2016/2258/EU af 6. december 2016 for så vidt angår skattemyndighedernes adgang til oplysninger indberettet i henhold til hvidvaskreguleringen, Rådets direktiv 2018/822/EU af 25. maj 2018 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger og Rådets direktiv 2020/876/EU af 24. juni 2020 om ændring af direktiv 2011/16/EU for at imødekomme det akutte behov for at udsætte visse frister for indgivelse og udveksling af oplysninger på beskatningsområdet på grund af covid-19-pandemien« til: »med senere ændringer«.

§ 7

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1327 af 10. september 2020, som ændret bl.a. ved § 4 i lov nr. 1521 af 27. oktober 2020 og senest ved § 1 i lov nr. 2610 af 28. december 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 15 C, stk. 1, nr. 6, ændres »som ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014, Rådets direktiv 2015/2376/EU af 8. december 2015 og Rådets direktiv 2016/881/EU af 25. maj 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, Rådets direktiv 2016/2258/EU af 6. december 2016 for så vidt angår skattemyndighedernes adgang til oplysninger indbe-

1)-5) ---

6) Det skal være muligt via Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF som ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014, Rådets direktiv 2015/2376/EU af 8. december 2015 og Rådets direktiv 2016/881/EU af 25. maj 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, Rådets direktiv 2016/2258/EU af 6. december 2016 for så vidt angår skattemyndighedernes adgang til oplysninger indberettet i henhold til hvidvaskreguleringen, Rådets direktiv 2018/822/EU af 25. maj 2018 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger og Rådets direktiv 2020/876/EU om ændring af direktiv 2011/16/EU af 24. juni 2020 for at imødekomme det akutte behov for at udsætte visse frister for indgivelse og udveksling af oplysninger på beskatningsområdet på grund af covid-19-pandemien, Rådets forordning (EU) nr. 389/2012 af 2. maj 2012 om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2073/2004, en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden aftale om udveksling af oplysninger at verificere livsforsikringselskabet, pensionskassens eller kreditinstituttets dokumentation vedrørende forpligtelserne m.v. som nævnt i nr. 4.

Stk. 2-7. ---

§ 11 a. ---

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen godkender en arbejdsgiver efter stk. 1, når følgende betingelser er opfyldt:

1) og 2) ---

3) Det skal være muligt i medfør af Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF som ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014, Rådets direktiv 2015/2376/EU af 8. december 2015 og Rådets direktiv 2016/881/EU af 25. maj 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, Rådets direktiv 2016/2258/EU af 6. december 2016 for så vidt angår skattemyndighedernes adgang til oplysninger indberettet i henhold til hvidvaskreguleringen og Rådets direktiv 2018/822 af 25. maj 2018 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger, en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden

rettet i henhold til hvidvaskreguleringen, Rådets direktiv 2018/822/EU af 25. maj 2018 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger og Rådets direktiv 2020/876/EU om ændring af direktiv 2011/16/EU af 24. juni 2020 for at imødekomme det akutte behov for at udsætte visse frister for indgivelse og udveksling af oplysninger på beskatningsområdet på grund af covid-19-pandemien« til: »med senere ændringer«.

§ 8

I sømandsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 131 af 7. februar 2020, som ændret ved § 1 i lov nr. 1583 af 27. december 2019, § 1 i lov nr. 2613 af 28. december 2021 og § 1 i lov nr. 289 af 7. marts 2022, foretages følgende ændring:

1. I § 11 a, stk. 2, nr. 3, ændres »som ændret ved Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014, Rådets direktiv 2015/2376/EU af 8. december 2015 og Rådets direktiv 2016/881/EU af 25. maj 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet, Rådets direktiv 2016/2258/EU af 6. december 2016 for så vidt angår skattemyndighedernes adgang til oplysninger indberettet i henhold til hvidvaskreguleringen og Rådets direktiv 2018/822 af 25. maj 2018 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger« til »med senere ændringer«.

aftale om udveksling af oplysninger at verificere arbejdsgiverens dokumentation vedrørende forpligtelserne som nævnt i nr. 2.

Stk. 3-5. ---